

1983 பிப்ரவரி 5]

(திரு. ஜே. எஸ். இராசு)

ஆறு மாதம் பில் கட்டினால்கூட முழுத்தொகையை மாதந்தோறும் கட்டி ரசீது வைத்திருந்தாலும், மீண்டும், ரூ. 1,000 ரூ. 2,000 கட்ட வேண்டுமென்று மின் துறையிலேயிருந்து பில் வருகிறது. ஒரு விவசாயி, கிராமத்தான், அதிகமாகப் படிக்கத்தெரியாதவன், பைல் பைத்திருக்க முடியாது. அவர் கட்டிய மின்சார பில்லுக்கான ரசீதைப் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருக்க வேண்டுமென்று நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடாது. அதைச் செய்ய வேண்டியது மின் வாரியம். சிறு தொழிலுக்கும் அப்படித்தான், மில்காரர்களுக்கு, பிரஸ்காரர்களுக்கு, ஐஸ் பாக்கரி வைத்திருப்பவர்களுக்கு, எல்லோருக்கும் அனுப்பி, திருப்பித் திருப்பிக் கட்டச் சொல்கிறார்கள். 'நான் ஏற்கனவே கட்டிவிட்டேன், கட்டாமலா நீங்கள் மறுபடியும் அனுமதித்தீர்கள்' என்றால், நீ கட்டினாயோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது. இப்பொழுது ரூ. 1,500/- கட்டு என்கிறார்கள். நான் ஏற்கனவே கட்டிவிட்டேனே, இப்பொழுது ரூ. 1,500/- எப்படி கட்ட முடியும்? இயலுகிற காரியமா? நடக்கிற காரியமா? நான் எங்கே போவேன்' என்றால் எங்கே போவியோ, தெரியாது, இப்பொழுது கட்டு' என்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1-20)

ஏன் பணம் கட்டியதற்குப் பில் வேண்டுமே, நீதான் காட்ட வேண்டும் என்று கேட்டால் ஒவ்வொரு விவசாயியும் பில் வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள் என்று நாம் எப்படி எதிர் பார்க்க முடியும்? அதற்கான ரிக்கார்டு இல்லையா? அந்த ரிக்கார்டில் பதிவு செய்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. சில நேரங்களில் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள், ஆனால் பல நேரங்களில் பதிவு செய்வதில்லை. இதனால் சாதாரணமாக விவசாயி 100 ரூபாய், 200 ரூபாய், 1,000 ரூபாய் 2,000 ரூபாய் என்று இரண்டாவது முறையாகக் கட்டுகின்ற அளவிற்கு இருக்கிறது. ஆனால் இதற்காக ஐந்தாறு சீப் என்ஜினியர்கள், ஏகப்பட்ட அதிகாரிகள், பெரிய நிர்வாகம் யானை போல இருக்கிறது. கட்டணம் கட்டியதயதற்கான ரிக்கார்டுகூட இல்லாமல் எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டு என்ன?

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)
அதற்கென்று பைல் வைத்து அதில் என்ட்ரி போட்டிருக்க வேண்டுமா இல்லையா? விவசாயிகள் எப்படிப் பாதுகாத்துக் கொண்டு வந்து காட்டுவார்கள் என்பதை எதிர் பார்க்க முடியும்? நாமே இருக்கிறோம், அதிகாரிகளாக இருக்கிறோம், கட்டணம் கட்டியதற்குப் பில்லைக் காட்டு என்றால் ஒத்துக் கொள்வோமா? எலக்ட்ரி சிட்டி போர்டு அதிகாரிகள் இருக்கிறார்களே அவர்களைக் கேட்டால் ஒத்துக் கொள்வார்களா?

(திரு. ஜே. எஸ். இராசு)

[1983 பிப்ரவரி 5]

இவ்வளவு பெரிய சிரமங்களை விவசாயிகளுக்கும், நிர்வாகத்திற்கும் உண்டாக்கும் இதுபோன்ற தவறுகளை எதிர் காலத்திலே உண்டாக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரம் வருகின்ற நிலைமையைப் பற்றிச் சொன்னால் எதிர் காலத்திலே நடவடிக்கை எடுப்பதற்குப் பயன்படும் என்று கருதுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கின்ற கடைசி ஊர் பகடப்பாடி என்பது. அங்கே ஒரு நாள் இரவு 10 மணிக்கு துக்கம் ஏற்பட்டு விட்டது. இறந்தவரின் உற்றார் உறவினர்கள் சுமார் 1,000 பேர் கூடியருக்கிறார்கள். திடீரென்று மின்சாரம் வருகிறது—உடனே பிணத்தை விட்டுவிட்டு வயலுக்கு ஓடுகிறார்கள் அங்கே போனதும் 10 நிமிடங்கள்தான் தண்ணீர் வருகிறது. பிறகு திரும்பி வருகிறார்கள். இப்படி மின்சாரம் வந்துவிட்டது என்று சொன்னால் சைக்கிளை எடுத்துக்கொண்டு ஓடுகிறார்கள். பாதி தூரத்திற்குச் சென்றதும் எதிரே வருகின்றவர்கள் மின்சாரம் நின்று விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். பிறகு திரும்பி வருகிறார்கள். இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் பேசும்பொழுது சொல்லியது ரூபகத்திற்கு வருகிறது. குழந்தை பிறக்கின்ற நேரம்தான் தெரியாது என்று சொல்லுவார்கள், ஆனால் அதைக்கூட இப்பொழுது கண்டு பிடித்து விட்டார்கள், ஆனால் மின்சாரம் எப்பொழுது வரும் என்று யாருக்கும் தெரியவில்லை என்று சொன்னார். அதைப் போல யாருக்குமே பெரியாத இரகசியமாக மின்சாரம் வருவதும் போவதும் இருக்கிறது. இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளை எதிர்காலத்திலே தவிர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் விவசாயிகள், மற்ற ஜனங்கள் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள்.

மின்சாரம் இல்லாத காரணத்தினால் சீமெண்ணெயின் விலையும் ஏறிப்போகிறது. மோட்டார் என்ஜினல் சீமெண்ணெயை விட்டு ஓட்டலாம் என்றால் அதுவும் விட்டருக்கு ஒரு ரூபாய் அறுபது காசாக விற்றது நான்கு ரூபாய்க்குப் போனது. ஆனால் அதுவும் கிடைக்கவில்லை. மோட்டாருக்கு என்று ஒரு எண்ணெயை விற்கிறார்கள், அதுவும் 500 பேர் கியூவில் நின்றால் 50 பேர்களுக்குத்தான் கிடைக்கிறது, மீதி 450 பேர் டின்னும் கையுமாகப் பிரமாதமாக ஊர்வலமாக வருகிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணேசன் அவர்கள் பேசும் பொழுது சொன்னார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி மின் வளர்ச்சிக்கு முட்டுக்கட்டை போட்டது என்று இந்த அறிக்கையிலேயே கொடுத்து இருக்கிறார்கள், கிராமங்களுக்கு அளித்த மின் வளர்ச்சி வீடுகளுக்கு கொடுத்த மின் வளர்ச்சி பற்றி. அதில் முக்காலே மூன்று வீசும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்காலத்திலும், அதற்கு முன்பிருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலும் கொடுக்கப்பட்டதாகத்தான் இருக்கும்

1983 பிப்ரவரி 5]

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

துரித வளர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஆட்சிக் காலத் திலே இருந்தது. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்கு அந்த உண்மை தெரியும் என்று கருதுகிறேன். இதில் போட்டா போட்டி தேவைதான். இந்த வளர்ச்சியை இன்னும் கூடக் கொடுக்கலாம். ஆனால் இந்தக் குறைபாடுகளுக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அல்ல காரணம், இன்றைய ஆட்சிதான் காரணம் என்பதை ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்ஜின் விலையைப் போறுத்தவரையில் 2,500 ரூபாய்க்கு விற்பனை என்றால் 4,500 ரூபாய் என்று விற்கிறது. 3,500 ரூபாய்க்கு விற்பனை மோட்டார் ஆயில் என்ஜின் 6,000 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. ஆனால் ஏற்கனவே 1978-79-இல் அரசு கொடுத்த உறுதிமொழி ய நம்பி விவசாயிகள் கடன் வாங்கி மெஷின்களை வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். பம்பு செட்டு களை வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவை களுக்கு இன்னும் கனெக்ஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது புதிய ஆயில் என்ஜினை வாங்கவேண்டுமென்றால் விலை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய தொல்லை களை விவசாயிகள் அனுபவித்தார்கள், இன்றைக்கும் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இம்மாதிரி குறைகளையெல்லாம் போக்குவதற்கு மின்சாரத் துறையிலே எங்களுடைய யோசனைகளை ஏற்றுக் கொள்ளும் என்பதற்காகத்தான் இந்த வாதங்களை நான் வைக்கிறேன். இன்னும் இரண்டொரு குறைகளைச் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரம் எல்லா ஊர்களுக்கும் தரப்பட்டிருக்கிறது, எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் தரப்பட்டிருக்கிறது என்ற வாதத்தை ஓரளவிற்கு ஒத்துக் கொள்ளலாம். அதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் தராத ஊரே பலவிடங் களில் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அமைச்சரவர்களுக்கும் தெரியும், காரியானூர் என்ற ஊரிலே மின்சாரம் இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு அங்கே நூற்றுக்கணக்கான, ஏன், ஆயிரக்கணக் கான மின்னணுக்கள் தரப்பட வேண்டும். என்ன காரணமோ தெரியவில்லை இன்னும் அவைகளுக்குத் தரப் படாமல் இருக்கிறது. எனவே, அதற்கு ஸ்பெஷல் கன்சிடரேஷன் என்ற முறையில் ஒரு தனிச் சலுகை காட்டியாவது அந்த ஊரிலே உள்ள நிலைமையைக் கவனிக்க வேண்டும். அந்த ஊரிலே ஒரு பம்பு செட்கூட ஓடவில்லை. ஆனால் மின்சாரம் இருக்கிறது.

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

[1983 பிப்ரவரி 5]

வீதி விளக்குகளைப் பொறுத்தவரையில் குண்டு விளக்குகளுக்குப்பதில் டியூப் விளக்குகள் போட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். அது உண்மையாகக்கூட இருக்கலாம். ஆனால் விளக்குகள் எரியவில்லையே, விளக்கின் பயன் எரிவது தானே எரியாமல் எதற்கு விளக்கு? நேற்றையதினம் கூட நான் இந்திரா நகருக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கேயும் மின்சாரம் இல்லை இதிலிருந்து ஒன்று தெரிகிறது. இந்திரா நகருக்கும் மின்சாரம் இல்லை; கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் இல்லை; இந்திரா நகரும் இருண்டிருக்கிறது, கிராமங்களும் இருண்டிருக்கின்றன, நகரங்களும் இருண்டிருக்கின்றன. ஆனால் அறிக்கையிலே மட்டும் வெளிச்சம் இருக்கிறது. அதையெல்லாம் கொஞ்சம் சுவனித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரைக்குடி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதைப்போல, கடந்த 25-ந் தேதி நாம் எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஒரு நோக்கத்திற்காகக் கொண்டாடப்பட்ட இந்தி எதிர்ப்பு தியாகிகள் வீரவணக்க நாள்—அதற்குக்கூட மின்சார இணைப்பு மறுக்கப்பட்டது. நாங்கள் எல்லாம் பெட்ரோமாக்ஸ் வைத்துப் பேசினோம். தந்தை பெரியார் அவர்களும், அண்ணா அவர்களும் 50,60 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே பேசியதைப்போல, பேசினோம். கூடியிருந்தவர்களின் முகத்தைக் கூட எங்களாலே பார்க்க முடியவில்லை. இருந்தாலும் பேசினோம். இப்படிப்பட்ட ஓரளஞ்சனை இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். விவசாய அமைச்சருக்கு ஒரு நீதி, எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவருக்கு ஒரு நீதி என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் கூட்டம் நடத்துவதற்கு மட்டும் நல்ல முறையில் மின் இணைப்பைத் தரவேண்டும். நாங்கள் வேண்டுமானால் ஒரு கண்டிஷன் தருகிறோம். இந்த மின்சாரப் பற்றாக்குறையை வேண்டுமானால் கூட்டங்களில் பேசாமல் இருக்கிறோம். விவசாயத்திற்கு நீங்கள் மின்சாரம் தருகிறீர்கள். ரெகுலேட் பண்ணியிருக்கிறீர்கள், ரொம்ப நன்றி. பாராட்டு. ஆனால், நீங்கள் சொல்வது 6 மணி நேரம் மாற்றி மாற்றி தருகிறோம் என்று. ஆனால் 4 மணி நேரமோ, 4½ மணி நேரமோ கிடைக்குமா என்பது சந்தேகம். ஊரிலேயிருந்து ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகர்சாமி சொன்னதைப் போல அதையும் பார்த்து நீங்கள் ரெகுலேட் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இராத்திரியிலே மின்சாரம் வழங்கி விவசாயிகளுக்கு அதிக பயன் இல்லை. விதை விதைக்க முடியாதிருக்கிறார்கள். தண்ணீர் பாய்ச்சி யூரியா மற்றும் இடுபொருள் போடுகிறபோது மின்சாரம் அவசியம் தேவை. ஒரு நேரத்தில் யூரியா போட்டு விட்டு இன்னொரு நேரத்தில் தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியாது. ஆகவே சில வேலைகளை தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறபோது தான் விவசாயிகள் செய்ய வேண்டும். அதனாலே பகலிலே இரண்டு பிடிவாக பிரித்து காலை 6 மணிக்கு ஒரு பகுதிக்கும் மாலை 6 மணிக்கு ஒரு பகுதிக்கும் மின்சாரம் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1983 பிப்ரவரி 5]

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

நம்முடைய கவர்னர் பெருமான் உரையில் முக்கியமான விஷயம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலைமை சரியில்லை அதனாலே மின்சாரம் கட்டணத்தை நாங்கள் உயர்த்துவதாக இருக்கிறோம், என்ற அபாய அறிவிப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி ஏடுகள் என்னென்ன எழுதியிருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம், இந்தத் துறையிலே கற்று, உணர்ந்து திறமையாக விஷயங்களை புரிந்துகொள்கிற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், தமிழ்நாட்டினுடைய மிக முக்கியமான ஆங்கில தமிழ் நாளேடுகள் எழுதியுள்ளதை கவனிக்க வேண்டும். உயர்த்தியதற்கு கூட பரவாயில்லை. ஆனால் விவசாயமும், தொழிலும் பாதிக்கப்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று தினமணி உட்பட—மக்கள் குரல் எழுதியதாக எனக்கு ரூபக மில்லை—மற்ற பத்திரிகைகள் அனைத்தும் எழுதியிருப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஆகவே இதை கவனிக்க தேண்டும். நமக்கெல்லாம் தெரிந்த ஒரு பழமொழியின்படி தான் இப்போது விவசாயி இருக்கிறான். கடனிலே பிறந்து கடனிலே வாழ்ந்து, கடனில் மடியும் நிலையில் இருக்கிறான். அவனுக்கு கடனும் கொடுக்க முடியாத நிலை. இப்போது மேசங்காட்டு வெள்ளாமை, நஞ்சை வெள்ளாமை இரண்டுமே வாங்கியுள்ள விவசாயக் கடன் எல்.எம். பாங்க் கடன் தனியார் கடன் போன்றவற்றை அடைப்பதற்கு சான்சே கிடயாது. ஏக்கருக்கு ஐந்து மூட்டை கொத்தமல்லி, விளையும் என்று போட்டால் ஏக்கருக்கு ½ மூட்டை கொத்தமல்லி கூட விளையவில்லை. ஆகவே இவ்வளவு மோசமான சூழ்நிலையில் தமிழ்நாட்டு விவசாயி இருப்பதால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு ஒருங்கிணைப்பான காரியத்தை செய்ய வேண்டும். அதற்கான சிந்தனை தனிவும் அவருக்கு உண்டு என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை. என்ன ஒருங்கிணைப்பு என்றால் பொதுவாக மின் துறை அதிகாரிகள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால்,—தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் வருத்தப்படக்கூடாது. கல்லில் சாம்பல் கலந்து வருகிறது என்று இங்கே கொடுத்திருக்கிறீர்கள். ரிப்போர்ட் வருகிறது. அதிகாரிகளைக் கேட்டால்—யார் என்று கேட்கக் கூடாது.—சும்மா சொல்லவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இதெல்லாம் ஒரு சாக்கா? என்று சொல்கிறார்கள். இட் இஸ் நாட் தி பிராப்பர் ரீசன். யார் சொன்னார்கள் என்று கேட்கக்கூடாது. நாம் எல்லோரும் சாதாரணமானவர்கள், விவசாயிகள்; என்னினியருடைய அப்பா கூட விவசாயி தான். இந்த ஒருங்கிணைப்புத் திட்டத்தில் ரெயில்வே வேகன் ஒத்துழைக்கவேண்டும்; கப்பல் போக்குவரத்து ஒத்துழைக்க வேண்டும்; நிலக்கரி தேவையான அளவிற்கு சப்ளை ஆக வேண்டும். இதையெல்லாம் எதிர்க்கட்சியில் உள்ள நாங்கள் தான் சொல்லவேண்டும். ஆனால் நீங்களோ எங்களுக்கு ரிப்போர்ட் வைத்துவிட்டு, இன்னென்ன காரியங்களால் எங்களுக்கு மின் தட்டுப்பாடு வந்து உற்பத்தி அதிகமாக பண்ணமுடியவில்லை, இயந்திரங்கள் எல்லாம் பழுதடைந்து விட்டன, என்று அறிக்கை வைத்திருக்கிறீர்கள். இயந்திரங்கள்

பழுதாகிவிட்டதற்கு விவசாயி என்ன பண்ணுவான்? எம்.எல்.ஏ தான் என்ன பண்ண முடியும்? டிபார்ட்மென்ட் இருக்கிறது; எக்ஸ்பர்ட்ஸ் இருக்கிறார்கள். எல்லோரும் இருக்கிறார்கள். அமைச்சர் கூட சொல்லக்கூடும். மந்திரி மட்டும் என்ன பண்ண முடியும் என்று; ஆனால் இந்த இலாக்கா—இந்த ஆட்சி, உங்களிடம் இருக்கிறது. நீங்கள் தான் அதைப்பற்றி கவனிக்க வேண்டும் தவிர, எங்களை மாதிரி மின்சாரம் இல்லை, நிலக்கரி வரவில்லை என்றால் அதற்காக உங்களாடு சேர்ந்து போராடுவோம். அதிலே எந்த ஆட்சேபனையும் கிடையாது. ஆனால் நாங்கள் கொடுக்கிற பதிலையே நீங்கள் எங்களுக்கே வினாவாக வைத்தால் நாங்கள் யாரிடம் போய் பதில் பெறமுடியும். ஆகவே ஒருங்கிணைப்புத் திட்டமாக எல்லா யோசனைகளையும் பெற்று நீங்கள் செய்யவேண்டும். எத்தனையோ முறை நீங்களும் வலியுறுத்தியிருக்கிறீர்கள். நிச்சயமாக மத்திய அரசாங்கம் அந்த குறைகளை எல்லாம் கவனிக்கவேண்டும். இந்த தமிழ்நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு அனைத்து பேர்களும் மத்திய அரசுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

(பிற்பகல் 1-30)

இதில் என்ன தகராறு என்றால் சில அமைச்சர்களின் மாறுபட்ட கருத்துகள்—அதாவது சில அமைச்சர்கள் பல மேடைகளிலே மத்திய அரசு நாங்கள் கேட்டால் கொடுக்கிறது திட்டங்களை அப்படியே ஒப்புக்கொள்கிறது; சமூகமான உறவு இருக்கிறது; மறுப்பதே இல்லை என்று ஒரு பக்கத்திலே பேசுகிறார்கள்.

மறுபக்கத்திலே மத்திய அரசு எதைக்கேட்டாலும் கொடுப்பது கிடையாது என்று பேசுகிறார்கள். இது முன்னுக்குப் பின் முரணாக இருக்கிறது என்று கூறி பேச வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி கூறிமுடித்துக் கொள்கிறேன் வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 7-2-1983 தேதிகாலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-31 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

1983 பிப்ரவரி 5]

(8) பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

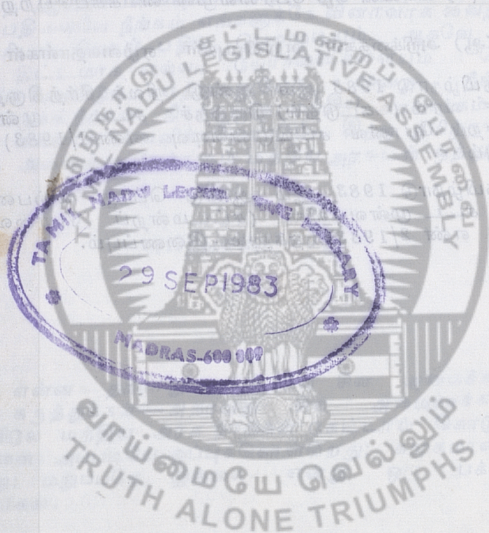
135. தமிழ்நாடு 1957 ஆம் ஆண்டு பட்டுப்புழு முட்டை (உற்பத்தி, வழங்கல் மற்றும் பகிர்வு) விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து 31.3.1981 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற தொழில் துறையன் 434 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1956 ஆம் ஆண்டு பட்டுப்புழு முட்டை (உற்பத்தி வழங்கல் மற்றும் பகிர்வு) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 23 1956) 19 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது].

(ஆ) அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏழுனயதாள்கள்

23. தமிழ்நாடு 1983 ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்த்திருத்தங்கள் (நில உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவின் (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 1/1983) நகலும் இணைப்பும்.

24. தமிழ்நாடு 1983 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவின் (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 2/1983) நகலும், இணைப்பும்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

திங்கட்கிழமை, பிப்ரவரி 7, 1983

தை 25, துந்துபி—திருவள்ளூர் ஆண்டு-2014

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. க. இராசாராம் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

“ நுண்ணியம் என்பார் அளக்கும்கோல் காணுங்கால்
கண்அல்லது இல்லை பிற.”

யாம் நுட்பமான அறிவுடையோம் என்று சொல்லிக்கொள்ளத் தக்க அறிவுடைய அதிகாரிகள் முதலியோர் பிறருடைய உள்ளக் கருத்துக்களை அறிந்து கொள்ளப் பயன்படும் அளவுகோல் யாது என ஆராய்ந்து பார்க்கின்றபொழுது ‘ கண்களைத் தவிர வேறொன்றும் இல்லை ’ என்பது புலனாகும்.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

நிலை உயர்த்தப்பட்டுள்ள கோயம்புத்தூர், மதுரை ஆகிய நகரங்களில் பணிபுரியும் அரசு அலுவலர்கள்

* வினா எண் 160—திரு. எம். ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கோயம்புத்தூர், மதுரை ஆகிய நகரங்கள் B2 நிலையிலிருந்து B1 நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ளதால் வீட்டு வாடகைப் படி, நகர ஈட்டுப்படி ஆகியவை தமிழக அரசு அலுவலர்களுக்கு அதிகரித்து வழங்கப்படும் செயற்குறிப்பு உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : கோயம்புத்தூர், மதுரை ஆகிய மாநகரங்களில் பணியாற்றும் அரசுப் பணியாளர்களுக்கு நகர ஈட்டுப்படி அதிகரித்து வழங்கும் கருத்துரு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

[1983 பிப்ரவரி 7]

திரு. எம். ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிற நேரத்தில் கோவை, மதுரை ஆகிய நகரங்களில் பணியாற்றும் அரசுப் பணியாளர்களுக்கு நகர ஈட்டுப்படி, வாடகைப்படி அதிகரிப்பது சம்பந்தமாகப் பரிசீலனையில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். கோவை, மதுரை ஆகிய நகரங்களை மாநகராட்சி என்று அறிவித்து—கோவையைப் பொறுத்தவரையில் மூன்று ஆண்டுகள் ஆகிறது, மதுரையை மாநகராட்சியாக்கி எத்தனையோ ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது—பல்லாண்டுகள் ஆகிய பின்னரும், இதுவரையில் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நகர ஈட்டுப்படி கொடுக்காத காரணத்தால் அவர்கள் இழப்புக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் உடனடியாக இதைப் பரிசீலித்து, அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய வீட்டு வாடகைப்படி, நகர ஈட்டுப்படி ஆகியவற்றை உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாம் மாநகராட்சி மன்றமாக அவைகளை ஆக்கினாலும், மத்திய அரசு அந்த நகரங்களை எந்தப் பிரிவில் சேர்த்து வைத்து இருக்கிறார்களோ அந்தப் பிரிவின் அடிப்படையில்—அதாவது ஏ, பி1, பி2 மற்றும் சி என்ற அடிப்படையில் பல்வேறு நகரங்களைப் பிரித்து வைத்து இருக்கிறார்கள். நகர ஈட்டுப்படி, வாடகைப்படி ஆகியவை வழங்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு பிரிவிற்கும் ஒரு விகிதம் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசு தற்போதுதான் மதுரை, கோவை ஆகிய நகரங்களை B2 நிலையில் இருந்து B1 நிலைக்கு உயர்த்தியிருக்கிறது. அந்த வகையில் மத்திய அரசு அங்குள்ள பணியாளர்களுக்கு நகர ஈட்டுப்படி, வாடகைப்படி ஆகியவற்றை மாற்றியமைத்து இருக்கிறது. ஆகவே, மத்திய அரசுப் பணியாளர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற நகர ஈட்டுப்படி, வாடகைப்படி ஆகியவை குறித்து நாம் மத்திய அரசுக்கு எழுதிக்கேட்டு இருக்கிறோம். மத்திய அரசிடமிருந்து அதற்கான பதில் வந்ததும் அதன் பேரில் மாநில அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. எம். ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசு இந்த நகரங்களை தரம் பிரிக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போதுதான் மதுரை, கோவை ஆகிய நகரங்களுக்கு தகுதி உயர்வு அளிக்கப்பட்டு இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசு தற்போது அந்தத் தகுதியை உயர்த்திக் கொடுத்து இருப்பதால், அரசாங்கம் அதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கிறது என்று சொன்னாலும், மதுரை, கோவை ஆகிய நகரங்கள் என்றைக்கு மாநகராட்சி அந்தஸ்த்துக்கு உயர்த்தப்பட்டனவோ, அந்தத் தேதியில் இருந்து அவர்களுக்கு நகர ஈட்டுப்படி, வாடகைப்படி உயர்த்திக் கொடுக்கப்படுமா?

1983 பிப்ரவரி 7]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அந்த நகரங்கள் மாநகராட்சியாக அறிவிக்கப்பட்ட தேதியில் இருந்து தருவது என்பது முடியாது. அது எப்போது பி2 நிலையில் இருந்து பி1 நிலைக்கு மத்திய அரசால் உயர்த்தப் பட்டதோ அந்தத் தேதியில் இருந்துதான் கணக்கிட வேண்டிய வரும்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசு அந்த இரண்டு நகரங்களை எந்தத் தேதியில் பி2 நிலையில் இருந்து பி1 நிலைக்கு உயர்த்தியது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதைப்போலவே, இதனால் எவ்வளவு ரூபாய் அதிகம் செலவாகும் என்று அரசு எதிர்பார்க்கிறது என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எந்தத் தேதியில் அது மாற்றம் செய்யப்பட்டது போன்ற விவரங்களை மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரிடம் கேட்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இது பற்றிய விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை. அண்மையில் தான் பி2 நிலையில் இருந்து பி1 நிலைக்கு அவைகள் உயர்த்தப்பட்டன. மத்திய அரசு ஏ, பி1, பி2 மற்றும் சி பிரிவு நகரங்களில் பணியாற்றும் மத்திய அரசுப் பணியாளர்களுக்கு அளிக்கின்ற நகர ஈட்டுப் படி, வாடகைப்படி ஆகியவற்றைப் பற்றிய விவரங்களைக் கேட்டு இருக்கிறோம். அதிலே சிலபல மாற்றங்களை மத்திய அரசு செய்து இருக்கிறது. அது பற்றிய விவரங்களை மத்திய அரசிடம் கேட்டு இருக்கிறோம். மத்திய அரசிடமிருந்து அது பற்றிய விவரங்கள் வந்தபிறகு மாநில அரசு அதனுடைய அடிப்படையில் தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்.

திரு. மா. சின்னராஜ் : தலைவரவர்களே, இப்படி நகரங்களுடைய அந்தஸ்தை உயர்த்தும் போது ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் ஒவ்வொரு தேதியிலிருந்து படிக்களை உயர்த்திக் கொடுக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. சில இலாக்காக்களில் அதைப் பெறுவது மிகவும் கடினமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அரசு நகரங்களின் அந்தஸ்தை உயர்த்திய தேதியிலிருந்து எல்லாத்துறையினருக்கும் சம்பள உயர்வு அல்லது படி உயர்வு பொருந்தும் என்று பொதுவான உத்தரவை வழங்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அது பற்றி நான் முதலிலேயே குறிப்பிட்டேன். விவரங்கள் மத்திய அரசிடம் இருந்து வந்தவுடனே கோவை, மதுரை மாநகரங்களுக்கு படிக்களை உயர்த்தி வழங்குவது பற்றி முடிவு செய்யப்படும். அப்படி முடிவு எடுக்கப்படும்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடும் கருத்துக்கள் மனதிலே கொள்ளப்படும்.

[1983 பிப்ரவரி 7]

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : தலைவரவர்களே, பி-2, பி-1 நகரங்களைப் போன்று மட்டுமல்ல. இன்றைய தினம் மாநகராட்சிகளில் என்ன வாடகை வாங்கப்படுகிறதோ அதைப்போன்று தான் அநேகமாக எல்லா நகரங்களிலும் வாடகை உயர்த்தி வாங்கப்படுகிறது. ஆகவே, எல்லா நகரங்களிலும் சம நிலையில் படி, வாடகை உயர்வு அளிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவது போன்று ஒரு முறையை செயல்படுத்த அரசுக்கு இயலாது. மத்திய அரசு மக்கள் தொகை அடிப்படையில், அங்கே இருக்கின்ற வாழ்க்கை வசதிகள் அடிப்படையில் ஏ. பி-1, பி-2, சி என்று தரம் பிரித்து, கணக்கிடுகிறார்கள். அண்மையில்தான் பி-2 நிலையில் இருந்த கோவை, மதுரை மாநகராட்சிகளை பி-1 நிலைக்கு மத்திய அரசு உயர்த்தியிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு நாம் நகர ஈட்டுப் படியை உயர்த்தவேண்டும். அது பற்றிய விவரங்களை மத்திய அரசிடம் நாம் கேட்டிருக்கிறோம். அவர்களிடமிருந்து பதில் வந்தவுடன், அந்த அடிப்படையில் உயர்த்தி வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் மலிவு விலையில் வழங்கப்படும் அரிசிக்கு மானியம் அளிக்கும் திட்டம்

* வினா எண். 161—**திரு. பொ. உத்திராபதி, திரு. சோ. அழகர்சாமி :** மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) தமிழ் நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலம் விநியோகிக்கப்படும் அரிசிக்கு, உபயோகிப்பவர்களுக்கு மலிவு விலையில் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக அரசு மானியம் கொடுக்கிறதா?

(ஆ) ஆம் எனில், ஒரு கிலோ அரிசிக்கு எவ்வளவு தொகை மானியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) மற்றும் (ஆ): நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் மலிவு விலையில் அரிசி வழங்குவதால் தமிழ் நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு கிலோ விற்கு சராசரியாக 70 காசுக்கு மேல் நட்டம் ஏற்படுகிறது. ஏற்படும் இந்நட்டத்தை ஈடு செய்ய அக்கழகத்திற்கு மானியம் அளிப்பதுபற்றி அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

1983 பிப்ரவரி 7]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, ஒரு கிலோ அரிசிக்கு 70 காசு மானியம் அளிக்க வேண்டியிருக்கிறது ; ஏனென்றால் அந்த அளவுக்கு இழப்பு ஏற்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். கொள்முதல் செய்வது ஏறத்தாழ ஒரு குவிண்டாலுக்கு 110 ரூபாய் தான். அப்படியானால் ஒரு கிலோ அரிசிக்கு ரூ. 1.60 தான் செலவாகும். இதரச் செலவுகள் எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு கிலோ அரிசிக்கு ரூ. 1.80 தான் வரும். ஆகவே, 70 காசு மானியம் கொடுக்க வேண்டிய நிலை எப்படி வரும் ? கொள்முதல் விலைக்கும் விற்பனைக்கும் இடையே உள்ள இந்த வித்தியாசம் எப்படி வருகிறது ? இந்த 70 காசு மானியம் கொடுப்பதன் மூலம் விவசாயிகள் கூறுவதைப் போன்று குவிண்டாலுக்கு 150 ரூபாய் கொடுக்கலாமே. ஆகவே, இழப்பைக் குறைக்கவும், விவசாயிகளுக்கு விலையை உயர்த்திக் கொடுக்கவும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாநிலத்திலே கொள்முதல் செய்வது, மத்திய அரசின் மூலம் கொள்முதல் செய்வது என்று மட்டும் அல்லாமல், நாம் விநியோகம் செய்கின்ற அரிசியை நம்முடைய மாநிலத்தின் நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்திடமிருந்தும் பிற வாணிபக் கழகங்களிடமிருந்தும் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசு தருகின்ற அளவை வைத்துப் பார்த்தால் 50 காசு மானியம் என்ற அளவுக்கு வரும். எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்த்தால் சராசரியாக கிலோவுக்கு 70 காசு இழப்பு ஏற்படுகிறது. அந்த இழப்பை மானியமாகத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் ஏற்கெனவே அதற்காக வழிவகை முன்பணம் அளித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கான வட்டிப் பணமும் கழகம் தர வேண்டியிருக்கிறது. அந்த வகையில் மொத்தத்தில் சலுகை விலையில் அரிசி விநியோகம் செய்வதன்மூலம் சென்ற ஆண்டு கிட்டத்தட்ட 36 கோடி ரூபாய் நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போன்று இந்த ஆண்டு 40 அல்லது 46 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இழப்பு ஏற்படும் என்று தெரிகிறது. அரிசி, நெல் கொள்முதல், அதற்கான போக்குவரத்துச் செலவு, மற்றக் கணக்குகளை எல்லாம் பார்த்து சராசரியாக இந்த இழப்பு ஏற்படுகிறது என்ற கணக்கு தரப்பட்டிருக்கிறது.

F

(முற்பகல் 9-10)

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது கூட அரசாங்கத்தின் வறட்சி நிதியையும் சேர்த்து ஒரு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 137 தான் கொடுக்கிறார்கள், நெல்லுக்காக. அதிலே விவசாயிகளுடைய முக்கியமான கோரிக்கையே, தஞ்சை மாவட்டம் அல்லது வேறு எந்த மாவட்டமாக இருந்தாலும் சரி, விவசாயிகள் கேட்பது 150 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள், அப்படிக் கொடுத்தாலும் கூட ரூ. 2.50 பைசா எல்லா விதமான செலவையும் சேர்த்து ஒரு

[1983 பிப்ரவரி 7]

கிலோ அரிசி அடக்கம் ஆகிறது. அதிலே 70 பைசா மானியம் என்று கொடுத்து விட்டோம் என்றால் ரூ. 1.80 க்கு நல்ல அரிசி ஐ. ஆர். 20, என்று சொல்லக்கூடிய, பொன்னி என்று சொல்லக் கூடிய மிக நல்ல அரிசியை நாட்டு மக்களுக்கு, நாடு முழுவதற்கும் கொடுக்கலாமே. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசித்து, இந்த 70 பைசா மானியம் கொடுக்கும்போது, மலிவான விலையில் மக்களுக்கு அரிசி கொடுக்க முனைவதோடு, உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் கேட்கக் கூடிய 150 ரூபாய் விலையைத் தரலாமே. அதைப்பற்றி ஒரு சரியான நடவடிக்கை எடுக்க, சம்பந்தப்பட்ட மற்றக் கட்சிகளையும் சேர்த்து கலந்து ஆலோசித்து ஒரு நடவடிக்கையை எடுப்பதற்கு அமைச்சர் முன்வருவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உதாரணத்திற்கு 1982 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தினுடைய கணக்கைப் பார்க்கிறபோது சாதாரணமாக நெல்லின் கொள்முதல் விலை சென்ற ஆண்டு 122 ரூபாய். சன்ன ரகம் 126 ரூபாய். மிகச் சன்ன ரகம் 130 ரூபாய் இந்த மிகச் சாதாரண ரகத்தை 122 ரூபாய்க்கு கொள்முதல் செய்தாலும், அரிசியின் அடக்கவிலை 256 ரூபாய் ஆகிறது. விற்பனை விலை 175 ஆகத்தான் இருக்கிறது. அதிலே கணக் கிட்டால் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு 81 ரூபாய் நட்டம் வருகிறது என்றால் ஒரு கிலோவுக்கு 81 பைசா நமக்கு நட்டம் வருகிறது.

அதே மாதிரி சன்ன ரகம் 126 ரூபாய். அடக்கவிலை 263. ரூபாய் விற்பனை வரி 200. இதிலே 63 காசு கிலோவுக்கு நட்டம் வருகிறது. மிகச் சன்ன ரகம் 130 ரூபாய் கொள்முதல் விலை, அரிசியின் அடக்க விலை 270 ரூபாய் விற்பனை வரி 215, இதிலே 55 காசு ஆகிறது. இதனால்தான் முதலிலேயே சராசரி 70 காசு என்று நான் குறிப்பிட்டேன். ஆகவே அரிசியினுடைய கொள்முதல் விலை எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதை மத்திய அரசு நிர்ணயிக்கிற விலைக்குத்தான் நாம் கொள்முதல் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. நாம் போனஸ் கொடுத்தாலும் கூட, மத்திய அரசு அதனை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை என்று நான் முதலிலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். போனஸ் கொடுத்தாலும் கூட, அதற்கு கிரெடிட் தரவேண்டாம் என்று ரிசர்வ் வங்கியிடம் மத்திய அரசு சொல்லியிருக்கிறது. ஆகவேதான் இப்போது கூட நாம் 15 ரூபாய் கொடுப்பதையும் வறட்சிச் சலுகை என்ற பெயரிலேயே தருகிறோமே தவிர, போனஸ் என்றோ வேறு வகையிலோ தரவேயில்லை.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்திலிருந்து 1982 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 400 டன் நெல் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் உள்ள அரிசி அரசை ஆலைகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டு, இன்னும் அரிசி, நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு திருப்பிக் கொடுக்கப் பெறாமல் இருக்கிறது. இதற்கு உடந்தையாக இருந்த அதிகாரிகள் மீது அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா? மேலும்....

1983 பிப்ரவரி 7]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அரிசி மலிவு விலையில் கொடுக்கப்படுவதைப் பற்றிக் கேள்வி. ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரில் முறை கேடுகள்பற்றி கேள்வி கேட்டால், அமைச்சர் அவர்கள் எப்படி பதில் கூற முடியும்?

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : தலைவர் அவர்களே, நான் வேறு கேள்வி கேட்டுவிடுகிறேன்—அது பெரிய நாட்டுப் பிரச்னை, அரிசியை கடத்துகிறார்கள். தயவுசெய்து அனுமதிக்க வேண்டும். சென்னையிலேயிருந்து கொல்லத்திற்கும், செங்கோட்டைக்கும் 5 லாரிகளில் நெல் கடத்தப்படுகிறது. வழியில் ஆங்காங்கேயுள்ள கீழ்மட்ட அதிகாரிகள் நெல்லை பிடித்து விற்று விடுகிறார்கள். ஆகவே எல்லைகளில் சரியான பாதுகாப்பு போடப்படுமா? இத்தகைய கடத்தலுக்கு உடந்தையாக இருந்த அதிகாரிகள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் தொடர்பு இல்லை. இருந்தாலும் எல்லைப் புறங்களிலே எந்தெந்த வகையில் தணிக்கை செய்யவேண்டுமோ அந்தந்த வகைகளில் பாதுகாப்புகள் ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவதுபோன்று சில பல அதிகாரிகள் தவறு செய்வார்களேயானால், அவர்களுடைய பெயரைக் குறிப்பிட்டுக் குறித்துக் கொடுத்தால், தக்க நடவடிக்கையை அரசு எடுக்கும்.

திரு. கு. நமணி : தலைவர் அவர்களே, நியாயவிலைக் கடைகளில் விற்கிற அரிசிக்கு என்ன மானியம் நமது அரசு கொடுக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். நியாய விலைக் கடைகளில் பல மாதங்களாக கோதுமை சப்ளை செய்யாமல் இருப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? கோதுமையை சப்ளை செய்வதற்கு மத்திய அரசு ஏதாவது மானியம் தருகிறார்களா? அல்லது நமது அரசு மானியம் கொடுக்கிறதா? கொடுக்கிறது என்றால் எந்த விகிதத்தில் கொடுக்கப்படுகிறது? அந்த விலையில் ஏன் கோதுமை சப்ளை ஆகாமல் இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மூலக் கேள்வி அரிசியைப் பற்றியது. இதில் கோதுமையைப் பற்றிக் கேட்டால் எப்படி? (குறுக்கீடு) உணவுப் பொருள்கள் எல்லாமே சாப்பிடுபவை தான். அவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் அமைச்சரிடம் பதில் இருக்காது. கோதுமையைப்பற்றிய கேள்விக்கு அமைச்சரிடம் பதில் இருந்தால் கூறலாம்.

[1983 பிப்ரவரி 7]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் தொடர்பு இல்லை. விவரங்களும் இல்லை. பொதுவாக நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் குறைந்தது 10 ஆயிரம் டன் வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் மத்திய அரசு 3 ஆயிரம் டன்னிலிருந்து 4 ஆயிரம் டன் வரைதான் தருகின்ற காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட பற்றாக்குறை ஆங்காங்கே ஏற்படுகின்றது.

திரு. கோவைத்தம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வறட்சி காரணமாக பதுக்கல் பேர்வழிகளால் அரிசி பதுக்கப்பட்டு தாறுமாறாக ஏறிவருகின்ற அரிசியின் விலை உயர்வைக் கட்டுப்படுத்தி தற்போது ஒரு கிலோவிற்கு 70 பைசா என்று தரப்படுகின்ற மானியத்தினை ஒரு ரூபாயாக ஆக்கி வாசனைப் பொருட்களின் மீதும், லாகிரி வஸ்துக்களின் மீதும் அதிக வரி வசூலித்து அந்த நட்டத்தினை ஈடு கட்டி இந்த நாட்டு மக்களை மன மகிச்சியோடு வாழ வைக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரிசித் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் செய்வதற்கு எந்தெந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமோ அதைப்பற்றி அரசு உன்னிப்பாகக் கவனித்து வருகின்றது. பொதுச் சந்தையிலேயும் அரிசி விநியோகம் தாராளமாக இருக்கவேண்டும், நியாய விலைக்கடைகள், 17,700 கடைகளின் மூலம் கார்டுகளுக்கு வழங்கவேண்டிய அரிசியினையும் தொடர்ந்து குறைவுபடாமல் வழங்கவேண்டும் என்ற வகையிலே பல்வேறு வழிகளில் நாம் முயன்று கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் பதுக்கல் காரணமாக ஆங்காங்கே அரிசி வெளியே வருவது தடைப்படுகின்ற சூழ்நிலையில் அதையும் அரசு கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அது பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அதுபற்றிய திட்டவட்டமான கருத்துக்கள் அரசுக்கு வந்து சேரவில்லை. இருந்தாலும் தஞ்சை போன்ற மாவட்டங்களில் அதனை அரசு உன்னிப்பாகக் கவனித்துக் கொண்டு வருகிறது.

திரு. த. வேணுகோயல் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் எல்லாப் பிரிவுகளிலுமே அரிசி போதுமான அளவுக்கு ஸ்டாக் இல்லை என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? அதைப் போக்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கும்?

1983 பிப்ரவரி 7]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவையிலே அதுபற்றி பல தடவை நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஆகவே ஓரளவுக்கு இருப்பு இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நாம் கொள்முதலை தீவிரப்படுத்தவேண்டிய அவசியம் வந்து தஞ்சை மாவட்டத்தில் தனியார் வியாபாரிகள் யாரும் கொள்முதல் செய்யக்கூடாது என்றும் அரசு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் மட்டுமே கொள்முதல் செய்யும் என்றும் போட்டிருக்கிறோம். இதெல்லாம் அரசினிடத்திலே இருப்பு அதிகமாக ஆகவேண்டும் என்ற காரணத்தால்தான். மேலும் மத்திய அரசு சென்ற ஆண்டும், அதற்கு முந்திய ஆண்டும் தந்ததைப் போன்று அவர்களுடைய இருப்பில் இருந்து தொடர்ந்து கொடுத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்றும் வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறோம்.

திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கின்றபோது நியாய விலைக் கடைகளுக்கு நாம் 70 பைசா மானியம் தருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் பல கடைகளில் செங்கற்பட்டு, தென்னாற்காடு, வடாற்காடு போன்ற மாவட்டங்களில் உள்ள பல கடைகளில் ஏழைகளுக்கு அரிசி கொடுக்கப்படாமல் இருப்பதை அரசு அறியுமா? அதைப்பற்றி கவனித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நியாய விலைக் கடைகளின் மூலமாக நாம் வழங்குகின்ற அரிசி மாதத்திற்கு மாதம் ஏறுகிறது என்றுதான் நாம் குறிப்பிட்டுச் சொன்னோம். எனவே அந்த அளவுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவது போன்று எங்கேயாவது தட்டுப்பாடு இருக்குமே யானால் இருக்கின்ற அரிசியினைத்தான் நாம் எல்லா மாவட்டத்திற்கும் விநியோகம் செய்துகொண்டு வருகிறோம். நம்முடைய கணக்குப்படி மார்ச் மாதம் இறுதி வரையிலும் நமக்கு நியாய விலைக் கடைகளின் மூலமாக அரிசி வழங்குவதற்கு இருப்பு இருக்கின்றது என்ற கணக்கின் அடிப்படையில் பல்வேறு மாவட்டங்களுக்கு நாம் அனுப்பி வைத்து நியாய விலைக் கடைகளின் மூலமாக அளிக்கின்ற முயற்சியினை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். எங்கேயாவது தட்டுப்பாடு இருக்குமேயானால் உடனடியாகக் கவனித்து அந்த இடங்களில் அரிசித் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் செய்வதற்கு அரசு தக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் நாளுக்கு நாள் அந்த அரிசியின் அளவு அதிகமாகிக் கொண்டு வருகின்றது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே கிராமப்புறங்களில் அந்த அளவுக்கு கொடுக்கவில்லை. அரிசியின் அளவு

[1983 பிப்ரவரி 7]

நாளுக்கு நாள் குறைந்துகொண்டே வருகின்றது. கொடுக்கப் படுகின்ற அரிசியும் தரமானதாக இல்லை. ஒருவகையான துர்நாற்றம் அடிக்கக்கூடிய அரிசியாகத்தான் அது இருக்கின்றது. எனவே அந்த நிலைமையினை மாற்றி நல்ல வகையிலே வழங்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாளுக்கு நாள் அதிகரிக்கப்படும் என்று நாள் சொல்லவில்லை. இருக்கின்ற அளவினை ஒழுங்காக்கக் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தால் போதும் என்று தர்ன் இருக்கிறோம். மாதம் ஒன்றுக்கு ஒரு குடும்பத்தினருக்கு 20 கிலோ அரிசி தர வேண்டும் என்பதற்கு குறையாமல் இருப்பதற்கான வழிமுறைகளை நாம் மேற்கொண்டு வருகிறோம். நாம் இங்கே பெறுகின்ற அரிசி, பிற மாநிலங்களில் இருந்து வாங்குகிற அரிசி, மத்திய அரசு நமக்கு ஒதுக்குகின்ற அரிசி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில்தான் நாம் வழங்கிக்கொண்டு வருகிறோம்.

(முற்பகல் 9-20.)

பல ஆயிரக்கணக்கான டன் அரிசி உபயோகப்படுத்துகிறபோது சில பல இடங்களில் தரக்குறைவான அரிசி வந்துவிடுகிறது என்று குறிப்பிடுகிற நேரத்தில் உடனடியாக அதை மாற்றி தரமுள்ள அரிசி வழங்கவேண்டும் என்று பொதுவாக உத்தரவு இருக்கிறது. ஏதேனும் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் அந்த மாதிரி சூழ்நிலை இருக்குமானால் அரசு அலுவலர்களைக் கொண்டு அந்தக் குறைபாட்டை நீக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சி எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தாம்பரம் தொகுதியிலுள்ள மேய்க்கால் புறம்போக்கு நிலம்.

*வினா எண். 162—திரு. பம்மல் நல்லதம்பி : மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தாம்பரம் தொகுதியில், கோவிலம்பாக்கம் கிராமத்தில், புல எண். 435/1 மேய்க்கால் புறம்போக்கு சுமார் 45 ஏக்கர் நிலத்தில் திடீரென சிலர் குடிசைகள் போட்டு விற்பனை செய்து வருவதை அரசு அறியுமா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதை உடனடியாக அப்புறப்படுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

1983 பிப்ரவரி 7]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : (அ) மற்றும் (ஆ) செங்கற்பட்டு மாவட்டம், சைதாப்பேட்டை வட்டம், (கொளத்தூர்) கிராமத்தில் புல எண். 435/1இல் மேய்க்கால் தரை புறம்போக்கில் 80 பேர் ஆக்கிரமித்துள்ளனர். குடிசைகள் போட்டு விற்பனை செய்கிறார்கள் என்பது உண்மையல்ல.

கோத்தகிரியில் வட்ட வருவாய் அலுவலகம் கட்டும் திட்டம்.

*வினா எண் 163—திரு. கே. உச்சி : மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) நீலகிரி மாவட்டத்தை சார்ந்த கோத்தகிரியில் வட்ட வருவாய் அலுவலகம் கட்டும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

(ஆ) ஆம் எனில், மதிப்பீட்டுத் தொகை எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : (அ) மற்றும் (ஆ) நீலகிரி மாவட்டம், கோத்தகிரியில் வட்டாட்சியர் மற்றும் அதனைச் சார்ந்த அலுவலகங்களுக்குப் புதிதாகக் கட்டிடம் கட்டுவதற்காக ரூபாய் 21.75 இலட்சம் செலவு செய்ய அரசு அனுமதித்துள்ளது.

திரு. மா. சின்னராசு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மலைப்பகுதியாக இருக்கிற கோத்தகிரியில் அரசுக்கு உரிய இடங்கள் கிடைப்பதும், கட்டிடங்கள் கிடைப்பதும் கடுமையாக இருக்கிற காரணத்தினால் இந்த வட்டாட்சியர் அலுவலகத் தினை கட்டித்தரும் பணியினை விரைவாக கட்டி முடித்துக் கொடுப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 6 மாதத்திற்குள் கட்டி முடிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரசு பராமரிப்பிலுள்ள அச்சேறாத பழஞ்சுவடிகள்.

*வினா எண். 25—திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) அச்சேறாத பழஞ்சுவடிகள் அரசு பராமரிப்பில் ஏதேனும் உள்ளனவா?

[1983 பிப்ரவரி 7]

(ஆ) அவற்றை அச்சேற்ற என்னென்ன முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) ஆம்.

(ஆ) அரசினர் கீழ்த்திசை ஓலைச்சுவடி நூலகத்தின் புலவர்களைப் பதிப்பாசிரியர்களாகக் கொண்டு அவை வெளிவந்து கொண்டுள்ளன.

குமரி மாவட்டத்தில் கல்வித் துறைப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் பகுதிநேர ஊழியர்கள்.

*வினா எண். 26—திரு. டி. மணி : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) குமரி மாவட்டத்தில் கல்வித்துறையில் பள்ளிகளில் பகுதிநேர ஊழியர்களாக பணிபுரியும் ஊழியர்களை முழுநேர ஊழியர்களாக நியமனம் செய்ய அரசு முன்வருமா?

(ஆ) இல்லையெனில் முழுநேர ஊழியர்களின் இடங்கள் காலி ஏற்படும் போது பகுதி நேர ஊழியர்களுக்கு தகுதியின் அடிப்படையில் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) பகுதிநேர சில்லரைச் செலவின ஊழியர்களை முழுநேர ஊழியர்களாக நியமனம் செய்ய கருத்துரு ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் இல்லை.

(ஆ) பகுதிநேர சில்லரைச் செலவின ஊழியர்கள் தமிழ்நாடு அடிப்படைப் பணியிலுள்ள பணியிடங்களில் நியமனம் அல்லது பதவி உயர்வு மூலம் நியமனம் பெற தற்சமயமுள்ள விதிகளில் அனுமதி இல்லை.

திரு. டி. மணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கன்னியா குமரி மாவட்டத்தில் இந்தக் கல்வித்துறையில் பகுதி நேர ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். யதேச்சையாக அவர்கள் முழு நேரமும் பணியாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதிலே, என்னுடைய வேண்டுகோளும், கேள்வியும் என்னவென்றால்,

1983 பிப்ரவரி 7]

இந்தப் பகுதி நேரப்பணியில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற ஊழியர்களை அங்கே காலி இடம் வருகின்றபோது அந்த காலி இடங்களில் இந்த பகுதி நேர ஊழியர்களில் யார் அந்த வேலைக்கு தகுதி உடையவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களை நியமிப்பதில் அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது சட்டப் பிரச்சினைகள், சிக்கல்கள் இருந்தால் அதை அகற்றி இந்த பகுதி நேர ஊழியர்களில் யார் அந்த வேலைக்கு தகுதி உடையவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு நேரிடையாக அந்தப் பதவிகளைத் தர அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு அடிப்படை பணி விதிகளின்படி மாவட்ட வேலை வாய்ப்பு அலுவலர் மூலமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு நிர்ணயிக்கப்பட்ட வயது மற்றும் கல்வித் தகுதி பெற்றிருப்பவர்கள் தமிழ்நாடு அடிப்படைச் பணி விதிகளின்படி அவர்கள் முழுநேர ஊழியர்களாக நியமனம் பெறலாம். தற்சமயம் உள்ள தமிழ்நாடு அடிப்படை பணி விதிகளின்படி அடிப்படை ஊழியர்களாக நியமனம் பெற பகுதிநேர ஊழியர்களுக்கு எந்தவித சலுகையும் இல்லை.

திரு. டி. மணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கேள்வி எல்லாம், பகுதிநேர ஊழியர்களுக்கு சலுகை காட்டுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. தகுதியின் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு இந்த விதியில் ஒரு தளர்வை ஏற்படுத்தி எல்லாத் தகுதியும் பெற்றுள்ளவர்களை இந்த புதிய பதவிகளில் நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அவர்கள் வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தின் மூலம் வரவேண்டும்.

தேசிய மாணவர் படையிலுள்ள பள்ளி மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் தொகை

*வினா எண். 27—திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தேசிய மாணவர் பயிற்சி படையில் பள்ளி மாணவன் ஒவ்வொருவனுக்கும் அளிக்கப்படக்கூடிய கட்டணம் எவ்வளவு?

(ஆ) மத்திய—மாநில அரசுகளின் பங்கு எவ்வளவு?

[1983 பிப்ரவரி 7]

(இ) மத்திய அரசின் பங்கை உயர்த்த கோரிக்கை விடப்பட்டுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : (அ) தேசிய மாணவர் படையிலுள்ள பள்ளி மாணவர்களுக்கு கட்டணம் ஏதும் அளிக்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் மணி ஒன்றுக்கு 50 பைசா வீதம் ஒரு ஆண்டில் அதிக பட்சம் 80 மணி நேரத்திற்கு சிறுண்டிப்படி வழங்கப்படுகிறது. மேலும் ஒரு ஆண்டில் நபருக்கு மாதம் ரூபாய் 1 வீதம் 6 மாதங்களுக்கு சலவைப்படி வழங்கப்படுகிறது. இதைத் தவிர, அம்மாணவர்களுக்கு முகாம்களில் (Camps) பங்கு பெறும்போது நபருக்கு நாளொன்றுக்கு ரூபாய் 7 வீதம் உணவுப்படியும், ரூபாய் 1 வீதம் தற்செயல் செலவுப்படியும் (Incidental Charges) அந்த முகாம் காலம் முடியும்வரை வழங்கப்படுகிறது. மேலும் அம்மாணவர்களுக்கு அவர்கள் முகாம் நடத்தப்படும் இடத்தை அடையத் தேவையான பிரயாணப்படியும் அத்துடன் இரயில் பயணம் செய்தால் ரூபாய் 5ம் சாலையில் பயணம் செய்தால் ரூபாய் 3-ம் தினப்படியாக (Daily Allowance) வழங்கப்படுகின்றது.

(ஆ) முகாம்களில் வழங்கப்படும் படிக்களினால் ஆகும் செலவில் 50 சதவீதம் மட்டும் மைய அரசால் ஏற்கப்படுகிறது. மற்ற செலவுகளை மாநில அரசே ஏற்கிறது.

(இ) இல்லை.

திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம் : மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் அந்த அலுவல்கம், சலவைப்படியும் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு ஆண்டுகள் பலவாகியும் அவை கூட்டப்படவில்லை. அந்தப் படியைக் கூட்டுவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அவ்வப்போது வருகின்ற அந்தக் கோரிக்கைகளின் அடிப்படையில் நாம் அந்தப் பிரச்சனைகளைப் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கிறோம். தேசிய மாணவர் படை மாணவர்களுக்கு தற்போது சிறுண்டிப்படியாக வழங்கும் 30 பைசாவை 50 பைசாவாக உயர்த்த இந்த அரசு இசைவளித்துள்ளது. இப்போது அளிக்கப்படும் சலவைப்படியை ரூபாய் ஒன்றிலிருந்து இரண்டு ரூபாயாக உயர்த்த இந்த அரசு இசைவளித்துள்ளது. இது குறித்து மைய அரசு ஆணை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1983 பிப்ரவரி 7]

திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம் : இந்த தேசிய மாணவர் படையில் மாணவர்களைக் கூடுதலாகச் சேர்ப்பதற்கு ஏதாவது சிறப்புத் திட்டம் அரசிடம் இருக்கிறதா? அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தேசிய மாணவர் படைப் பயிற்சியை தமிழ்நாட்டிலுள்ள அனைத்து மாணவர்களுக்கும் கட்டாயமாக்க இந்த அரசு எண்ணியுள்ளது. இந்தக் கருத்து நடைமுறைக்கு வந்தால் மொத்தச் செலவு ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் ரூ. 25,71,45,000 ஆகும். இதில் மூன்றில் ஒரு பங்கு இந்த அரசும் மீதமுள்ள மூன்றில் இரண்டு பங்கினை, அதாவது 17,14,30,000 ரூபாயை மைய அரசும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். இந்தக் கருத்துரு மைய அரசுக்கு அனுப்பப் பட்டது. ஆனால் மைய அரசு அந்தக் கருத்துருவை ஏற்கவில்லை.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : இந்தத் தேசிய மாணவர் பயிற்சிப் படையிலுள்ள மாணவர்களுக்கு 50 பைசா, ஒரு ரூபாய் என்கிற நேரத்தில் ஒரு நாள் அவர்கள் வெளியே செல்கிறபோது ஏழு ரூபாய் என்ற நிலையில் ஏற்கெனவே முடிவு செய்யப்பெற்றிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதில் பெரும்பாலும் மேல்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களைத்தான் இந்தப் பயிற்சிக்கு எடுக்கிறார்கள். எட்டாவது வகுப்பு வரை உள்ள நடுத்தர பள்ளி மாணவர்களையும் இந்தப் பயிற்சிக்கு எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இப்போது உயர்நிலைப் பள்ளி, மேல்நிலைப் பள்ளி, கல்லூரி மாணவர்களுக்கு நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அங்கிருக்கிற மாணவர்களுக்கு போதுமான அளவிற்கு நாம் பயிற்சி தர முடியவில்லையென்ற நிலைமைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த மாணவர்களுக்கு போதுமான அளவிற்கு போதுமான பள்ளிகளில், கூடுமானவரை எல்லாப் பள்ளிகளிலும் இதைக் கொண்டுவரக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பை உருவாக்கிவிட்டால் பிறகு இதைப் பற்றி யோசிக்கலாம்.

திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன் : அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கும்போது, மாணவர்களுக்கு சிற்றுண்டிப்படி, சலவைப்படி, பயணப்படி போன்றவைகள் இவ்வளவு இவ்வளவு அரசால் கொடுக்கப்படுகின்றன என்று அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் அதெல்லாம் முறையாக மாணவர்களுக்குச் சென்று அவர்களுக்கு பலன் கொடுக்கிறதா என்பதைத் கண்காணிக்க அரசாங்க அலுவலர்கள் அல்லாத ஒரு குழுவை அரசு அமைக்க முன்வருமா?

[1983 பிப்ரவரி 7]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இதற்கென ஒரு பெரிய டைரக்ட்ரேட்டே வைத்து தனியாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அதில் அந்த அதிகாரிகள் போய் அதைப் பற்றி விசாரிக்கிறார்கள். அது தவிர கல்வித் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் இதுபற்றி புகார்கள் வந்தால் விசாரித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். காரணம் அந்த என்.சி.சி. ஆபீசர்களாக இருக்கிறவர்கள் ஆசிரியர்கள்.

திரு. செ. சிவசாமி : மாணவர்களுக்கு பயிற்சி நடைபெறக் கூடிய நேரத்தில் 15 நாட்கள், இரண்டு வாரம், மூன்று வாரம் என்று போட்டு அந்தப் பயிற்சி நடக்கிறது. இரண்டு அல்லது மூன்று வாரத்திற்கான தொகையை அரசு கொடுத்து உதவுகிறது. அந்நிலையில் பதினைந்து நாட்கள் நடப்பதாகச் சொல்லிவிட்டு பத்து நாட்களில் அந்தப் பயிற்சியை முடித்துக்கொண்டு ஐந்து நாட்களுக்கு தவறாகக் கணக்கு எழுதி அரசுக்கு வந்து அதுபற்றி புகார்கள் வரும்போது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்காமல் சில நேரங்களில் இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் என்ன செய்யப்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 9-30)

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இப்படி ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொல்லுகின்றபோது, எந்த இடத்தில் நடந்தது என்பதைச் சொல்லியிருக்க வேண்டும். இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று பொதுவாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், என்.சி.சி.ஐப் பொறுத்த வரையில், முறையாக ஆங்காங்கே பயிற்சி முகாம்கள் நடந்தே தீரவேண்டும். நடக்கவில்லை என்றால், அதிகாரிகள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். இதிலே பாதுகாப்புத் துறையும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஏதாவது ஒரு இடத்தில் நடக்கவில்லை என்பதை எங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், நாங்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். 15 நாட்கள் நடக்கவேண்டிய முகாமை, 10 நாட்களில் நடத்தி விட்டு, 5 நாட்கள் செலவை எடுத்துக்கொள்வது என்பது கடுமையான தவறாகும். இதுபற்றி தகவல் தெரிவித்தால், நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாணவர்களுக்கு இளமைப் பருவத்தில் நாட்டுபற்று ஏற்பட வேண்டுமென்ற அளவில் அமெரிக்காவில், ஐந்தாம் வயதிலிருந்து இராணுவத்தில் பணிபுரிய ஒப்புதல் கொடுத்தால், சாதாரண கல்வியிலிருந்து, உயர்கல்வி வரையில் இலவசமாகப் படிப்பதற்கு அரசாங்கம் சலுகைகள் கொடுப்பதோடு, பாக்கட் மணியும் கொடுக்கிறார்கள், ஆகவே, நமது நாட்டிலும் மாணவர்கள்

1983 பிப்ரவரி 7]

இராணுவத்தில் பணிபுரிய ஒப்புதல் அளித்தால், அவர்களுக்கு அத்தகைய சலுகைகள் கொடுப்பதற்கு மத்திய சர்க்காருக்கு மாநில சர்க்கார் ஆலோசனை கூறுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாம் கட்டாயப்படுத்துவதற்கு இல்லை. ஆனால், அப்படி இராணுவத்தில் சேரவேண்டுமென்று விரும்புகின்ற மாணவர்களை இராணுவத்தில் எடுத்துக்கொள்வதற்கு அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். போதுமானவர்கள் போசுவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறதே தவிர, மற்றபடி இராணுவத்திலே சேருவதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதிலேயும், குறிப்பாக, பஞ்சாப் மாநிலத்திலே இருக்கிற இளைஞர்கள் நிறைய பேர்கள் இராணுவத்தில் சேர்ந்து, அதனால் அவர்கள் நாட்டுக்குப் பாடுபடுகின்றார்கள் என்பதோடு வேலையும் பெற்று, ஒரு 10 அல்லது 15 ஆண்டுகள் இராணுவத்தில் சேவை செய்துவிட்டு, பின்னர் ஓய்வுபெற்று, வீட்டுக்கு, அல்லது தங்கள் கிராமங்களுக்கு வந்து, வேறு தொழில்களை செய்கிறார்கள். இன்றைக்கு பஞ்சாப் மாநிலம் ஒரு நவீன பஞ்சாப்பாக தொழில் துறையிலே முன்னேறியிருக்கிறது. ஆனால் அந்த அளவிற்கு இராணுவத்தில் சேரவேண்டுமென்கிற எண்ணம் புறநானூறைப் பற்றிப் பேசும் தமிழ்நாட்டில் இல்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆம்பூர் நகரில் மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றம் அமைக்கும் திட்டம்

* வினா எண். 164—திரு. ந. குலசேகரயாண்டியன்: மாண்புமிகு கூட்டுறவு சட்ட அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) வடாற்காடு மாவட்டம் ஆம்பூர் நகரில் மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றம் அமைக்கும் செயற்குறிப்பு அரசின் ஆய்வில் உள்ளதா ?

(ஆ) ஆம் எனில் எப்போது முதல் அமுலுக்கு வரும் ?

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன் : (அ) அண்ட (ஆ) ஆம்பூர் நகரில் மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றம் அமைப்பது பற்றிய செயற்குறிப்பு சென்னை உயர்நீதி மன்றத்திடமிருந்து பெறப்பட்டு, நிதித் துறையோடு கலந்தாலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது.

[1983 பிப்ரவரி 7]

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றத்தை ஆம்பூர் நகரில் அமைக்கின்ற ஆலோசனை இருந்து வருவதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தற்போது வேலூரில் அந்த மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றம் தலைமை இடமாக இருக்கிறது. அதற்கு ஏதாவது பாதிப்பு ஏற்படுமா? பாதிப்பு ஏற்படாமல் வேறு ஒரு மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றத்தை அமைப்பதற்கு அரசு உத்தேசித்திருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆம்பூர் பகுதியும், ஆம்புரை ஒட்டியுள்ள பகுதிகளும் அந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட்டிலே அமைக்க வேண்டுமென்ற ஓர் செயற்குறிப்பு உயர்நீதி மன்றத்திடமிருந்து வந்திருக்கிறது.

திரு. தி. அன்யழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆம்பூர் நகரில் அமைக்கப்பட இருக்கின்ற மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றத்தோடு, எந்தெந்தப் பகுதிகள் சேர்க்கப்பட இருக்கின்றன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேற்கு குடியாத்தம் பிரிக்கா, குடியாத்தம் வட்டத்திலுள்ள பேரணாம்பட்டு பிரிக்கா, வாணியம்பாடி திலுள்ள வாணியம்பாடி பிரிக்கா, மற்றும் ஆம்பூர், துதிப்பட்டு ஆகிய பகுதிகள் அதோடு சேர்க்கப்படலாம் என்று கருதப்படுகிறது.

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள கூட்டுறவு சேவை சங்கங்களை ஒருங்கிணைப்புச் செய்யும் திட்டம்.

* வினா எண். 165—திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு கூட்டுறவு-சட்ட அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடை யளிப்பாரா—

(அ) செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் சில கூட்டுறவு சேவை சங்கங்களை இணைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில் ஏற்கனவே பணியில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு பணியில் தொடர மாற்று ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : (அ) ஆம் எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

1983 பிப்ரவரி 7]

(ஆ) சங்கங்களில் பணியாற்றும் சிப்பந்திகள் சம்பந்தமான விவரங்கள் எல்லா மத்திய கூட்டுறவு வங்கிகளிடமிருந்தும் கேட்கப்பட்டுள்ளது. எல்லா சங்கங்களிடமிருந்தும் விவரங்கள் கிடைத்தவுடன் ஒருங்கிணைப்புச் செய்யும் சங்கங்களில் பணிபுரியும் சிப்பந்திகளின் ஆட்குறைப்பை தவிர்ப்பது பற்றி ஆராயப்படும்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, இந்தகூட்டுறவு சேவை சங்கங்களை இணைக்க என்ன நடைமுறை கையாளப்படுகிறது? இதுவரை எத்தனை சங்கங்கள் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டில் ஒட்டுமொத்தமாக 447 கூட்டுறவு சேவை சங்கங்கள் தன்னிறைவு பெறாத சங்கங்கள் என்று ரிசர்வ் வங்கியினுடைய விதிமுறைக்கு உட்பட்டு கருதப்பட்டு அந்த அடிப்படையில் செங்கை மாவட்டத்தில் 72 தன்னிறைவு பெறாத சங்கங்கள் என்று கணக்கிடப்பட்டு அதில் 67 சங்கங்களை இணைக்க முதல்கட்டமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. 15 சங்கங்கள் இதுகாறும் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீதமுள்ள சங்கங்களை இணைக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : இந்த சங்கங்களை இணைக்கிற காலத்திலே அங்கே பணிபுரிகின்ற தாற்காலிக ஊழியர்களுக்குப் பணிப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, மூலவினாவிற்கான விடையிலே இதுபற்றிக் கூறினேன். இதுகாறும் 15 சங்கங்கள் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த சிப்பந்திகளுக்கு பணி இழப்பு ஏற்பட்டுவிடவில்லை. ஆகவே பணிப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் சங்கங்களை இணைக்கும் பணி தொடர்கிறது.

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : தலைவர் அவர்களே, பொருளாதார ரீதியில் சங்கங்களை இணைக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் வளர்கின்ற நிலையில் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சேவை சங்கம் அவசியம். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பொருளாதார அடிப்படையில் பார்க்காமல் தேவையின் அடிப்படையில் பார்த்து அவைகளை நடத்துவதற்கு மறுபரிசீலனை செய்ய அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒவ்வொரு கூட்டுறவு சங்கம் என்பது நடைமுறையில் வருவது நல்லதுதான். அது அரசினுடைய கருத்திற்கூட. ஆனால் குக்கிராமங்களில்கூட கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டு அவை நான் வயபிள் என்ற நிலைக்கு வந்து விட்டன என்று ரிசர்வ் வங்கி கூறி சிலவரையறைகளை வகுத்துள்ளது. 3ஆயிரம்

[1983 பிப்ரவரி 7]

ஏக்கர் நீர்ப்பாசனம் உள்ள, நீர்ப்பாசனம் இல்லாத நிலம் இருக்க வேண்டும். குறுகிய காலக் கடன் வசதிகள் குறைந்த பட்சம் 2 லட்சம் இருக்கவேண்டும். இல்லையெனில் அந்த சங்கம் நான் வயபிள் சங்கமாகக் கருதப்பட்டு ரிசர்வ் வங்கி உத்திர விட்டு அந்த உத்திரவு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு கட்டாயமாக ஆக்கப்பட்டு இருக்கிறது. காரணம், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு குறுகிய காலக் கடன்களுக்கு நிதி வசதியை ரிசர்வ் வங்கி தருகின்றது, ஆகவே அவர்கள் சில கட்டளையிடுகிறார்கள். அதை நடைமுறைப்படுத்தவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ரெவின்யூ வில்லேஜுக்கும் ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் இருக்கவேண்டுமென்ற முடிவை மறுபரிசீலனை செய்து அந்த சங்கங்களை வயபிள் என்ற அடிப்படையில் கொண்டுவரவேண்டுமென்று மாநில அரசும் ரிசர்வ்வங்கியிடம் வற்புறுத்தியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வ. சத்தியமூர்த்தி : இந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்படுகிறபோது ரிசர்வ் வங்கியின் இந்த விதிமுறைகள் நடைமுறையில் இருந்ததா? இப்போது அவை அனுசரிக்கப்பட்டதற்கு என்ன காரணம்?

மாண்புமிகு திரு. கி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலே மட்டுமல்லாமல், பாரதத்தின் பல்வேறு மாநிலங்களிலே இந்தச் சங்கங்கள் பரவலாக அமைக்கப்பட்டு நான்-வயபிள் என்ற நிலைக்கு வந்து, குறுகிய காலக் கடன்களைத் திருப்பித் தராத நிலைக்கு வந்து ரிசர்வ் வங்கி அதனை ஆராய ஒரு குழுவை அமைத்து ஆராய்ந்தது அந்த ஆய்வின் அடிப்படையில் அவையெல்லாம். Amalgamation of Co-operative Societies to a viable extent is inevitable என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது. மாநிலங்களுக்கு எல்லாம் அறிவுரை கூறி கட்டளையும் இட்டது.

கிராமப்புற வீட்டு வசதி திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்படும் தொகை.

* வினா எண். 166—திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கிராமிய கூட்டுறவு வீடு கட்டும் திட்டத்திற்கு L.I.C. தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலிருந்து அரசு கடன் வாங்கி கொடுப்பதால் காலதாமதமாகின்றது என்பது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில் அரசே தனது நிதியிலிருந்து பணம் ஒதுக்கும் செயற்குறிப்பு உண்டா?

1983 பிப்ரவரி 7]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ) அண்ட் (ஆ) கிராமப்புற வீட்டுவசதித் திட்டத்தின் கீழ் ஆண்டொன்றுக்கு 40,000 வீடுகள் கட்ட ரூ. 12.80 கோடி தேவைப்படுகிறது. இத்திட்டத்திற்காக 1982-83-ஆம் ஆண்டின் நிதி நிலை அறிக்கையில் அரசு கீழ்க்கண்டவாறு நிதி ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது.

(ரூபாய்
இலட்சத்தில்.)

1. தமிழ்நாடு கூட்டுறவு வீட்டுவசதிச் சங்கத்திற்கு—

(அ) கடன்		150.00
(ஆ) பங்கு மூலதனம்		200.00
(இ) முதலீட்டு மானியம்		450.00

ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம் மற்றும் பொதுக் காப்புறுதி கழகங்களிடமிருந்து அரசு ரூ. 350 இலட்சத்தை 1982-83-ஆம் ஆண்டு கடனாக எதிர்பார்க்கிறது. 1982-83 ஆம் ஆண்டில் 30-9-1982 தேதிவரை அரசு கீழ்க்கண்ட வண்ணம் நிதியினை வழங்கியுள்ளது.

(ரூபாய்
இலட்சத்தில்.)

1. கடன்		123.72
2. பங்கு மூலதனம்		200.00
3. முதலீட்டு மானியம்		293.26

அரசு தனது நிதியிலிருந்து தேவைக்கேற்ப பணத்தை ஒதுக்கீடு செய்வதால் காலதாமதம் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பில்லை.

(முற்பகல் 9-40)

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிற போது பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படி கொடுத்திருந்தாலும் கூட கிராமப்புறங்களில் ஆயிரக்கணக்கான வீடுகள் இரண்டாவது இன்ஸ்டால்மென்ட் வரவில்லை. மூன்றாவது இன்ஸ்டால்மென்ட் வரவில்லை என்று நான்கு, ஐந்து ஆண்டுகளாக அப்படியே இருப்பதாக மிகவும் குறைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் இவைகளை மாற்றக்கூடிய அளவிற்கு, அரை குறையாக கட்டியிருக்கிற வீடுகளை அவர்கள் கட்டிமுடிப்பதற்கு அரசாங்கம் பணம் கொடுப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்,

[1983 பிப்ரவரி 7]

ஏக்கர் நீர்ப்பாசனம் உள்ள, நீர்ப்பாசனம் இல்லாத நிலம் இருக்க வேண்டும். குறுகிய காலக் கடன் வசதிகள் குறைந்த பட்சம் 2 லட்சம் இருக்கவேண்டும். இல்லையெனில் அந்த சங்கம் நான் வயபிள் சங்கமாகக் கருதப்பட்டு ரிசர்வ் வங்கி உத்திர விட்டு அந்த உத்திரவு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு கட்டாயமாக ஆக்கப்பட்டு இருக்கிறது. காரணம், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு குறுகிய காலக் கடன்களுக்கு நிதி வசதியை ரிசர்வ் வங்கி தருகின்றது, ஆகவே அவர்கள் சில கட்டளையிடுகிறார்கள். அதை நடைமுறைப்படுத்தவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ரெவின்யூ வில்லேஜுக்கும் ஒரு கூட்டுறவு சங்கம் இருக்கவேண்டுமென்ற முடிவை மறுபரிசீலனை செய்து அந்த சங்கங்களை வயபிள் என்ற அடிப்படையில் கொண்டுவரவேண்டுமென்று மாநில அரசும் ரிசர்வ் வங்கியிடம் வற்புறுத்தியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வ. சத்தியமூர்த்தி : இந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்படுகிறபோது ரிசர்வ் வங்கியின் இந்த விதிமுறைகள் நடைமுறையில் இருந்ததா? இப்போது அவை அனுசரிக்கப்பட்டதற்கு என்ன காரணம்?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலே மட்டுமல்லாமல், பாரதத்தின் பல்வேறு மாநிலங்களிலே இந்தச் சங்கங்கள் பரவலாக அமைக்கப்பட்டு நான்-வயபிள் என்ற நிலைக்கு வந்து, குறுகிய காலக் கடன்களைத் திருப்பித் தராத நிலைக்கு வந்து ரிசர்வ் வங்கி அதனை ஆராய ஒரு குழுவை அமைத்து ஆராய்ந்தது அந்த ஆய்வின் அடிப்படையில் அவையெல்லாம். Amalgamation of Co-operative Societies to a viable extent is inevitable என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறது. மாநிலங்களுக்கு எல்லாம் அறிவுரை கூறி கட்டளையும் இட்டது.

கிராமப்புற வீட்டு வசதி திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்படும் தொகை.

* வினா எண். 166—திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கிராமிய கூட்டுறவு வீடு கட்டும் திட்டத்திற்கு L.I.C. தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலிருந்து அரசு கடன் வாங்கி கொடுப்பதால் காலதாமதமாகின்றது என்பது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில் அரசே தனது நிதியிலிருந்து பணம் ஒதுக்கும் செயற்குறிப்பு உண்டா?

1983 பிப்ரவரி 7]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ) அண்ட் (ஆ) கிராமப்புற வீட்டுவசதித் திட்டத்தின் கீழ் ஆண்டொன்றுக்கு 40,000 வீடுகள் கட்ட ரூ. 12.80 கோடி தேவைப்படுகிறது. இத்திட்டத்திற்காக 1982-83-ஆம் ஆண்டின் நிதி நிலை அறிக்கையில் அரசு கீழ்க்கண்டவாறு நிதி ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது.

(ரூபாய்
இலட்சத்தில்.)

1. தமிழ்நாடு கூட்டுறவு வீட்டுவசதிச் சங்கத்திற்கு—

(அ) கடன்		150.00
(ஆ) பங்கு மூலதனம்		200.00
(இ) முதலீட்டு மானியம்		450.00

ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம் மற்றும் பொதுக் காப்புறுதி கழகங்களிடமிருந்து அரசு ரூ. 350 இலட்சத்தை 1982-83-ஆம் ஆண்டு கடனாக எதிர்பார்க்கிறது. 1982-83 ஆம் ஆண்டில் 30-9-1982 தேதிவரை அரசு கீழ்க்கண்ட வண்ணம் நிதியினை வழங்கியுள்ளது.

(ரூபாய்
இலட்சத்தில்.)

1. கடன்		123.72
2. பங்கு மூலதனம்		200.00
3. முதலீட்டு மானியம்		293.26

அரசு தனது நிதியிலிருந்து தேவைக்கேற்ப பணத்தை ஒதுக்கீடு செய்வதால் காலதாமதம் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பில்லை.

(முற்பகல் 9-40)

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிற போது பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படி கொடுத்திருந்தாலும் கூட கிராமப்புறங்களில் ஆயிரக்கணக்கான வீடுகள் இரண்டாவது இன்ஸ்டால்மென்ட் வரவில்லை. மூன்றாவது இன்ஸ்டால்மென்ட் வரவில்லை என்று நான்கு, ஐந்து ஆண்டுகளாக அப்படியே இருப்பதாக மிகவும் குறைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் இவைகளை மாற்றக்கூடிய அளவிற்கு, அரை குறையாக கட்டியிருக்கிற வீடுகளை அவர்கள் கட்டிமுடிப்பதற்கு அரசாங்கம் பணம் கொடுப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்,

[1983 பிப்ரவரி 7]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரைகுறையாக வீடுகள் ஏன் நிற்கின்றன என்ற தகவல்கள் அவ்வப்போது, கிராம வீட்டு வசதி சங்கத்தின் மூலமாகத் தெரிவிக்கப்படுமானால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி விட்டார்கள். நானே அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் பலமுறை அரைகுறையாக கட்டிமுடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி இருக்கிறேனே, அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் கொடுக்கிற மனுக்களை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், ஆவன செய்யவேண்டும் என்று அறிவுறுத்தப்படுகிறது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கிராமப்புறங்களில் வீடு கட்டுகிற திட்டம் ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் வீடு கட்டும் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்ற பெயரில் எந்தவிதமான போர்டும் இல்லாமல், ஒரு தனி அதிகாரியின் மூலம் இயங்கி வருகிறது. சென்ற ஆண்டு கொடுத்த மனுக்களை எல்லாம், எல்.ஐ.சி லோனில் தாமதம் அல்லது வரவில்லை என்று சொல்லி மனுக்களை திரும்ப மனுதாரர்களிடமே கொடுத்து விடுங்கள் என்ற மாநில சங்கம் உத்தரவிட்டிருப்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா? அரசாங்கம் ஒரு கோடி கடன், 2 கோடி மூலதனம் தொகை கொடுத்திருக்கிறது. அதை விட்டு விட்டு ஒவ்வொரு ஆண்டும் குறைந்தபட்சம் 10 கோடி ரூபாயாவது வீடு கட்டுகிற திட்டத்திற்கு பட்ஜெட்டிலே ஒதுக்கி கிராம வீடு கட்டுகிற திட்டத்தில் வீடுகளை சரியாக சீராக கட்டுவதற்கு உரிய உதவிகளை அரசாங்கம் செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஆண்டிற்கு 40 ஆயிரம் வீடுகள் ; ஐந்தாண்டிற்கு 2 லட்சம் வீடுகள் ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு என்று கணக்கிட்டு பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறோம். இதில் கிராம வீட்டு வசதி திட்டத்தின் கீழ் ஆதி திராவிடர்களுக்கு கடன் தொகையில் 1,000 ரூபாய் மானியமாக வழங்குவதால் அரசிற்கு

1983 பிப்ரவரி 7]

ஆண்டிற்கு 300 லட்சம் செலவாகிறது. மேலும் ஆதிதிராவிடர்களுக்கு வழங்கப்படும் கடன் தொகைக்கு வட்டியை அரசே ஏற்பதினால் ஆண்டு ஒன்றிற்கு சுமார் 81.25 லட்சம் செலவாகிறது. ஹட்கோ கிராம வீட்டு வசதி திட்டத்திற்கு தேவையான கடன் தொகையில் 50 சதவீதம் வழங்குகிறது; மீதி 50 சதவீதம் கடன் தொகையை மாநில அரசே மேட்சிங் கிராண்ட் கான்ட்ரிபியூஷனாக தலைமை சங்கத்திற்கு தருகிறது; இதோடு சங்கத்திற்கு நிதி பற்றாக்குறை ஏற்படும் போதெல்லாம் அரசு வழிவகை முன்பணம், வேஸ்-அண்ட்-மீன்ஸ் அட்வான்ஸ் வழங்குகிறது. எனவே அரசு கிராம வீட்டு வசதி திட்டத்திற்கு பெருமளவில் பண உதவி செய்து வருகிறது என்பது தான் உண்மை. நீங்கள் சொல்வதைப்போல 10 கோடி ஒதுக்குவது, 20 கோடி ஒதுக்குவது என்பதெல்லாம் வராது. 40 ஆயிரம் வீடுகளுக்கு எவ்வளவு பணம் தேவை என்பதைப் பார்த்து அதில் ஒரு பகுதியை அரசு கொடுத்து வீட்டு, மீதியை லெண்ட்டிங் இன்ஸ்டிடியூஷன் மூலமாக வாங்கி காரியங்களை நடத்துகிறது. எல்லா பணத்தையும், எல்லா வகையையும் அரசே கொடுக்கவேண்டுமென்றால் ஒரு அரசை நடத்த முடியாது. ஹவுசிங் போர்டிற்குக் கூட பணத்தை ஹட்கோவில் வாங்குகிறோம். குடிதண்ணீர் வழங்குவதற்கு எல்.ஐ.சி.யில் கடன் வாங்குகிறோம். ஒரு குடும்பத்தை நடத்துகிறபோது கூட நாம் கடன் வாங்கிவிட்டு சம்பளம் வாங்கியவுடன் அதைக் கொடுக்கிறோம். பணத் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிற நேரத்தில் வாங்குகிறோம். திரும்ப அவைகளை கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை விரைவில் செய்கிறோம். ஆகவே 40 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டுகிற திட்டம் திருப்திகரமாகவே செயல்பட்டு வருகிறது. எங்காவது சிக்கல் இருக்குமளவில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெரிவித்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கிராமவீட்டுவசதி சங்கங்களின் மூலம் கடன் வழங்குகிறபோது வரிசைக்கிரமமாக, சீனியாரிட்டி அடிப்படையில் வழங்குகிறார்கள். அதிலேயிருந்து தீ விபத்திற்கு ஆட்படுகிற வீடுகளுக்கு மட்டும் முன்னுரிமை அளித்து, வரிசைக்கிரமமாக வரவேண்டும் என்பதை மாற்றி கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் மூலம் கடன் வழங்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மற்ற கண்டிஷன்கள் எல்லாம் சரியாக இருந்தால் முன்னுரிமை கொடுப்பதைப் பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆண்டு ஒன்றுக்கு 40,000 வீடுகள் கட்டப்படுவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த 40,000 வீடுகளுக்கும் பணம் கிராமியக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம்

[1983 பிப்ரவரி 7]

கொடுக்கும் போது வீடுகள் இன்னும் கட்டப்படாத நிலைமையிருக்கிறது. பலதடவைகள் அமைச்சர் அவர்களிடமே சொல்லியிருக்கிறேன். அப்படிக் கொடுப்பதைவிட கிராமாந்திரக் கூட்டுறவு சொசைட்டிகளை அமைத்து, அவர்களே கட்டும்படியாக ஏற்பாடு செய்து, அவர்களிடமே நேரடியாகப் பணம் கொடுக்க புதிய யோசனைசெய்து, பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்க அரசாங்கம் உடனடியாக மூன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) அதிகாரிகள் மூலம் கொடுப்பதாலே அந்தப் பணம் சரியாகப் போய்ச் சேருவதில்லை. அதனால் காலதாமதம் ஆகிறது. அந்தந்த கிராமங்களில், தாங்களே சொசைட்டி பார்ம் செய்து, அதைவிட வீடுகளைக் கட்டிக் கொள்வதாகத் தெரிவித்தால், நேரடியாக அவர்கள் மூலம் கட்டுவதற்கு அரசு மூன்வருமா என்று கேட்கிறேன். கோவாப்பரேட்டிவ் பில்லிங் சொசைட்டி செய்வது மாதிரி அரசு செய்யுமா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வீடு கட்டுவதற்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. கிராமங்களிலே வீடுகள் கட்டுவதற்கு 110 சங்கங்களை அரசு அமைத்து அவை செயல்பட்டு வருகின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்வது போல், தகவலோ, புகாரோ இதுவரை வரவில்லை. செம்மையாக நடைபெறுவதாகத்தான் தகவல் வந்திருக்கிறது. எந்த, எந்த கிராமத்தில் அந்த மாதிரி நடைபெறுகிறது என்று சொன்னால், இப்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னதையும் சேர்த்து அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

சென்னை பெருநகர் குடிநீர் வாரியம் 1982-83இல் வெளியிட்டுள்ள கடன் பத்திரம்.

* வினா எண் 167—திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) சென்னை பெருநகர் குடிநீர் வழங்கு கழிவுநீரகற்று வாரியம் 1982-83-ல் கடன் பத்திரம் வெளியிட்டுள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் விவரமென்ன?

(இ) திரட்ட உத்தேசித்துள்ள தொகை எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : (அ) ஆம்.

(ஆ) மற்றும் (இ) மாநில அரசு மற்றும் ரிசர்வ் வங்கியின் முன் அனுமதியுடன் சென்னைப் பெருநகர் குடிநீர் வாரியம் ரூ. 110 லட்சம் வெளிச் சந்தையிலிருந்து 1982-83-ல் கடனாக பெற்றுள்ளது. வாரியத்தின் குடிநீர் மற்றும் கழிவு நீரகற்று முதலீட்டுப் பணிகளுக்காக இக்கடன் எழுப்பப்பட்டது.

1983 பிப்ரவரி 7]

சாத்தனூர் அணையின் பழைய கால்வாய் முழுவதும் சிமெண்ட் பூசி நீர் கசிவு ஏற்படாமல் தடுக்கும் திட்டம்.

* வினா எண் 168—திரு. த. வேணுகோபால் : மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சாத்தனூர் அணையின் பழைய கால்வாய் (இடதுபுற கால்வாய்) முழுவதும் சிமெண்ட் பூசி நீர் சிதைவு ஏற்படாமல் இருக்க அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜாமுகமது : சாத்தனூர் அணையின் பழைய கால்வாய் (இடதுபுறக் கால்வாய்) முழுவதும் சிமெண்ட் பூசி நீர்க்கசிவு ஏற்படாமல் தடுக்க விரிவான திட்டமும் மதிப்பீடுகளும், பொதுப்பணித்துறை ஆய்வுப் பிரிவால் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. த. வேணுகோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சாத்தனூர் அணையின் இடதுபுறக் கால்வாய் நீர்க்கசிவைப் போக்குவதற்கு, விரிவான திட்டமும் மதிப்பீடுகளும் பொதுப் பணித்துறை ஆய்வுப் பிரிவால் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டப் பணியினுடைய வேலைகள் எப்பொழுது முடிவடையும் அல்லது அதனுடைய மதிப்பீட்டுத் தொகை எவ்வளவு என்று அறிவிக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜாமுகமது : தலைவர் அவர்களே, சாத்தனூர் அணையின் பழைய கால்வாயான இடதுபுறக் கால்வாயில் 0/0 கி.மீ. முதல் 13/60 கி.மீ. வரை முக்கிய கால்வாயில் ஏற்கனவே சிமெண்ட் பூசப்பட்டுள்ளது. இக்கால்வாயின் எஞ்சிய பகுதிக்கும் சிமெண்ட் பூசப்படவேண்டுமென்ற கோரிக்கை எழுந்ததன் விளைவாக ஆய்வுகள், மதிப்பீடுகள் எல்லாம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், அது இன்னும் அரசினுடைய நிலைக்கு வரவில்லை.

திரு. த. வேணுகோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சாத்தனூர் அணையின் இடதுபுறக் கால்வாயின் மொத்த நீளம் எவ்வளவு? அந்த மொத்த நீர்ப்பரப்புக்கும் சிமெண்ட் பூச அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜாமுகமது : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே 13/60 கி.மீ. வரை முக்கிய கால்வாயில் சிமெண்ட் பூசப்பட்டுள்ளது. இக் கால்வாயின் எஞ்சிய பகுதியான 13/60 கி.மீ. முதல் 35/465 கி.மீ. வரையிலும் மற்றும் 68.35 கி.மீ. நீளத்திற்கு கிளைக் கால்வாய்களுக்கும், 28.11 கி.மீ. நீளத்திற்கு உபக் கிளைக் கால்வாய்களுக்கும் சிமெண்ட் பூசுவதற்கு மொத்தமாக மதிப்பீடுகள் இப்பொழுது தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

[1983 பிப்ரவரி 7]

கொள்ளிடம் ஆற்றில் வருடந்தோறும் ஏற்படும் வெள்ள அபாயத்தைத் தடுக்கும் திட்டம்.

* வினா எண் 169—திரு. ஆர். சுந்தரமூர்த்தி : மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கொள்ளிடம் ஆற்றின் தென்கரையில் லோயர் அணைக் கட்டிலிருந்து மஹேந்திரப்பள்ளி வரையில் வருடந்தோறும் ஏற்படும் வெள்ள அபாயத்தை தடுப்பதற்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் காண திட்டம் ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜாமுகமது : (அ) மற்றும் (ஆ) இரு இடங்களில் வெள்ள பாதுகாப்புப் பணிகள் மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. ஆலக்குடி கிராமத்தில், கொள்ளிடம் ஆற்றின் வலது கரையை ரூ. 60 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் பலப்படுத்துவதற்கான செயற்குறிப்பு ஒன்று அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. மற்றும் சில இடங்களில் “கிராயின்கள்” அமைக்கவும் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

(முற்பகல் 9-50.)

திரு. என் கிட்டப்பா : தலைவர் வர்களே, கொள்ளிடம் ஆற்றின் தென்கரையில் லோயர் அணைக்கட்டிலிருந்து மஹேந்திரப்பள்ளி வரையில் வருடந்தோறும் ஏற்படும் வெள்ள அபாயத்தைத் தடுப்பதற்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் காண திட்டம் ஏதும் அரசின் பரிசீலனையிலிருக்கிறதா என்ற கேள்விக்கு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஏதோ பாலத்தைக் குறிப்பிட்டு அந்தப் பாலத்தைக் கட்டுவது, அதற்கான மதிப்பீடு ஆகியவற்றை இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அந்தப் பகுதி அடிக்கடி வெள்ள அபாயத்திற்கு உட்பட்டு வருவதால் அந்தப் பகுதிக்குப் பக்கத்திலே உள்ளவன் என்ற முறையில் நான் அறிந்திருப்பதால் கேட்கிறேன். அங்கே நிரந்தரமான பரிகாரம் காண்பதற்கு எவ்வளவு மதிப்பீட்டுத் தொகையை நபது அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது? எவ்வளவு மதிப்பீட்டுத் தொகை அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை அறிய இயலுமா? அந்த வேலை எப்பொழுது துவங்கப்படும் என்பதை அறிய இயலுமா?

1983 பிப்ரவரி 7]

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜாமுகமது : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, கொள்ளிடம் ஆற்றின் தென்கரையை கீழ் அணைக்கட்டிலிருந்து மஹேந்திரப்பள்ளி வரையில் பலப்படுத்துவது பற்றி—பாலம் கட்ட அல்ல, பலம் பாலமாகத் தெரிந்திருக்கலாம். அதற்காக 60 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு அந்தப் பணிகள் நடந்து வருகின்றன. மேலும் நான்கு இடங்களில் கசிவு ஏற்படுவதைத் தடுப்பதற்காக கான்கிரீட் முறையைப் பின்பற்றி 12 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்வதற்கு மதிப்பீடு தயாரிக்கப்பட்டு அரசு ஒப்புதல் அளிக்கின்ற நிலையிலே இருக்கிறது.

திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற பி. கொரணம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வெள்ள அபாயத்தைத் தடுக்கின்ற முறையிலே காவேரியிலும், பெரியார், வைகை, தாமிரபரணி ஆகிய நதிகளிலும் வெள்ளத்தைத் தடுக்கின்ற ஒரு திட்டத்தை அரசாங்கம் உருவாக்கியிருக்கிறதா? அதைப் பற்றிய விவரம் என்ன என்பதை அமைச்சரவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மூலக் கேள்விக்குச் சம்பந்தமில்லை.

திரு. க. பாலகப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மஹேந்திரப்பள்ளி அணைக்கட்டு பற்றிச் சொல்லும்பொழுது ஆலக்குடியில் வெள்ளத் தடுப்புச் சுவர் கட்டும் திட்டத்தைப் பற்றித் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் மஹேந்திரப்பள்ளி என்ற ஊரிலேதான் கொள்ளிடம் தண்ணீர் எதிர்த்து, கடலிலேயிருந்து எதிரே வந்து கிராமங்களுக்குள் நுழைகின்ற ஒரு ஆபத்தான நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அதற்கேற்ற வகையில், ஆலக்குடியிலிருந்து இரண்டு கிலோ மீட்டர் தூரத்தில்தான் மஹேந்திரப்பள்ளி இருக்கிறது. அந்த மஹேந்திரப்பள்ளியையும் சேர்த்து இந்தத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்த அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜாமுகமது : தலைவரவர்களே, 97-வது மைலிலிருந்து 100-வது மைல் வரையில் உள்ள பகுதி ஒட்டு மொத்தமாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் குறிப்பிடும் பகுதி சேர்க்கப்படவில்லை என்றால் அது குறித்து அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, கொள்ளிடத்தில் இருக்கின்ற வெள்ளப் பெருக்கைத் தடுப்பதற்கு ஏற்கனவே அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதே போல் காவேரியில் வெள்ளம் வருகின்ற காலத்தில் அதைத்

[1983 பிப்ரவரி 7]

தடுப்பதற்கு வடிகால் திட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. அதை விரைவில் அமல் செய்து இந்தக் கொள்ளிடத்தில் கீழ்ப் பகுதியிலே காவேரியில் ஏற்படும் வெள்ளத்தால் ஏற்படும் சேதத்தைத் தவிர்க்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜாமுகமது : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கருதுகின்ற அந்த ஆய்வுப் பணிகள் முடியும் தறுவாயிலே இருக்கின்றன.

பெரியகோம்பை பகுதியிலுள்ள ஆற்றின் குறுக்கே அணை கட்டும் திட்டம்.

* வினா எண். 170—திரு. சீ. சிவப்பிரகாசம் : மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடை அளிப்பாரா—

(அ) ராசிபுரம் வட்டம், நாமகிரிப்பேட்டை பகுதியிலுள்ள பிரபஞ்சோலை அருகிலுள்ள பெரியகோம்பை பகுதியில் உள்ள ஆற்றின் குறுக்கே அணை கட்ட அரசு முன் வருமா?

(ஆ) ஆம் எனில், எப்போது செயலாக்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜாமுகமது : (அ) மற்றும் (ஆ) குறிப்பிட்ட இடத்தில் அணை கட்டும் சாத்தியக் கூறுகள் உள்ளனவா என்பது பூர்வாங்க ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவுள்ளது. இந்த ஆய்வு முடிந்தவுடன் மேல் நடவடிக்கை தலைமைப் பொறியாளரால் எடுக்கப்படும்.

திரு. சீ. சிவப்பிரகாசம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பூர்வாங்க ஆய்வு, அதாவது பிரிமினரி இன்வெஸ்டிகேஷன் விரைவாக முடிக்கப்பட்டு, மதிப்பீடு விரைவாகத் தயாரிக்கப்பட்டு இந்த அணை கட்டும் பணி விரைவாகத் தொடங்கப் படுவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜாமுகமது : தலைவரவர்களே, இப்பொழுது நடந்து வருகின்ற இந்த ஆய்வுப் பணிகளை விரைவில் முடிக்கும்படி அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது.

1983 பிப்ரவரி 7]

பாபநாசம் அருகே கோரையாற்றில் அணை கட்டும் திட்டம்.

* வினா எண். 171—திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற பி. சொரணம் : மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) அம்பாசமுத்திரம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் எல்லையில் உள்ள பாபநாசம் பக்கம் கோரையாற்றில் ஒரு அணை கட்டுவதற்கான திட்டம் ஏதேனும் அரசின் ஆய்வில் உள்ளதா?

(ஆ) ஆம் எனில், இது பற்றிய விவரம் யாது?

(இ) திட்ட மதிப்பீடு என்ன?

(ஈ) வேலை எப்பொழுது துவங்கப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : (அ), (ஆ), (இ) மற்றும் (ஈ): இது திட்டம் தலைமைப் பொறியாளரின் முன்னோடி ஆய்வில் உள்ளது. முன்னோடி ஆய்வு அறிக்கையின் அடிப்படையில் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ள சாத்தியக் கூறுகள் இருக்குமானால், திட்டம் விரிவான ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று தலைமைப் பொறியாளர் கூறியுள்ளார்.

திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற பி. சொரணம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த ஆற்றிலிருந்து வரும் தண்ணீர், குறிப்பாக மழை நேரங்களில் வெள்ளப் பெருக்கெடுத்து, கடலில் வீணாகக் கலக்கும் அபாயம் இருப்பதால், இதற்கு விசேஷ சிரத்தை எடுத்துக் கொண்டு, சீக்கிரமாக இந்தத் திட்டத்தை ஆய்வு செய்து, அணை கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தலைவர் அவர்களே, அந்தப் பகுதியிலே எப்படியாவது ஒரு அணையைக் கட்டவேண்டும் என்பதிலே அரசு அக்கறையாக இருக்கிறது. அதன் காரணமாக அந்த முன்னோடி ஆய்வுத் திட்டம் நடத்துகின்றபோது அதற்காக எவ்வளவு மதிப்பீடு தயாரிக்க வேண்டும் என்பதை எல்லாம் நாம் அவர்களைச் செய்யச் சொல்லி இருக்கின்றோம். அந்த அடிப்படையில் கிட்டத்தட்ட திட்டத்தின் உத்தேச மதிப்பு 811 லட்சம் என்றும், தேக்க அளவு 725 மில்லியன்கள் அடிநீர் தேக்கி வைக்கப்படலாம் என்றும், இதனால் 8,246 ஏக்கர்கள் புதிய நஞ்சை நிலங்கள் பயன்பெறும் என்றும், அதிகமாக 8,100 டன் உணவு உற்பத்தி கிடைக்கும் என்றும் சொல்லப்

[1983 பிப்ரவரி 7]

பட்டிருக்கிறது. இதன் முன்னோடி ஆய்விலே ஒரு புதிய முறையைச் சேர்த்திருக்கிறோம். காரணம் இன்னொரு ஆய்வு செய்வதைத் தவிர்ப்பதற்காக அந்த அடிப்படையில் அதை எடுத்துக் கொள்கின்ற வாய்ப்புகள் நிரம்ப இருக்கின்றன என்றுதான் கருதுகிறேன்.

திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற பி. சொரணம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டத்தினுடைய பயனைப் பற்றி எல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட திட்டம் எப்போது செயல்படுத்தப்படும் என்பதையும், மதிப்பீடு எவ்வளவு ஆகும் என்பதைப் பற்றியும் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த முன்னோடி ஆய்விலேயே, முடிந்த ஆய்வாகவே செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் அடிப்படையில் 8 கோடியே 11 லட்சம் செலவாகும் என்று அரசுக்குத் தகவல் வந்திருக்கின்றது விரிவான அறிக்கையைப் பெற்று நிச்சயமாக அதை எடுத்துக் கொள்வது பற்றி அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பொதுப் பணித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் பொதுவாகவே ஆய்வு செய்கின்ற காலங்களிலே 3 ஆண்டிலிருந்து 10 ஆண்டுகள் வரையில் நீடித்துக் கொண்டே போகிறார்கள். இந்த ஆய்வு செய்யும் காலத்தினைக் குறைத்து உடனடியாக செயல்பட அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய மேற்பரப்பு நீரை, சர்பேஸ் வாட்டர், நாம் அதிகமாகவே பயன்படுத்தி வருகிறோம். எனவே அணைகளைக் கட்டுகின்றபோது எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். அதனுடைய நீர் வரத்தை நீரியல் அடிப்படையிலே கணக்கிடக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். அதனால் சில பகுதிகளில் 3 ஆண்டுகள்—அதற்கு மேலும் ஆகின்றது. கூடுதலாக எவ்வளவு தண்ணீர் கிடைக்கிறது என்பதைப் பார்த்த பிறகு, மதிப்பீடு தயாரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதன் காரணமாகத்தான் 3 ஆண்டுகள் 4 ஆண்டுகள், என்று ஆகின்றன. இப்போது அம்பாசமுத்திரம் வட்டம் பாபனாசம் அருகில் கோரையாற்றின் குறுக்கே ஒரு அணை கட்ட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வந்தபோது, அது முதல் நிலை ஆய்வாக இருந்தாலும்கூட, முடிந்த பணியாக அதை மனதிலே கொண்டு செயல்பட வேண்டும் என்று ஒரு சுற்றறிக்கை மூலமாக அதிகாரிகள் கேட்டுக் கொண்ட தற்கிளைங்க, 3 ஆண்டுகளில் முடிய வேண்டிய இந்த வேலையை 6 மாதங்களுக்குள்ளாகவே இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்த அளவிலே முடித்திருக்கிறார்கள். இடத்தைப் பொறுத்தும் சூழ்நிலையைப் பொறுத்தும் அரசு அவ்வப்போது விரைவான நடவடிக்கையை எடுத்து வருகிறது.

1983 பிப்ரவரி 7]

மதுரை மாவட்டத்தின் புதிய நூற்பாலைகள் தொடங்க 1980-81-ல் வழங்கப்பட்டுள்ள அனுமதிகள்.

*வினா எண். 134—திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மதுரை மாவட்டத்தில் புதிதாக நூற்பாலை தொடங்க 1980-81-ல் யார், யாருக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விவரங்கள் அடங்கிய அறிக்கை * ஒன்று அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

அதோடு, பருத்தி பயிரிடுவதற்காக 25 ஆயிரம் கதிர்கள் கொண்ட ஒரு கூட்டுறவு நூற்பாலை ஒன்றை தேனிப்பகுதியிலே ஏற்படுத்துவதற்கு பணி நடைபெற்று வருகின்றது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த விவர அறிக்கையில் 32 ஆலைகள் தொடங்குவதற்காக அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரங்கள் இருக்கின்றன. இந்த 32 ஆலைகளிலே ஏதாவது ஆலைகள் உற்பத்தியைத் தொடங்கி இருக்கின்றனவா? அப்படித் தொடங்கப்பட்டால் அவற்றிலிருந்து உற்பத்தியாகும் நூல் அளவைப் பற்றிய விவரம் ஏதாவது அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதற்கு 1980-81 ஆண்டிலே உரிமங்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். இதிலே எந்த நூற்பாலையும் உற்பத்தியைத் தொடங்கியதாகத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால் அந்த நேரத்திலே நூற்பாலைகளிலே அதிகமான லாபம் இருந்த போது பல பேர் மனுச் செய்து உரிமம் பெற்றார்கள். சில பேர்கள் இப்போதுதான் கட்டுமானப் பணிகளை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அனுமதி பெற்ற 32 ஆலைகளில் ஏறத்தாழ முக்கால் பங்கு ஆலைகள் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியிலே அதாவது திண்டுக்கல், வேடசந்தூர் பகுதியிலே துவங்கவிருக்கின்றன. அதைப் பற்றிக் கூட வருத்தமில்லை. ஆனால் அதிகமாக பருத்தி விளையக்கூடிய திருமங்கலம், உசிலை பகுதிகளிலே இப்படிப்பட்ட ஆலைகளைப் புதிதாகத் துவங்க அரசு முயற்சி எடுக்குமா?

[1983 பிப்ரவரி 7]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவர் அவர்களே, உரிமங்கள் வழங்குவது பம்பாயிலே உள்ள மைய அரசுக்குச் சொந்தமான நூல் ஆணையர், டெக்ஸ்டைல் கமிஷனர் ஆவார். போடப்படுகின்ற மனுக்கள் அனைத்தையும் அவர்கள் நேரடியாகப் பரிசீலித்து உரிமம் வழங்குகிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பலரை அல்லது சிலரைப் பார்த்து புதிதாக மனுச் செய்து அந்தப் பகுதியிலே நூற்பாலையைத் துவங்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களானால் அரசும் அதற்கு உதவி செய்யும்.

(முற்பகல் 10-00)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு வினாக்கள்—விடைகள் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. என். வரதராஜன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நூற்பாலைகளுக்கு உரிமம் வழங்கி 2 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் இதில் நூற்றுக்கு 75 சதவீதம் ஆலைகளின் கட்டுமானப் பரிகள் இன்னும் துவங்கப்படவில்லை. இப்படி ஒரு உரிமம் வழங்குகிறபோது, இந்த நிபந்தனைக்கு உட்பட்டு, இந்த ஆண்டுக்குள், அல்லது இத்தனை மாதங்களுக்குள் வேலைகள் துவங்கப்படவேண்டுமென்ற நிபந்தனைக்கு உட்பட்டு அந்த உரிமங்கள் வழங்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வதைப் போல பல பேர்கள்—தனியார்கள்—மனு செய்து உரிமங்களைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னர் வேலைகளைத் துவங்குவது இல்லை. 1981-ஆம் ஆண்டிலே நூற்பாலைகளில் மொத்தமாக லாபம் வருகிறது என்பதாலே பலர் இப்படி மனுச் செய்தார்கள். அதையெல்லாம் கருத்திலே கொண்டு நாம் இப்போது 1981 ஜனவரிக்குப் பின்னாலே நூற்பாலைகள் நிறுவ வேண்டுமென்றால், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், அதேபோல் கம்பெனிகள் மட்டுமே அவற்றுக்கான அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர்களே ஒரு ரெஸ்ட்ரிக்ட்டு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதனுடைய அடிப்படையிலே இப்போது உரிமங்கள் மிகக் குறைவாகத்தான் கொடுக்கப்படுகின்றன.

983 பிப்ரவரி 7]

மதுரை மாவட்டம் பாளையம் பகுதியில் சிமெண்ட் தொழிற்சாலை அமைக்கும் திட்டம்.

*வினா எண். 135—திரு. இரா. தாமரைக்கனி : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மதுரை-திருச்சி மாவட்டங்களுக்கு இடையே பாளையம்—மைலம் கிராமம் அருகில் தொழில் இலாகாவைச் சேர்ந்த புவியியல் பிரிவு ஆய்வு செய்ததா?

(ஆ) ஆம் எனில் கிடைக்கும் மூலப்பொருட்களைக் கொண்டு சிமெண்ட் தொழிற்சாலை துவக்கும் செயற்குறிப்பு அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : (அ) ஆம்.

(ஆ) தேவர் மலை, வரவணை, பாளையம் ஆகிய பகுதிகளில் கிடைக்கும் சுண்ணாம்புக்கல் இருப்புக்களைப் பயன்படுத்தி மதுரை மாவட்டம், பாளையம் என்னுமிடத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 4 இலட்சம் டன் உற்பத்தித் திறன் கொண்ட சிமிண்ட் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவ இசைவுக் கடிதம் கோரி தமிழ்நாடு சிமெண்ட் நிறுவனம் மைய அரசிற்கு விண்ணப்பித்துள்ளது. மைய அரசின் முடிவு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

*வினா எண். 136—திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வேடசந்தூர் தாலுகா பாளையம் அருகில் சிமெண்ட் ஆலை அமைக்க மாநில அரசுக்கு மைய அரசு அனுமதி அளித்துள்ளதா?

(ஆ) இல்லையெனில் காலதாமதத்திற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : (அ) இல்லை.

(ஆ) மதுரை மாவட்டம், பாளையம் பகுதியில் ஒரு புதிய சிமெண்ட் ஆலை நிறுவ அனுப்பிய விண்ணப்பம் இன்னும் மைய அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாளையத்தில் சிமெண்ட் ஆலை ஆரம்பிக்க வேண்டிய தகுதிகள் அனைத்தும் இருக்கின்றன. ஆனால் மத்திய சர்க்கார் காலதாமதம் செய்து கொண்டு வருகிறது. ஆகவே தொழிற்சாலைகள் அமைக்க லைசென்ஸ் வழங்கும் உரிமை மத்திய அரசிடம் இருப்பதால்தான் இந்தச் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் மொத்தமாக இத்தனை லைசென்ஸ் எங்களுக்கு வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரிடம் மாநில சர்க்கார் போராடி வாங்குமா? அதுமட்டும்தான் அல்லாமல் தமிழ்நாடு முழுவதும்,

[1983 பிப்ரவரி 7]

பாளையத்தில் சிமென்ட் ஆலை வேண்டுமென்று மக்கள் மத்தியில் எழுச்சி நாள், ஊர்வலங்கள், பொதுக்கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கு அரசு முயற்சி செய்யுமா என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உரிமங்கள் வழங்குகிற அதிகாரம் மாநில அரசாங்கத்திற்கு வழங்கப்படுமானால் அது மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கக்கூடிய ஒன்றுதான். எழுச்சிநாள் கொண்டாடுகிற அவசியம் இல்லாத அளவிற்கு மத்திய அரசே பரிவோடு நம்முடைய வேண்டு கோளை ஏற்கும் என்று மனப்பூர்வமாக நம்புகிறோம். ஏற்கனவே கரூர்—திண்டுக்கல் ரயில்வே லைனுக்கு ரயில்வே பாதையில்லை என்ற காரணம் காட்டி நிராகரிக்கப்பட்டது. இப்போது அது ஏற்பட்டதற்கு பின்னாலே, அதற்கு நிலக்கரி இருப்பில் இல்லை என்று சொல்லி நிராகரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட அது ஒரு நியாயமான வாதம் என்பதை மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லி அதற்கான உரிமையை வழங்க வேண்டும். ஏன் என்றால், தமிழ்நாடு சிமென்ட் கார்ப்பரேஷன் அரசாங்கத்தினுடைய நிறுவனமாக இருந்துவருகிறது, சுமார் 40 கோடி இருப்பிலே. எனவே—அரசாங்கம்—உரிமம் வேண்டுமென்று தொடர்ந்து வற்புறுத்துகிறோம். மத்திய அரசு நிச்சயமாக ஏற்கும் என்று மனப்பூர்வமாக நம்புகிறோம். இந்த மன்றத்தின் மூலமாக வேண்டுகிறேன்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாளையத்தில் சிமென்ட் ஆலை நிறுவுவதற்கு மத்திய அரசு மட்டும் காலதாமதம் செய்யவில்லை. கரூர் அருகே உள்ள தனியார் சிமென்ட் ஆலை. * * *

தடையாக இருப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதை அனுமதிக்க முடியாது.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : * * *

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி நேரத்தின்போது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கிடையாது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே * * * என்று தங்களைப் பார்த்து அழைக்கலாம்.

***மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :** அந்த வார்த்தை அவைக்குறிப்பில் இருந்து நீக்கப்பெறுகிறது.

*** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.**

1983 பிப்ரவரி 7]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் சொன்ன அந்தப் பெயரை நீக்கிவிடலாம். தனியார் யாருடைய வற்புறுத்தலுக்கும் மத்திய சர்க்கார் பணித்து போகின்ற அளவிற்குப் பலவினமாக இருக்கிறது என்பதை நான் நம்பவில்லை.

*மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தனிப்பட்டவர் பெயரும் நீக்கப் பெறுகிறது.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வேடசந்தூர், பாளையம் பகுதியிலே 40 கோடி செலவில் இந்த சிமென்ட் தொழிற்சாலையை அமைப்பதற்கான அனுமதியை, 2 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மத்திய சர்க்காரிடம் நம் அரசு கோரியது. அன்றையதினம் மத்திய அரசின் தொழில் அமைச்சராக இருந்த சரன்சிங் சனானா அவர்கள் அங்கே சிமென்ட் தொழிற்சாலை அமைக்க அனுமதி வழங்கப்படும் என்று சொல்லி அந்தச் செய்தி பத்திரிகையிலே எல்லாம் வந்திருக்கிறது. அப்படி அந்த மத்திய அமைச்சரின் உறுதிமொழியை நம்பி மாநில அரசு நில ஆர்ஜிதப் பணிகள், அதேபோல் பிராஜெக்ட் ரிப்போர்ட் போன்றவைகளை தயாரித்து இருக்கிறது என்பது உண்மையா? அப்படி என்றால் அந்தக் காரணத்தை கட்டிக்காட்டி மைய அரசின் அமைச்சருடைய உறுதிமொழியை நம்பி இறுதி நடவடிக்கைகள் மாநில அரசு எடுத்து விட்டது என்றும், எவ்வே உடனே அனுமதி வழங்கவேண்டுமென்றும் மைய அரசை மாநில அரசு வற்புறுத்துமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வி.பி. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் சொன்னதைப்போல ஏற்கனவே அதற்கு வேண்டிய ஆயத்தப் பணிகள்—ஆரம்பப் பணிகள் முடிவுற்று இருக்கின்றன. நில ஆர்ஜிதப் பணிகளுக்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டு, அந்தப் பணிகள் அனைத்தும் முடிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்த ஆலை நம் முடைய அரசுத் துறை நிறுவனமான தமிழ்நாடு சிமென்ட்ஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம் தொடங்கப்படவுள்ளது. மத்திய அரசு கொடுத்த உத்தரவாதத்தின் அடிப்படையில்தான் அவைகள் செய்யப்பட்டன. ஆகவே, மத்திய அரசு கொடுத்த உத்தரவாதத்தை நிராகரிக்காமல் நிச்சயமாக உரிமம் வழங்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். ஆகவேதான் தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

*திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, நிலக்கரிப் பற்றாக்குறையால் மைய அரசு அனுமதி வழங்குவதைக் காலதாமதமாக்குகிறது என்று இறுதியாக நமது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தமிழ்நாடு சிமென்ட்ஸ் கார்ப்பரேஷன் அந்தத் தொழிற்சாலையைப் பாளையத்தில்

[1983 பிப்ரவரி 7]

அமைக்கவேண்டும் என்று மத்திய அரசுக்கு விண்ணப்பித்த பிறகு, மத்திய அரசு கேரளத்தில் ஒரு பெரிய சிமென்ட் தொழிற்சாலையை அமைப்பதற்கும், அதேபோல், தனிப்பட்டவருக்கு ஒரு மினி சிமென்ட் ஆலை அமைப்பதற்கும் அனுமதி வழங்கியிருக்கிறதா? 4 லட்சம் டன் சிமென்ட் தயாரிக்கும் அந்தப் பாளையம் சிமென்ட் ஆலைக்கு 70,000 டன்தான் ஆண்டு ஒன்றுக்கு நிலக்கரி தேவைப்படுகிறது. நிலக்கரியை இறக்குமதி செய்ய அன்னியச்செலாவணி அதிகமாகும் என்று காரணம் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அதேநேரத்தில் பல லட்சம் டன் சிமென்ட்டை இந்திய அரசு இறக்குமதி செய்துவருகிறது. ஆகவே, மாநில அரசே இந்த சிமென்ட் ஆலைக்குத் தேவையான 70,000 டன் நிலக்கரியை வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்யத் தயாராக இருக்கிறது என்ற ஒரு சோரிக்கையை முன் வைத்து அந்த பாளையம் சிமென்ட் பாக்டரிக்கு அனுமதி பெற மாநில அரசு உடனே முயற்சியை மேற்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே நம்முடைய மின்சார உற்பத்தி நிலையங்களுக்குப் போதிய தரமான நிலக்கரி கிட்டாத காரணத்தால், வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்ய அனுமதிக்கவேண்டும் என்று மாநில அரசு மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டது. அதற்கே, இன்னும் மத்திய அரசு அனுமதி அளிக்கவில்லை. எனவே அந்த அடிப்படையில் நாமே இறக்குமதி செய்துகொள்கிறோம் என்று சொன்னாலும் அனுமதி கிடைக்குமா என்பது சந்தேகமே. ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெரிவித்ததுபோல் நாம் கேட்ட பிறகு, மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பவர்களுக்கு உரிமம் வழங்கப்பட்டு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. எனவே நாமே வெளிநாட்டில் இருந்து நிலக்கரியை இறக்குமதி செய்கிறோம், அனுமதி கொடுங்கள் என்று கேட்பதற்குப் பதிலாக மைய அரசே நமக்கு நிலக்கரி தருவதற்கு உத்தரவாதம் தந்து, தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது சில மாநிலங்களில் வெளிநாட்டில் இருந்து சிமென்ட் இறக்குமதி செய்து கொண்டு இருக்கும் நிலையை இல்லாது ஆக்குவதற்கும், மேலும் உற்பத்தியை அதிகமாக உண்டாக்குவதற்கும் ஏற்றவகையில், மத்திய அரசு நமக்கு நிராகரிப்பு மடல்களை அனுப்பாமல், உரிமம் வழங்குவதற்கு முன்வரும் என்று நம்புகிறோம்.

திரு. என். பழனிவேல் : தலைவர் அவர்களே, இந்த வேடசந்தூர் பாளையம் சிமென்ட் ஆலை என்பது பல ஆண்டு காலமாக அந்தப் பகுதி மக்களால் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிற ஒன்றாகும். அதை மத்திய அரசு வேண்டுமென்றே

1983 பிப்ரவரி 7]

காலதாமதப்படுத்தி, கொடுக்கக்கூடாது என்று எண்ணுவது போல் தெரிகிறது. ஆகவே, இந்த ஆண்டே அவர்களிடமிருந்து அனுமதியை வாங்கும் முறையில் இந்த அரசு புதிய யோசனை ஏதேனும் வைத்து இருக்கிறதா? இது சம்பந்தமாக அமைச்சர் அவர்கள் எத்தனை முறை மத்திய அமைச்சரோடு விவாதித்து இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிவிப்பார்களா?

(முற்பகல் 10—10)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவரவர்களே, அநேகமாக டெல்லிக்குப் போகிறபோதெல்லாம்—மாதம் இரண்டு தடவை குறையாமல் போகிறோம்—மத்திய அமைச்சர் திரு. திவாரி அவர்களைப் பார்த்து பேசுகிறோம். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் போகும்போதும் மத்திய அமைச்சரையும், பிரதமரையும் சந்தித்து, அவர்களிடம் வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொடர்ந்து கடிதங்கள் மூலமும், அதிகாரிகள் மூலமும் வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். தற்போது அரசு எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கை இது. இதற்கு மேலும் ஏதாவது செய்யலாம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யோசனை கூறினால் அந்த யோசனைகளையும் அரசு பரிசீலிக்கும்.

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவரவர்களே, இந்த மதுரை மாவட்டம், வேடசந்தூர் வட்டத்தில் பாலையம் என்ற பகுதி மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி. இதற்கு வேண்டுமானால் பாலையம் என்று பெயர் இருக்கலாம். ஆனால் அது ஒரு பாலையம். வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்கின்ற மக்கள் 95 சதவீதத் திற்குமேல் அந்தப் பகுதியில் இருக்கிறார்கள். தொடர்ச்சியாக மழை இல்லாத ஒரு பிரதேசம் அது. இந்த ஆலையை ஏற்படுத்துவதற்கு அங்கே மூலப்பொருள்கிடைக்கிறது. உழைப்பாளிகள் இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. 20 அம்சத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலேயும் இதற்கு விதிவிலக்கு கொடுத்து, குறைந்த நிலக்கரியே இதற்குத் தேவை என்பதால் இந்த ஆலையை உடனடியாக அந்தப் பகுதியில் தொடங்க மத்திய அரசை நம்முடைய மாநில அரசு இந்தக் கருத்தையும் இணைத்து வற்புறுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவரவர்களே, இதைப் போன்று எல்லாவற்றையும் நேரிலே சந்திக்கும்போது தொடர்ந்து சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்குப் பல்வேறு இயக்கங்களைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய உணர்வுகளை இங்கே பகிர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லோருடைய உணர்வுகளையும் மத்திய அரசு கனிவோடு பரிசீலிக்கும் என்று நம்புகிறோம்.

[1983 மிப்ரவரி 7]

திரு. எம். சின்னசாமி : தலைவரவர்களே, இந்தப் பாளையம் சிமென்ட் தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய சுண்ணாம்புக் கல்கிடைக்கின்ற பகுதி ஒரு தனியார் கம்பெனியான செட்டிநாடு சிமென்ட் கம்பெனிக்குக் குத்தகைக்குக் விடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுவது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே செட்டிநாடு சிமென்ட் தொழிற்சாலைக்கு, அவர்களுடைய உற்பத்திக்கு வேண்டிய அளவுக்கு 'லீஸ்' மற்ற ஏரியாவில் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால், பாளையம் சிமென்ட் தொழிற்சாலைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற எந்தப் பகுதியும் தனியார் எவருக்கும் வழங்கப்படவில்லை. இனிமேலும் வழங்கப்படமாட்டாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு சிமென்ட் நிறுவனம் மூலம் அமைக்கப்பட்டுள்ள சிமென்ட் தொழிற்சாலைகள்.

*வினா எண். 137—திரு. என். பழனிவேல் : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாடு சிமென்ட் கார்ப்பரேஷன் (Tancem) நிர்வாகத்தின் கீழ் சிமென்ட் உற்பத்தி தொழிற்சாலைகள் எங்கெங்கு உள்ளன?

(ஆ) அவைகளின் உற்பத்தி அளவு என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு :—

(அ) மற்றும் (ஆ) தமிழ்நாடு சிமென்ட் நிறுவனத்தின் கீழ் இராமநாதபுரம் மாவட்டம், ஆலங்குளம் என்னும் இடத்தில் ஆண்டொன்றுக்கு 4 இலட்சம் டன் உற்பத்தித் திறனுள்ள ஒரு சிமென்ட் தொழிற்சாலையும், திருச்சி மாவட்டம் அரியலூரில் ஆண்டொன்றுக்கு 5 இலட்சம் டன் உற்பத்தித் திறனுள்ள மற்றொரு சிமென்ட் தொழிற்சாலையும் உள்ளன.

திரு. என். பழனிவேல் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சிமென்ட் உற்பத்திச் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் இரண்டு இடங்களில் இருப்பதாகவும் அவை 9 இலட்சம் டன் உற்பத்திச் செய்வதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டினுடைய சிமென்ட் தேவை எவ்வளவு? அதை ஈடுகட்டுவதற்கு மத்திய அரசிடமிருந்து நாம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் பெற்றுக்கொண்டிருப்பது எவ்வளவு என்பதை அறிவிப்பார்களா?

1983 பிப்ரவரி 7]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவரவர்களே, மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் தொடர்பு இல்லை என்றாலும் ஒரு காலாண்டுக்கு 3 மாதத்திற்கு லெவி சிமெண்ட் கிட்டத்தட்ட நமக்கு 1,25,000 டன் கிடைக்கிறது. நம்முடைய தேவை அதைப்போல நான்கு மடங்கிற்கும் அதிகமாக இருக்கிறது. மூன்று மாதத்திற்கு 5 அல்லது 6 இலட்சம் டன் நமக்குத் தேவைப்படுகிறது. ஆனால் 1.25 இலட்சம் டன்தான் லெவி சிமெண்ட் கிடைக்கிறது. எனவே அரசுத் துறைகளின் சார்பிலே நடைபெறும் பணிகள் காலதாமதம் இல்லாமல் நடப்பதற்காக வெளிநாடுகளிலிருந்து இரண்டு இலட்சம் டன் சிமெண்ட் இறக்குமதி செய்ய நடவடிக்கை எடுத்து இதுவரையில் சுமார் 40,000 டன் வந்திருக்கிறது.

திரு. என். பழனிவேல் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய தேவை கிட்டத்தட்ட 20 இலட்சம் டன் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் கொடுப்பது போதவில்லை. வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதாகச் சொன்னார்கள். நாமே இறக்குமதி செய்ய முடியுமா? அதற்கு வழிவகை இருந்தால் வெளிநாடுகளிலிருந்து இந்த ஆண்டு எவ்வளவு சிமெண்ட் இறக்குமதி செய்யப்படும் என்பதை அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல; இந்தியா முழுமையும் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் இதற்கான அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் தேவை என்று கருதினால் வெளிநாடுகளிலிருந்து சிமெண்ட் இறக்குமதி செய்துகொள்ளலாம் என்ற அனுமதியை வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதன் அடிப்படையில் நம்முடைய அரசு 'நார்த் கொரியா அரசு சிமெண்ட் கார்ப்பரேஷனிட'மிருந்து தமிழக அரசு சிமெண்ட் கார்ப்பரேஷன் மூலம் சுமார் 2 இலட்சம் டன் பெறுவதற்கு ஒப்பந்தம் செய்து, இதுவரையில் 40,000 டன் இறக்குமதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 2 இலட்சம் டன்னுக்குப் பின்னாலும், மேலும் சிமெண்ட் தேவைப்பட்டால் இறக்குமதி செய்ய அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும்,

திரு. ஜே. எஸ். இராகு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு சிமெண்ட் கார்ப்பரேஷன் நிர்வாகத்தின் கீழ் நடைபெறும் அரியலூர் சிமெண்ட் உற்பத்தி சாலையில், இந்த ஆண்டாவது திட்டமிட்டபடி குறியீட்டு அளவுக்கு முழு உற்பத்தி நடைபெறுகிறதா என்பதையும், அவ்வாறு நடைபெறாவிட்டால் அதற்கு என்ன காரணம் என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பாரா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரியலூர் சிமெண்ட் தொழிற்சாலை அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசு அமைத்த பின்னாலே இப்போதுதான் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அரசு

[1983 பிப்ரவரி 7]

நிறுவனமாகும் துவக்கத்தில், அது அரசு நிறுவனமாக இருந்தாலும் சரி, தனியார் நிறுவனமாக இருந்தாலும் சரி, முதலிலேயே லாபத்தையோ அல்லது உற்பத்தியையோ முழு அளவில் எதிர் பார்க்க முடியாது. படிப்படியாக வருகிற நாட்களில்தான் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உற்பத்தி திறத்தையோ, லாபத்தின் அளவையோ உயர்த்த முடியும். இந்த ஆண்டு போதிய நிலக்கரி இல்லாததோடு, கடுமையான மின் வெட்டின் காரணமாக, ஆலங்குளம் அரியலூர் ஆலைகள் மட்டும் அல்ல, தனியார் துறைசிமென்ட் ஆலைகளும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த இரண்டு முக்கிய பிரச்சினைகளும் நீங்கலாக மற்றபடி நிர்வாகத்திறமையின்மை காரணமாகவோ அல்லது வேறு எந்தக் காரணமாகவோ உற்பத்தியின் அளவு குறைந்துவிடாத அளவுக்கு அரசு முயன்று நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

மாயனூரில் சிமென்ட் ஒரு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை அமைக்கும் திட்டம்.

*வினா எண். 138—திரு. எம். சின்னசாமி : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

திருச்சி மாவட்டம் மாயனூரில் சிமென்ட் ஒரு தொழிற்சாலை அமைக்கும் செயற் குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : இல்லை. ஆனால், ஆஸ்பெஸ்டாஸ் சிமென்ட் அழுத்தக் குழாய்களை தயாரிப்பதற்கான திட்டம் ஒன்று சுமார் 8 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டிலே வரவிருக்கிறது.

திரு. எம். சின்னசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆலையின் உயர்ந்தபட்ச மதிப்பீடு எவ்வளவு? இந்த ஆலை துவங்கப்படும்போது எத்தனை பேருக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பாரா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருச்சி மாவட்டம் மாயனூரில் இந்தத் தொழிற்சாலை யை ஆரம்பிப்பதாக முடிவு செய்யப்பட்டு, அதற்கான நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது ஆண்டு ஒன்றுக்கு 36,000 டன் எடையுள்ள ஆஸ்பெஸ்டாஸ் சிமென்ட் அழுத்தக் குழாய்களைத் தயாரிக்கும். இந்தத் தொழிற்சாலை 8 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டிலே ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கிறது. 30 மாதங்களில் அதற்கான பணிகள் நிறைவேற்றப்படும். இதன் மூலம் நேரிடையாக சுமார் 300 பேருக்கும், அதை யொட்டி மற்ற வகைகளில் 500 பேர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பளிக்கக் கூடிய வாய்ப்பிருக்கிறது.

1983 பிப்ரவரி 7]

திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தற்போது சிமெண்ட் உற்பத்தி செய்கிற முறையினை மாற்றி, டிரை பிராஸஸ் என்ற முறையிலே சிமெண்ட் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வழி இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்களே அந்த வழிமுறைகளை பின்பற்றி அரசு ஆலையில் சிமெண்ட் உற்பத்தி செய்ய அரசுக்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

பதில் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் உடுக்குறியிடப் பெற்றிருந்தால் (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்].

2. தகவல் கோரல்.

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வறட்சி நிலை.

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே வறட்சி அதிகமாகியிருக்கின்ற காரணத்தாலே, அந்த மாவட்டத்து மக்கள் வெளி மாநிலங்களுக்கும், வெளி மாவட்டங்களுக்கும் வெளியேறிச் செல்கிற ஒரு பயங்கரமான நிலைமை இருப்பதாகக் கூறி, அதனைப் பேரவையில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறோம்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் சொல்வது போல் மக்கள் அதிக அளவில் வெளியேறுவதாகத் தெரியவில்லை. நீங்களும் தற்போது இங்கேயேதான் இருக்கிறீர்கள். அவையில் எடுத்துச் கொள்ள வேண்டும் என்று எழுதிக் கொடுத்திருந்தால் எப்படி அது முறைப்படி வரவேண்டுமோ அப்படி வரும். அந்த முறையின்படியே தாங்களும் அவையில் அதனை எழுப்ப வேண்டும். இப்படி பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரில் எழுப்பக் கூடாது..

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : அது பற்றிய ரிப்போர்ட் இந்த பத்திரிகையிலே கூட வந்திருக்கிறது. நாங்களும் அதனை விவாதிக்க வேண்டும் என்று கோரி எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறோம்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பத்திரிகைகளிலே வருவதை எல்லாம் ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டு, இங்கே எழுப்பக் கூடாது. முறைப்படி அவையில் தொண்டு வாருங்கள். தாங்கள் எழுதிக் கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னீர்கள். அப்படியென்றால் அது வரும்போது வரும். இப்போது வராது.

[1983 பிப்ரவரி 7]

திரு. பாபு ஜனார்த்தனன் : வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் வறட்சி நிலை அதிகமாக இருக்கிறது. அது குறித்து அவையில் எழுப்ப வேண்டும் என்று நாங்கள் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதனை அவையில் விவாதிக்க மறுக்கிற காரணத்தால், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் அனைவரும் வெளி நடப்புச் செய்கிறோம்.

(வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.).

(ஆ) துணை வினா அனுமதிப்பது.

திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே; 169-வது கேள்வியில், கொள்ளிடம் ஆற்றின் தென்கரையில் லோயர் அணைக்கட்டிலிருந்து (மணியடிக்கப் பெற்றது). நான் சொல்ல வந்ததை சொல்லிவிட்டுத்தான் முடிப்பேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் என்ன சொல்லப் போகிறீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஒரு உப கேள்வி தான் கேட்கலாம். தயது செய்து உட்காருங்கள். வினாக்கள் விடைகள் நேரம் முடிந்து விட்டது.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, பலம் என்பது பாலமாகத் தெரிந்திருக்கலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறார்களே, எனக்கு என்ன பாலத்திற்கும் இதற்கும் வித்தியாசம் தெரியாதா? அவர்களுக்குத்தான் தெரியாது. . . . (வினாக்களின் பட்டியல் அறிக்கையை கிழித்து எறிந்தார்.)

(முற்பகல் 10-20)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிட்டப்பா அவர்களுக்கு ஒரு துணைக் கேள்வி அனுமதித் தாகிவிட்டது. அதற்குமேல் அனுமதிக்க இயலாது. எனவே அனுமதி அளிக்காததற்கு வருத்தப்படுவதில் பயன் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(இ) உறுப்பினர் கொடுத்துள்ள முன் அறிவிப்பு.

திரு. வேடந்தூர் வி. பி. பாலகப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஒரு உரிமை மீறல் பிரச்சினை கொடுத்திருக்கிறேன். இந்தப் பேரவையின் உரிமையினைப் பறிக்கின்ற முயற்சி வெளியே நடக்கின்றது. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் மீதே வழக்கு தொடரப்படுகின்றது.

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. வேடசந்தூர் வி.பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

நிலைமை ஏற்பட்டு அது இந்த அவையின் உரிமையை மீறுவதாக இருக்கின்றது. எனவே அவையின் உரிமையைக் காக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவ்வாறு வந்திருப்பதற்காக உணர்ச்சி வசப்பட்டுக்கூடாது. இந்த அவையிலே வழக்கு மன்றம் குறித்து ஒரு விவாதம் வந்து விடக்கூடாது. அரசியல் மைப்புச் சட்டத்தில் 211-வது விதி ஒன்றிருக்கின்றது. 212-வது விதி ஒன்று இருக்கின்றது. இது பாலசுப்பிரமணியன் அவர்களுக்கும் தெரியும்.

“212(1) The validity of any proceedings in the Legislature of a State shall not be called in question on the ground of any alleged irregularity of procedure.

(2) No officer or member of the Legislature of a State in whom powers are vested by or under this Constitution for regulating procedure or the conduct of business, or for maintaining order, in the Legislature shall be subject to the jurisdiction of any court in respect of the exercise by him of those powers”.

இந்த இரண்டுமே இருக்கின்றது. எனவே இதற்குமேல் எதுவும் சொல்லத்தேவையில்லை. நான் சொல்வதாகவும் இல்லை. இது குறித்து யாரும் இங்கே விவாதிக்கக்கூடாது. இதனை சட்டப்பிரச்சினையாக ஆக்கக்கூடாது. அடுத்து (குறுக்கீடு).... உரிமை மீறல் பிரச்சினை....

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களே, நான் 3 உரிமை மீறல் பிரச்சினைகள் கொடுத்திருக்கிறேன். ஏற்கெனவே தங்க ஸ்டிடித்திலே வேண்டுகோள் கேட்டிருக்கிறேன். திரு. மோகன்தாஸ் அவர்கள் மீது கொண்டு வந்த பிரச்சினை....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இனிமேல் திரும்பவும் பத்திரிகையில் வராது. இப்போது உங்களுக்காகத்தான் நான் உரிமை மீறல் பிரச்சினையைக் கவனிக்கின்ற வகையிலே முன்னுரிமை கொடுத்திருக்கிறேன். அதற்காக நீங்கள் மகிழ்ச்சி அடையவேண்டும்.

[1983 பிப்ரவரி 7]

3. உரிமைப் பிரச்சினை

ஒரு சட்ட முன்வடிவு ஆய்வுக் குழுவின் ஆய்வில் இருக்கும் போது அதே போன்றுள்ள ஒரு அவசரச் சட்டத்தைப் பிறப்பித் திருப்பது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் 246-வது விதியின் கீழ் அவை உரிமை மீறல் குறித்த ஒரு பிரச்சினையைப் பேரவையில் எழுப்ப என் இசைவை அளிக்குமாறு கேட்டு மாண்பு மிகு உறுப்பினர் திரு. அ. ரகுமான்கான் அவர்கள் ஒரு முன்னறி விப்புக் கொடுத்துள்ளார். இப்பிரச்சினையில் என் இசைவை அளிக்குமன், இதில் அவை உரிமை மீறல் எவ்வாறு ஏற்படுகிற தென்பது குறித்து மிகச் சுருக்கமாகக் கூறும்படி கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களே, 1982-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 27-ஆம் தேதி ஆளுநர் அவர்கள் தமிழ்நாடு இன்றியமையாப் பணிகளை ஒழுங்குபடுத்தும் அவசரச் சட்டத்தைப் பிறப்பித்துள்ளார்கள். இந்த அவசரச் சட்டம் ஆளுநர் அவர்களால் ஏற்கெனவே பிறப்பிக்கப்பட்டு இதே அவையில் அமைச்சர் அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு மசோதாவாக இங்கே கொண்டு வரப்படுகின்ற நேரத்தில் ஆளும் கட்சியினைத் தவிர அனைத்து கட்சிகளும் குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அந்தச் சட்டம் தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான சட்டம், தொழிலாளர்களுடைய உரிமைகளைப் பறிக்கக்கூடிய சட்டம் ஜனநாயக விரோதச் சட்டம், இன்னும் சொல்லப்போனால் வேலை நிறுத்தம் என்ற ஒரு ஆயுதம் இல்லை என்று சொன்னால் தொழி லாளி வர்க்கம் தன்னுடைய பிரச்சினைகளுக்கு எல்லாம் தீர்வு காண முடியாத நிலைமை ஏற்படும். பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண முடியாத நிலைமையில் அதைத்தவிர வேறு வழியில்லை என்று சொல்லக்கூடிய அந்த ஜனநாயக உரிமையினை பறிக்கின்ற விதத்தில் இந்த சட்டம் கொண்டுவரப்படக்கூடாது என்று சொன் னோம். மேலும் ஏற்கெனவே வேலை நிறுத்தம் அல்லது வேறு பிரச்சினை என்று சொன்னால் இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்டில் அந்தப் பிரச்சினைகளைச் சந்திப்பதற்குரிய வசதி வாய்ப்புகள் இருந்தும் கூட தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக, தொழிலாளர்கள் நல அரசு என்று சொல்லக்கூடிய இந்த சர்க்கார் அந்த மசோதாவினை வரபஸ்ஸுபெற வேண்டும் என்று வலியுறுத்திச் சொன்னதற்குப் பிறகு அது செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பப் பட்டது.

1983 பிப்ரவரி 7]

[திரு. அ. ரகுமன்கான்]

இப்போது அந்தப் பிரச்சினை செலக்ட் கமிட்டியிலே இன்னும் முடிவு அடையாமல் விவாதத்தில் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. அந்த செலக்ட் கமிட்டி இந்த அவசரச் சட்டத்தைப் பற்றி, இந்த மசோதாவைப்பற்றி கருத்துக்களை அறிக்கையின் மூலமாக சபையில் இன்னும் அறிவிக்கவில்லை. எனவே இப்போது கொண்டு வரக்கூடிய அவசரச் சட்டம் இருக்கிறதே இது ஏற்கனவே கொண்டுவரப்பட்டு எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் அதை மறுத்தும் கூட அது இப்போது செலக்ட் கமிட்டியில் மேட்டர் பெண்டிங்காக இருக்கிறது.

நிலைமை இப்படி இருக்கும் போது இந்த அவையிலுள்ள உறுப்பினர்கள்தான் எஸ்டிமேட் கமிட்டியிலும், இந்த செலக்ட் கமிட்டியிலும் இன்னும் பல கமிட்டிகளிலும் இருக்கிறார்கள். அந்த கமிட்டிகளும் இந்த சபையினால்தான் நியமிக்கப் படுகிறது. இந்த கமிட்டிகள் தங்களுடைய அறிக்கைகளை ஏல்லாம் இந்தச் சபையின் மூலமாகத்தான் அரசாங்கத்திற்கு தெரிவிக்க வேண்டும். அந்த கமிட்டியின் நடவடிக்கைகளை வெளியில் சொல்லக்கூடாது. அது ரகசியமானது என்று சட்டப்பேரவையின் விதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கும்போது திடீர் என்று இந்த அவசரச் சட்டத்தை பழையபடியும் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்து இருப்பது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்று அல்ல. ஏன் என்றால் ஏற்கனவே சட்டமன்றத்தால் செலக்ட் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு அந்த சட்ட முன்வடிவை விவாதித்து அறிக்கை இன்னும் அளிக்காத நிலைமை இருக்கிறது. இப்போது அதே அவசரச் சட்டத்தை இந்த சபையில் கொண்டுவருவதற்கு இவர்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. உரிமையும் கிடையாது. எனவே சட்டசபையினால் நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டி அமுலில் இருக்கும்போது அதனுடைய உரிமைகளை மதிக்காமல் அதனுடைய அதிகார வரம்பிற்குள் தலையிட்டு அந்தக் கமிட்டியை கேஸி செய்கின்ற விதத்தில் இந்த அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அவசரச் சட்டத்தை கொண்டுவந்த சர்க்கார் குறிப்பாக இந்த அமைச்சரவை அதற்கு பொறுப்பு ஏற்கவேண்டும். காரணம் புரம்மல்கேட் பண்ணுகிற அதிகாரம் ஆளுநருக்கு இருக்கிறது. He is the Executive Nominal Head அவர் மீது உரிமைப் பிரச்சினை கொண்டுவர முடியாது. கொண்டுவரக்கூடாது என்றுவிதி இருக்கிறது. எனவே இந்த அவசரச் சட்டத்தை பிறப்பிப்பதற்கு காரணமாக இருந்த இந்த அமைச்சரவை மீது 'கன்டெம்ட் ஆப் அவுஸ்' என்று முறையில் கருதி அமைச்சரவையில் உள்ள அத்தனை பேரையும் தாங்கள் விசாரிக்க வேண்டும். . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அத்தனை பேரையும் விசாரிக்க முடியாது. ஒருவரைத்தான் விசாரிக்கலாம்.

[1983 பிப்ரவரி 7]

திரு. அ. ரகுமங்கான் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆகவே அவையினுடைய உரிமையையும் அதைப்போலவே இந்த சபையின் பெருமையையும் சீர்குலைக்கின்ற விதத்தில் ஏதேச்சதிகாரமாக மீண்டும் இந்த சட்ட முன்வடிவை கொண்டு வந்து இருப்பது அவை உரிமையை மீறிய செயலாகும் என்று குறிப்பிட்டு இதை விசாரித்து நீங்கள் தீர்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு நான் ஏற்கனவே ஜ. ஜி. மோகன்தாஸ் அவர்கள் மீது உரிமைப் பிரச்சினையை கொடுத்து இருக்கிறேன்....

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிற இன்றியமையாதப் பணியாளர்களுடைய பாதுகாப்பு சட்ட முன்வடிவு பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டு இருப்பது அவைக்கு நன்றாகத் தெரியும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக ஒரு சட்டமுன்வடிவை கொண்டு வந்து பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டு இருக்கும்போது மீண்டும் ஒரு அவசரச் சட்டத்தை கொண்டு வந்தது விதிகளுக்கு அப்பாற்பட்டது, சட்டத்திற்கு முரணானது என்று கூறியிருக்கிறார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமங்கான் ஒரு வழக்கறிஞர். அவர்கள் கூறுவது சட்ட விதிகளுக்கு முற்றிலும் மாறானது என்பதை நான் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அசெம்பிளி விதி 182-ல் மிக தெளிவாக இது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

Whenever an Ordinance, which embodies wholly or partly or with modification the provisions of a Bill pending before the Assembly, is promulgated, a statement explaining the circumstances which had necessitated immediate legislation by Ordinance shall be laid on the Table at the commencement of the Session following the promulgation of the Ordinance.

ஒரு சட்ட முன்வடிவு ஏற்கனவே அவை முன் வந்து அது பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டு இருந்தபோதிலும் கூட அந்த சட்ட முன்வடிவை ஓட்டி அதே சட்டத்தைக் கொண்டு வரவோ மாற்றங்களோடு கொண்டு வரவோ அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அதை ஏற்றுக்கொள்ள அவைக்கும் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது விதி 182-ல் மிக தெளிவாக இருக்கிறது. அந்த விதியை ஓட்டி ஏற்கனவே கூட அவசர சட்டம் 1972-ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை வருமான வரி அவசரச் சட்ட முன்வடிவு ஏற்கனவே இருந்தபோதிலும் கூட மறுபடியும் அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்து அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோன்று எத்தனையோ சட்டங்கள் நடைமுறையில்

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. கி. பொன்னையன்]

இருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மேலும் ஒரு தவறான கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே ஒரு பில் பொறுக்குக் குழுவுக்கு போயிருக்கின்றபோது அந்த பில்லை ஓட்டி அதையே மீண்டும் அவசரச் சட்டமாக கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று. அப்படி அல்ல அந்த அவசரச் சட்டம்.

The Ordinance 12/1982

பொறுத்தவரை அதிலிருந்து சில மாறுதல்களோடு இந்த ஆர்டினன்ஸ் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இது அரசின் உத்திரவின் அடிப்படையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் ஓர்க்ஷாப் என்ற ஒரு பிரிவை அதில் சேர்க்கவேண்டும் என்று மத்திய அரசு கூறியிருக்கிறது. அந்த ஓர்க்ஷாப் பிரிவை சேர்க்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அதைச் சேர்த்து

Any service connected with the work for maintenance or repair of the motor vehicle of any transport service referred to in sub-clause (i)

சேர்க்கவேண்டும் என்று மத்திய அரசு கூறியதால் அதைப் போலவே

Any service connected with the public health and sanitation including hospitals and dispensaries and public conservancy.

என்பதை சேர்க்கவேண்டும் என்று மத்திய அரசு கூறியது

(முற்பகல் 10-30)

அது மட்டுமல்லாமல், 'ரெப்ப்யூஸ்டு ஓர்க்' என்று சட்டமுன் வடிவிலே இருப்பதை மாற்றி 'ஸ்ட்ரைக்' என்று போட்டு, 'ரெப்ப்யூஸ்டு ஓர்க்' என்ற பிரிவைப் பொறுத்தவரைக்கும் தனிப்பட்ட ஒருவர் இன்றியமையாத பணிக்கு இடையூறாக இருக்கிறபோது அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்பதற்கு பதிலாக

Collective responsibility of the workers when they resort to strike that should be brought in the provision

என்ற முறையில் அதை மாற்றவேண்டுமென்று மைய அரசு கூறியதன் அடிப்படையில் இந்த மூன்று திருத்தங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே பொறுக்குக் குழுவிலே இருப்பதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. பொறுக்குக் குழு அண்மையிலே கூடி 15-3-1983-க்குள் தொழிற் சங்கங்கள்,

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1983 பிப்ரவரி 7]

தொழிற்சாலைகள் தங்களுடைய கருத்துக்களை இந்த சட்ட முன்வடிவிலே தெரிவித்துவிட வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லி, இந்த ஆர்டினன்ஸைப் பொறுத்தவரைக்கும் அவை விதிகளுக்குட்பட்டு, சட்டத்திற்குட்பட்டு ஏற்கனவே கடைப்பிடிக்கப்பட்ட முன் உதாரணத்தின் அடிப்படையிலே கொண்டுவரப் பட்டிருப்பதால் இதிலே.

There is no breach of privilege

என்பதைக் கூறி முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதன்மீது என்னுடைய தீர்ப்பு பின்னர் அளிக்கப்படும்.

4. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்

தூத்துக்குடியில் துப்பாக்கிச் சூடு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், ஜே. ஹேமச்சந்திரன், எம். செல்லமுத்து, டி. மணி, உ. சுப்பிரமணியன், மு. அப்பாதுரை, ப. பொன்னுரங்கம், கே. எம். தங்கமணி ஆகியோர் “தூத்துக்குடியில் 31—1—1983 அன்று போலீசார் மீனவர்கள் மீது துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தியதாலும், அதனால் சிலர் இறந்துள்ளதாலும் பலர் காயமுற்று உள்ளதாலும் மக்களிடையே எழுந்துள்ள பதட்ட நிலை குறித்து விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை மொழிய என் அனுமதி கேட்டு அறிவிப்புடன் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது குறித்து அவரவர்கள் மிகச் சுருக்கமாகக் கூறும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற பி. சொரணம் : தலைவர் அவர்களே, 30—1—1983-ஆம் தேதியன்று தூத்துக்குடியிலே மீனவர்கள் பகுதியிலே இருவர் தெருவிலே நின்று கலாட்டா செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அதைப்பற்றி அங்கே இருக்கின்ற போலீசார் “நியூசென்ஸ் சார்ஜ்” அவர்கள் மீது போட்டப் போகிறோம் என்று சொல்லி அவர்களை அரஸ்ட் செய்து இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மீனவர்கள் நியூசென்ஸ் சார்ஜ்தானே, நாங்கள் ஜாமீன் அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம், கோர்ட்டிலே அவர்கள் ஆஜராவார்கள், கோர்ட்டு என்ன தீர்ப்பு கொடுக்கிறதோ அதற்கு நாங்கள் கட்டுப்படுகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால்

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற பி. சொரணம்]

அந்தப் போலீசார்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் அவர்களை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டுபோய் அவர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு அனுப்பி வைக்கிறோம் என்று தாஜாசெய்து சொல்லி கொண்டுபோய் இருக்கிறார்கள். அவர்களை ஜாமீனில் விடவில்லை. அவர்கள் திரும்பவரவில்லை. அதைப்பற்றி ஊருக்குள்ளே ரொம்ப பதட்ட நிலை ஏற்பட்டு அதன் காரணமாக போலீஸார் 3, 4 பேர்களை ஊருக்குள்ளே ரோந்து என்ற முறையிலே அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு கொண்டுபோன ஆட்கள் திரும்பி வராத காரணத்தினாலே எங்கள் ஆட்களை கொண்டுபோய் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டு அந்த ஊர் ஜனங்கள் எல்லாம் கொடுத்த வாக்குறுதி காப்பற்றப்படவில்லை என்பதால் எங்களுக்கு நியாயம் வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதிலே ஒருவர் போலீசார் தங்களைத் தாக்குவதற்காக முயற்சி எடுக்கப்படுவதாக ஒரு ஆள் மூலமாகத் தகவல் சொல்லி போலீஸ் படையே திரண்டு வந்து எந்தவித முன்னறிவிப்பும் இல்லாமல் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்து பலர் காயம் அடைந்திருக்கிறார்கள். இந்த நிகழ்ச்சியையொட்டி போலீஸ் ரெய்ட் தொடர்ந்து இருப்பதன் காரணமாக மக்களுக்கு பீதி ஏற்பட்டு அவர்கள் வெளியிலே ஓடக்கூடியநிலை ஏற்பட்டது. பல்வேறு ஆஸ்பத்திரிகளிலே இன்றைக்கு போலீசார்களை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். கூட்டுக் கலவரம் செய்தார்கள் என்று நூற்றுக்கணக்கானவர்களின் பெயர்களைக் குறித்துவைத்துக் கொண்டு அவர்கள் ஆஸ்பத்திரிக்கு காயத்திற்கு மருந்து போடவந்தால்—அவர்கள் வேறு காயம் ஏற்பட்டு அங்கு வந்தாலும்கூட—அவர்களைப் பிடிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

இதனால் மீனவர்கள் வாழ்கிற பகுதியை காலி செய்திருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து போலீஸின் மிரட்டல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. போலீஸ் தரப்பைப் பொறுத்தமட்டில் தங்களுடைய ஆட்களை தாக்க முயன்றார்கள், அதற்காக ஆகாயத்தை நோக்கி சுட்டோமே தவிர யாருக்கும் காயம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே மீனவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் காலியான ஒரு நிலை இப்போது இருக்கிறது. தொடர்ந்து போலீஸ் ரெய்ட் இருக்கிறது. இதை நிறுத்தியிருக்கவேண்டும். போலீஸ் தரப்பிலே நியூசென்ஸ் சார்ஜ் என்று கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு ஜாமீனில் விடப்பட்டிருந்தால் சம்பவமே தவிர்க்கப்பட்டிருக்கும். வீணான, அநாவசியமான இந்த போலீஸ் அத்துமீறல் காரணமாக வேண்டாத ஒரு துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றிருக்கிறது. ஆகவே துர்ப்பாக்கியமான

[திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற பி. சொரணம்] [1983 பிப்ரவரி 7]

இதுபோன்ற நிலைநடைபெறாமல் இருக்க, இவைகளை விவாதிப்பதற்கு இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க அனுமதி வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. உ. சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, துப்பாக்கிக்குடு சம்பந்தமாக திரு. சொரணம் அவர்கள் விரிவாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆங்காங்கு தேவையில்லாத சூழ்நிலைகளில் போலீசார் துப்பாக்கிக்குடு பிரயோகத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்பது இந்த அவையில் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குடித்துவிட்டு கலாட்டா செய்கிறவர்களை அரெஸ்ட் செய்வதற்கு போன் போலீஸ்காரர்களை தாக்கியதாகவும், போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டுபோனவர்களை திரும்பக் கொண்டுவருவதற்கு பெரிய கும்பல் ஒன்று சென்றதாகவும் சொல்கிறார்கள். பெரும்பாலான ரிப்போர்ட்களில் போலீஸ் தரப்பினுடைய வாதத்தையே பத்திரிகைகளில் போடுகிற சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றன. அடிப்படையில் என்ன நிலை இருக்கிறது என்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். பல சந்தர்ப்பங்களில் நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கிறபோது அதனுடைய மூல காரணம் என்ன? அங்கே புரோவோகேஷன் பேரிலேதான் துப்பாக்கிக்குடு நடந்ததா? அல்லது தங்களுடைய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, எந்த நேரத்திலும் துப்பாக்கிக்குடு நடத்தலாம் என்று சுட்டார்களா? என்ற ஐயம் இருக்கிற காரணத்தால், சில சமயங்களில் “ திரெய்ன் ஆப் டெரர் இஸ் லெட் லாஸ் ” என்ற அளவிலே கூட சில பகுதிகளில் நடந்து, அந்த பகுதி மக்கள் கலவரம் அடையக்கூடிய, பீதி அடையக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இதையெல்லாம் வருங்காலத்திலாவது தடுத்து நிறுத்துவதற்கு, இதுபற்றி விரிவாக விவாதம் நடத்துவதற்கு அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று, கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினை மிக முக்கியமான பிரச்சினை, என்பதை முதலில் நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். திரேஸ்புரம் என்ற பகுதியில் 30-ஆம் தேதி நடந்த போலீஸ்காரர்களுடைய அக்கிரமமான செயல்கள் துப்பாக்கிக்குட்டிற்குப் போகிற அளவிற்கு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை மிக வேதனையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அனைவரும் கட்டுமர மீனவர்கள். வல்லத்தில் சென்று தொழில் செய்யவர்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் ஆழ்கடலில் மூழ்கி சங்கு எடுத்து இந்த சர்க்கார் வியாபாரம் செய்வதற்கு உதவிகரமாக இருப்பவர்கள். இந்த வல்லத்து மீனவர்கள் அன்றாடம் காய்ச்சிகள் என்பதை முதலில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

அன்றையதினம் தான் அந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்றதா? இது போன்ற விரும்பத்தகாத, வேண்டத்தகாத, அநியாயமான, அக்கிரமமான நிகழ்ச்சிகள் அன்றையதினம்தான் நடைபெற்றதா, என்றால் இல்லை. இந்த ஆட்சியிலே தொடர்ந்து போலீசின் அடக்குமுறை திரேஸ்புரத்தில் உள்ள அந்தப்பகுதி மக்களைப் பொறுத்தவரையில் வாய் இல்லாதவர்கள் என்ற காரணத்தால், கேட்பதற்கு ஆள் இல்லாதவர்கள் என்ற காரணத்தால் போலீசின் அணுகுமுறையானது மிக மோசமான நிலையை உருவாக்கி வந்திருக்கிறது என்பதை வேதனையோடு அந்த மக்கள் தெரிவிக்கிற நிலை இருக்கிறது என்பதை முதலில் சுட்டிக்காட்டக்கூடாமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: முதலும் கடைசியும் அதுதான். முதலிலே என்ன சுட்டிக்காட்டுவது? இது ஒத்திவைத்து விவாதிக்க அனுமதி கோருவது.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம்: முடித்துவிடுகிறேன். அந்தக் கட்டுமர மீனவர்கள் செய்த கொடிய செயல் என்னவென்றால், அவர்கள் குடித்து இருந்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏனென்றால், நாட்டிலே யாரும் குடிக்காத மாதிரியும், அந்தக் கட்டுமர மீனவர்கள்தான் குடித்திருந்த மாதிரியும், அதனால் போலீஸ் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்த மாதிரியும் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் தொழிலுக்குக் குடிக்க வேண்டியது அவசியம்; அது தவிர்க்க முடியாதது. ஏனென்றால், அவர்கள் தொழில் அந்த மாதிரி. அந்த இடத்தில் போலீஸ் நடந்து கொண்ட முறை வன்மையாகக் கண்டிக்கத்தக்கது என்று நான் சொல்கிறேன். குடித்துவிட்டு கலாட்டா செய்தார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிக் குடித்துவிட்டு கலாட்டா செய்தவர்களுக்கு ஆதரவாக, அணுகரணையாக, பெண்களும், பிள்ளைகளும் சேர்ந்தா போவார்கள்? அந்தப் பெண்களும் பிள்ளைகளும் போலீசாரிடம் மன்றாடினார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. கலாட்டா செய்பவர்கள் எப்படி மன்றாடுவார்கள்? ஆகவே, போலீஸ் தரப்பில் சொல்லப்படுவது முன்னுக்குப் பின் முரணானது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். போலீசாருடைய அத்துமீறிய செயல், அடாவடித்தனமான செயல் இந்த நிலைக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதி போலீசார், ஏழை மீனவர்கள், வல்லத்து மீனவர்கள், கட்டுமர மீனவர்கள் வீடுகளிலே புகுந்த ஆண்கள் என்றும் பார்க்காமல், பெண்கள் என்றும் பார்க்காமல், நையப் புடைத்திருக்கிறார்கள், உதைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட அக்கிரமமான செயல் அங்கு நடைபெற்றிருக்கிறது.

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

[1983 பிப்ரவரி 7]

கன்னியாகுமரி வரையில் இத்தகையச் சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. மண்டைக்காட்டிலே போலீஸ் அணுகு முறையால்தான் 9 பேர்கள் செத்தார்கள். ஏன், என் தொகுதியில், அம்பலவாணன் என்ற கட்டுமரத் தொழிலாளி, அ.இ. அ.தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர், போலீசாரால் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டான் உங்கள் ஆட்சியில். ஆகவே, பொதுவாக மீனவர்களை, குறிப்பாகவும் சிறப்பாகவும் கட்டுமர மீனவர்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்த ஆட்சியினுடைய அணுகுமுறை கண்டிக்கத்தக்கது என்பதை நான் வேதனையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது). முடித்துவிடுகிறேன். * *

அடுத்து, பெரும்பாலான கட்டுமர மீனவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எதெதெற்கோ நம்முடைய முதலமைச்சருடைய நிவாரண நிதியிலிருந்து தாராளமாக உதவி வழங்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதுபோல், பாதிக்கப்பட்ட மீனவர்களுக்கு முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது) அமைச்சருக்கு ஒரே ஒரு வேண்டுகோள். அங்கு 11 மீனவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மீனவர்கள்மேல் போடப்பட்டிருக்கிற வழக்குகளை வரபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆக, அது சம்பந்தமாக விரிவாக விவாதிக்க, அனைவருக்கும் வாய்ப்பு தர இந்த அவையின் இன்றைய இதர அலுவல்களை ஓத்திவைத்து இதனை விவாதிக்க வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன்னுரங்கம் அவர்கள் தன் பேச்சை முடிக்கவேண்டுமென்று தாங்கள் மணி அடித்தவுடன் அவர் முடித்து விடுகிறேன்** என்று சொன்னார். அவ்வாறு சொல்லலாமா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்த வார்த்தையை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசுக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி தூத்துக்குடியில் 1983-ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 30-ஆம் நாள் அன்று இரவு 8-30 அளவில் தூத்துக்குடி வடக்குக் காவல் நிலைய சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சென்னை நகரக் காவல் சட்டப்பிரிவு 75-இன் கீழ் தெரசாபுரத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு மீனவர்களைக் கைது செய்தார். உடனே, தெரசாபுரத்தைச் சேர்ந்த மீனவர்கள் கைது செய்யப்பட்ட மீனவர்களை மீட்க முயற்சித்தனர். சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சமாளித்துக் கைது

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1983 பிப்ரவரி 7] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

செய்யப்பட்ட இருவரையும் காவல் நிலையத்துக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டார். இதற்கிடையில், தெரசாபுரத்துக்கு அருகாமையில் உள்ள மாதவன் நாயர் காலனியில் பந்தோபஸ்துப் பணி செய்துகொண்டிருந்த மூன்று காலவர்களைச் சுமார் 100 மீனவர்கள் சேர்ந்து அடித்து அவர்களைக் கடத்திக் கடற்கரைக்குச் கொண்டு சென்றனர். தகவலறிந்த தூத்துக்குடி மத்திய காவல் ஆய்வாளர் தனது சகாக்களுடன் சென்று கடத்தப்பட்ட மூன்று காவலர்களையும் மீட்டு வந்தார். அவர் திரும்பி வரும்போது மீனவர்கள் அதிகமாகக் கல்லெறிந்து காவல் துறையினரைத் தாக்கி ஒரு சைக்கிளையும் பிடுங்கிக் கொண்டனர். உடனே, கூட்டத்தைக் கலைக்க தடியடி நடத்தியும் பயனில்லாத நிலையில், சட்டத்துக்கு விரோதமான அந்த வன்முறைக் கும்பலைக் கலைக்க இரவு சுமார் 10-30 மணியளவில் காவல் துறையினர் 4 “ பக்சாட் ” குண்டுகளையும் 5 சுற்றுக்களையும் வாளை நோக்கிச் சுட்டனர். உடனே, கூட்டத்தினர் கலைந்து சென்று விட்டனர். இந்தத் துப்பாக்கிச் சூட்டில் எவரும் காயமடையவில்லை. எவருக்கும் உயிரிழப்பும் ஏற்படவில்லை. காவலர்கள் ஆங்காங்கே பந்தோபஸ்துப்பணியில் அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். இது தொடர்பாக தூத்துக்குடி வருவாய்க் கோட்டாட்சியர் மாஜிஸ்ட்ரேட் விசாரணை செய்யும்படி ஆணையிடப்பட்டுள்ளார். இது குறித்து தூத்துக்குடி வடக்கு காவல் நிலையத்தில் 3 குற்ற வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. திருநெல்வேலி கிழக்கு மாவட்டக் காவல் கண்காணிப்பாளர் சம்பவம் நடந்த இடத்தைப் பார்வையிட்டுள்ளார். இப்போது நிலைமை கட்டுக்குள் அடங்கி உள்ளது.

இந்நிகழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து, நிலைமை கட்டுக்கடங்கி இருப்பதாலும், மேற்கொண்டு அசம்பாவிதங்கள் நடைபெறாததாலும் இது குறித்து விவாதிக்க அவையை ஒத்திவைக்கத் தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு, அவை முன்னவரின் விளக்கத்திற்குப் பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவை இல்லையென்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப் பெறுகிறது.

5. கவன ஈர்ப்பு.

நூல்விலை உயர்வினால் நெசவாளர் பாதிப்பு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் இரா. தாமரைக்கனி, எம். சின்னசாமி, மி. வின்சென்ட், செ. செம்மலை, ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், எம். செல்லமுத்து, டி. மணி, ரா. கிருஷ்ணன், தி. கா. நல்லப்பன், செ. சிவசாமி, என். வரதராஜன், ஜே.

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1983 பிப்ரவரி 7]

ஷே. மச்சந்திரன், கே. ஆர். சுந்தரம், என். எஸ். வி. சித்தன், இல. பலராமன், உ. சுப்பிரமணியன், ப. நெடுமாறன், குமரி அனந்தன், க. பாரமலை ஆகியோர் ஒரே பொருள் குறித்து கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் கொடுத்துள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவர் இதை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரின் கவனத் திற்குக் கொண்டு வருவார்.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : தலைவர் அவர்களே, “கைத் தறி நெசவுத் தொழிலுக்கு வேண்டிய நூல் விலை உயர்த்தப் பட்டு விற்பதால் நெசவாளர்கள் படும் இன்னல் குறித்த”

அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பேரவைமுன் கீழ்க் கண்ட அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.

அறிக்கை

சென்ற மாதம், தமிழ்நாட்டில் அமுலுக்கு வந்த 100 சதவீதம் மின்வெட்டை ஒட்டி, வெளி மார்க்கெட்டில் நூல்விலை அபரிமிதமாக சுமார் 40 சதவீதம் வரை உயர்ந்துள்ளது. இதனால் குறிப்பாக 20 நெ., 40 நெ., 2/17 நெ., எண்ணுள்ள நூலை பயன்படுத்தி துணி உற்பத்தி செய்யும் நெசவாளர்கள் தொடர்ந்து தொழில் செய்வதில் சிரமம் ஏற்பட்டது. மதுரை, கரூர், ஈரோடு மற்றும் நாகர்கோயில் பகுதிகளிலுள்ள தனியார் துறை நெசவாளர்களிடமிருந்து இது பற்றிய முறையீடுகளும் வந்தன. நெசவாளர்களுக்கு மேலே கண்ட எண்ணுள்ள நூல் நியாய விலையில் வடிவம் அவர்கள் தொடர்ந்து தொழில் நடத்த வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக கீழே விவரிக்கப்பட்டபடி சாத்தியமான எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

கூட்டுறவுத் துறை :

தமிழகத்திலுள்ள கூட்டுறவு அமைப்பின் கீழ் உள்ள நெசவாளர்களுக்கு மாதமொன்றுக்கு பலவகை நூல்களாக சுமார் 4,500 பேல்கள் வரை தேவைப்படுகின்றன. தமிழ்நாட்டில் செயல்பட்டு வரும் 12 கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில், தேவையில் சுமார் 60 சதவீதம் முதல் 80 சதவீதம் வரை ஜெனரேட்டர் களைக்கொண்டு மின் உற்பத்தி செய்ய வசதிகள் உள்ளன. அவற்றை முழுமையாகப் பயன்படுத்தி தேவையான எண்ணுள்ள நூல் உற்பத்தியை எந்த அளவுக்கு முடியுமோ அந்த அளவுக்கு உற்பத்தி செய்யவும், அவற்றை பூராவையும் பிரதம நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு விநியோகிப்பதற்காக “கோ-ஆப்டெக் ஸிற்று” சப்ளை செய்யவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு உள்ளது.

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

இது தவிர, மேற்கண்ட எண்ணுள்ள நூல் சுமார் 3,000 பேல்கள் இதர மாநிலங்களிலுள்ள கூட்டுறவு நூற்பாலைகளிலிருந்து அகில இந்தியக் கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் சம்மேளத்தின் மூலமாக நியாய விலையில் அடுத்த மூன்று மாதங்களில் “கோ-ஆப் டெக்ஸ்டைர்ஸ்” சப்ளை செய்யவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த ஏற்பாடுகளின் பயனாக கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கங்களின் தேவை முழுமைக்கும் நூல் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

தனியார் துறை :

தனியார் துறையிலுள்ள நெசவாளர்களின் மாதமொன்றின் நூல் தேவை பின்வருமாறு :

வகை.	தேவை.
20 நெ.	920 (பேல்கள் 180 கிலோ)
40 நெ.	680 ஷே
2/70 நெ.	4,400 ஷே

தனியார் துறையில் செயல்படும் நெசவாளர் கழகங்களின் பிரதி நிதிகளுடன் அவர்களது நூல் தேவை, விலைபற்றி இருமுறை பேச்சு வார்த்தை நடத்தி கைத்தறி இயக்குநர், தட்டுப்பாடு உள்ள 20 நெ., 40 நெ., 2/17 நெ. நூல்களை தேசிய பஞ்சாலைக் கழகத்தின் மூலம் பெறுவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொண்டார். தென்னிந்திய நூற்பாலைகள் கழகத்துட னும் தொடர்பு கொண்டு, அதனுடன் இணைந்த ஆலைகளிலிருந்து நூல் ஒதுக்கீடு பெறுவது பற்றியும், பேச்சு வார்த்தை நடத்தினார். தனியார் துறை நெசவாளர்களுக்கு மேற்கண்ட ஆலைகளிலிருந்தும், பிற மாநில நூற்பாலைகளி லிருந்தும், நூல் வாங்கி விநியோகிப்பதற்கென தமிழ்நாடு அரசு தமிழ்நாடு கைத்தறி வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு ரூ. 50 இலட்சம் கடன் உதவி அளித்துள்ளது. இக்கழகம் ஆந்திர மாநிலத்தில் உள்ள நூற்பாலைகளில் இருந்து 261 பேல்கள் மோட்டாரக நூலைக் கொள்முதல் செய்துள்ளது. இவை கைத்தறி நெச வாளர்களுக்கு விநியோகிக்கப்படுகிறது. இதர நூற்பாலைகளுட னும் தொடர்பு கொண்டுள்ளது.

இறுதியாக , தென்னிந்திய ஆலை கழகப் பிரதிநிதிகள், தனியார் துறை நெசவாளர் கழகங்களின் பிரதிநிதிகள் ஆகி யோர்களுடன் அரசு 21—1—1983—அன்று பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தி ஆலைகளுக்குக் கட்டுபடியாகக் கூடிய நியாய விலையில்

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1983 பிப்ரவரி 7]

20 நெ., 40 நெ., 2/17 நெ., எண்ணுள்ள நூல் சுமார் 3,000 பேல்களையும், 60 நெ., 80 நெ. எண்ணுள்ள நூல் ஓரளவிற்கும் ஒதுக்கீடு உடனடியாக செய்யக் கேட்டுக்கொண்டது. இம்முயற்சிகளின் பலனாக தென்னிந்திய நூற்பாலைக் கழகம் கீழ்க்கண்டவாறு நூல் ஒதுக்கீடு செய்துள்ளது.

நூல் எண்.

விலை.

(1)

(2)

2/20 எஸ்	1,562 பேல்கள்	மார்க்கெட் விலையை விட கட்டுக்கு ரூ. 7 குறைவு.
20 எஸ்	309 ஷே	மார்க்கெட் விலையை விட கட்டுக்கு ரூ. 5 குறைவு.
40 எஸ்	601 ஷே	மார்க்கெட் விலையைவிட கட்டுக்கு ரூ. 10 குறைவு.
60 எஸ்.	210 ஷே	மார்க்கெட் விலையைவிட கட்டுக்கு ரூ. 14.50 குறைவு.

இந்த ஒதுக்கீட்டிலிருந்து தனியார் துறை நெசவாளர் கழகங்களுக்கு நூல் வழங்க கைத்தறி மற்றும் துணிநூல் இயக்குநரகத்திலிருந்து தனியார் துறை நெசவாளர்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு, 30-1-1983 ஆம் தேதி இயக்குநரால் நடத்தப்பட்ட கூட்டத்தில் தனியார் துறை நெசவாளர் கழகப் பிரதிநிதிகள் மேற்கண்ட ஒதுக்கீடு நூலைப் பெற்றுக் கொள்ளுமாறும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. தென்னிந்திய ஆலைகள் சங்க உறுப்பினர்கள் ஆலைகளிலிருந்து பெறப்படும் நூலின் விலையை மேலும் குறைக்கவும், 80 எஸ்., 100 எஸ். நூல் தேவையைப் பெறவும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

தவிர, முழு அளவு மின் வெட்டின் காரணமாக நூல் உற்பத்திக் குறைவை சரிக்கட்டும் வகையில் தமிழ்நாடு சுதர் மற்றும் கிராமத் தொழில் வாரியம் சுமார் 1,200 பேல்கள் கையால் நூற்பு செய்யப்பட்ட நூலை வழங்கிட முன் வந்துள்ளது. நெசவாளர்களுக்கு துணி உற்பத்திக்குக் கட்டுப்படியான விலையில் இந்த நூலை வழங்கிட தமிழ்நாடு அரசு ரூ. 11 இலட்சம் அளவுக்கு மாணியம் வழங்கி, கட்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 110 விலையில் விற்பனை செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. 20 நெ. நூலைப் பயன்படுத்தி விரிப்பமுள்ள தனியார் துறை நெசவாளர்

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

கள் இந்த நூலை வாங்கி ' ஊடை ' நூலாகப் பயன்படுத்தலாம். இந்த ஏற்பாடுகளின் பயனாக தனியார் துறை நெசவாளர்களுக்குத் தேவையான நூல் நியாய விலையில் கிடைத்துத் தொழில் தடங்கலின்றி நடைபெறுமென்று எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிறது.

தற்பொழுது பருத்தி நூல் விலை இறங்குமுகமாக உள்ளது. கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளில் உற்பத்தி செய்யப்படும் 20 நெ. நூல் கட்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 96 என்ற விலையில் நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் உறுப்பினராக உள்ளவர்களுக்கு கோவாப்டெக்ஸிவிருந்து மலிவு விலையில் நெசவாளர்களுக்கு நூல் கொடுப்பதற்கு நல்லமுறையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மாஸ்டர் வீவர்ஸ் என்று சொல்லப்படுகின்றவர்களின் கீழ் வேலை பார்க்கும் நெசவாளர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற நூலின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்று அவர்கள் போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களும், இந்தத் துறையின் டைரக்டர் அவர்களும் தென் இந்திய நூற்பாலைக் கழகத்தோடு தொடர்பு கொண்டு 3,000 பேல்கள் பலரக நூல்களும், தமிழ்நாடு கதர் மற்றும் கிராமத் தொழில் வாரியம் 1,200 பேல்கள் நூலும் கிடைக்கும் வகையில் அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. ஆகவே, நெசவாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமலில் இருப்பதால் மாஸ்டர் வீவர் தடை செய்யப்பட்டு அவர்களின் பிடியிலிருந்து நெசவாளர்களைப் பாதுகாப்பதற்கு அரசு என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, கூட்டுறவுத் துறையிலே இருக்கின்ற நெசவாளர்களுக்கு நூல் கிடைப்பதில் எந்தவிதமான சிரமமும் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இது மாஸ்டர் வீவர்களிடமிருந்து பணியாற்றுகின்ற கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்க வேண்டுமென்று கருதி, மாஸ்டர் வீவர்ஸ் தங்களுக்கு நூல் கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலையில் கிடைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக என்ன ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதுதான் இந்த அறிக்கையிலே தரப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே முக்கியமான பிரச்சினை என்னவென்றால், கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே உறுப்பினர்களாக இல்லாத கைத்தறி நெசவாளர்கள் உடனடியாகக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தை அமைத்துக்கொண்டு, அரசின் மூலமாகக் கிடைக்கின்ற அந்தப் பயன்களைப்பெற வேண்டுமென்பதுதான் அரசின் முக்கிய நோக்கம். அந்த வகையில், இந்த நெருக்கடி காலத்திலேயும் கூட, கடந்த ஒரு வாரத்திற்குள்ளாக குறிப்பாக மதுரையில் 12 புதிய கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கங்

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1983 பிப்ரவரி 7]

கள் பதிவு செய்யப்பட்டு, 1,367 நெசவாளர்கள் உறுப்பினர்களாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு ஸ்பின்னிங் மில்லின் மூலம் தயாரிக்கப்படும் நூல், இலாப நஷ்டம் பாராமல் விற்கப்படும் நூல் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும். இதைப்போல மற்றவர்களும் கைத்தறி நெசவாளர் சங்கங்களை அமைத்துக் கொண்டு இந்த அரசினுடைய உதவியைப் பெற முன் வந்தால் அதுதான் சரியான வழியாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். மற்றபடி மாஸ்டர் வீவர்களுக்காக கைத்தறி நெசவாளிகள் போராடுவதோ அல்லது கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு மாஸ்டர் வீவர்கள் போராட்டம் நடத்தி இந்த நேரத்தில் ஏதாவது லாபம் சம்பாதிக்க முடியுமா என்று பார்ப்பதும் அது மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய ஆதரவுக்கு உரியது அல்ல என்பதைக் குறிப்பாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50.)

திரு. எம். சின்னசாமி : தலைவர் அவர்களே, இப்படி அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற நூலை தனிப்பட்ட முதலாளிகள் வாங்குகிறார்கள். ஆகவே அவர்களிடம் நெய்கின்ற தனிப்பட்ட நெசவாளர்களுக்கு அந்த நூல் போய்ச் சேருவதில்லை. எனவே அவர்களிடம் நேரடியாகக் கொடுப்பதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நாம் நூலை தந்தாலும் கூட அது நெசவாளிகளுக்கு வேலை தரக்கூடிய வாய்ப்பை உருவாக்குமா என்பது சந்தேகம்தான். ஆனால் நேரடியாக நாம் நெசவாளர்களுக்குத் தர முடியாது. அவர்கள் சங்கங்களை அமைத்துக் கொள்வார்களானால் நேரடியாகத் தர முடியும்.

திரு. செ. செம்மலை : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தென்னிந்திய நூற்பாலைக் கழகத்தின் மூலம் தனியார் துறை நெசவாளர்களுக்கு நூல் ஒதுக்கீடு செய்கிறபோது அந்த நூலினுடைய விலை மார்க்கெட் விலையைவிட குறைவாக இருக்கிறது என்றாலும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு விநியோகிக்கின்ற விலையை விட சற்று அதிகமாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. எனவே இப்படிப்பட்ட விலை வித்தியாசத்தை போக்குவதற்கும் தனியார் நெசவாளர்களுக்கு உதவி செய்கிற அளவில் அந்த விலையைக் குறைத்து அவர்களுக்கு விநியோகம் செய்கிற நிலைமையை ஏற்படுத்துவதற்கும் அரசு முயற்சிக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1983 பிப்ரவரி 7]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே இருக்கின்ற நெசவாளர்களுக்கு நாம் கூட்டுறவு மில்லிலே தயாராகிற நூலைத் தருகிறோம். கூட்டுறவு மில் நம்முடைய மில் அல்லது நெசவாளர்களுடைய மில்லாக இருக்கிற காரணத்தினால் லாபத்தைக் கருதாது அவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே முறையில் தனிப்பட்ட மில்கள் உற்பத்தி செய்வதும் குறைக்க வேண்டும் என்று நாம் வற்புறுத்த முடியாது. இப்போது மாஸ்டர் வீவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டும், லாபம் பெற வேண்டும் என்று கருதுவதைப்போல தனிப்பட்ட மில்களும் பல்வேறு சங்கடங்களுக்கு இன்றைக்கு ஆளாகி இருக்கின்ற நேரத்தில் அவர்கள் ஒரு குறைந்தபட்ச லாபத்தைப் பெற வேண்டும் என்று கேட்பதிலே எந்தவிதமான தவறும் கிடையாது. ஆகவே கூடுமானவரையிலும் எந்த அளவுக்குக் குறைக்க முடியுமோ குறைத்து, அதேவிலையில் நமக்குத் தேவைப்படுகிற நூலைத் தர அவர்கள் ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தப் பரிகாரத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக கரூர் பகுதியிலே இருக்கின்றவர்கள், இன்றைக்கு அல்லது நாளைக்கு அந்த நூலை வாங்கிக்கொள்வார்கள் என்று செய்தி தரப்பட்டிருக்கிறது. மதுரையிலேதான் குறிப்பாக அவர்கள் போராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டு இந்த முயற்சிக்கு ஆதரவு தராத நிலையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே இந்த மாஸ்டர் வீவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிற தனி முதலாளிகளுடைய ஆதிக்கம் கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது.

திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு 60/80 நூல்ஸ் போதவில்லை என்பதையும் அவர்கள் அந்த நூல்களைக் கூடுதலாக உற்பத்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும், 100 ஆம் நம்பர் நூல் சுத்தமாகக் கிடைக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது அதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்றும், பல கோவாப்டகஸ் நிறுவனங்களுக்குக் கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில் இருந்து அவர்கள் நூல் வாங்க வேண்டும் என்ற உத்தரவை மீறி அனுப்பாமல் இருப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, குறிப்பிட்ட புகார்கள் வருமானால் அதைப் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்க அரசு தயாராக இருக்கிறது.

திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற பி. சொரணம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரவர்கள் சொல்லுகின்றபோது மதுரையிலே உள்ள மாஸ்டர் வீவர்களுடைய மேலாதிக்க காரணமாக இப்படி எல்லாம் நடக்கிறது என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே அவர்களைப் பார்ப்பதைவிட அவர்களிடம்

[திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற பி. சொரணம்] [1983 பிப்ரவரி 7]

வேலை செய்கிற தொழிலாளிகள், வேலை இல்லை என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறபோது அவர்கள் பட்டினி கிடக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே அவர்களுடைய தொழிலை உத்தரவாதப்படுத்துகின்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டு, அவர்களுக்கு நியாயமான விலையிலே நூலைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு ஏற்கனவே இந்த மில்களில், மின் வெட்டைக் காரணமாகக் காட்டி 40-ம் எண் மோட்டா ரகமும், மத்திய ரகமான 60/80 நூல்கள் எல்லாம் ஒரு கட்டுக்கு என்ன விலையோ அதைவிடப் பலமடங்கு ஏற்றி இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் கட்டுப்படுத்தி; நூலினுடைய விலையைக் கட்டுப் படுத்துவதன் மூலமாக இந்த மாஸ்டர் வீவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதற்குப் பதிலாக இந்தத் தொழிலைப் பாதுகாக்க வேண்டி அரசாங்கம் முன் வருமா? அதற்காக விசேஷமான நடவடிக்கையை எடுக்க அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, குறிப்பாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு, அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை ஒரு விவர அறிக்கையாக உங்கள் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் இந்த இருதரப்பிலும் கலந்து பேசி, ஒரு நல்ல முடிவைத் தான் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இந்த நேரத்தில் மாஸ்டர் வீவர்கள் கைத்தறி நெசவாளிகளைக் காட்டி ஒரு பிரத்தியேக ஆதாயம் பெற முயற்சி செய்வதாகத்தான் எங்களுக்குப் படுகிறது. அத்தகைய தவறான கருத்திலே அவர்கள் உட்படக்கூடாது என்பதை இந்த நேரத்திலே குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. டி. மணி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிற விவர அறிக்கையில் அவர்கள் கூறியிருக்கின்ற நேரத்திலே பொதுவாக நம்முடைய கைத்தறி நெசவாளிகளுக்காக கொடுக்கின்ற நூலின் விலைகளிலே சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று பொதுவாக இன்று நெசவாளிகள் கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அதாவது 10-ஆம் நெம்பர், 20-ஆம் நெம்பர் 1982-லே 60 ரூபாய், 80 ரூபாய்க்கு என்று கணக்கில் இருந்தது, இதிலே யிருந்து சற்று கூடினாலும்கூட, அதனுடைய விலை, 7 ரூபாய் 8 ரூபாய் கூடினாலும்கூட அந்த விலைகளிலே கிடைத்தால்தான், சாதாரணமாக இருக்கின்ற இந்த முழுமையான தொழிலாளர்களுக்கும் இந்த நியாயமான விலையில் கொடுத்து பாதுகாத்தால்தான் அதற்கு வசதியாக இருக்கும். அப்போதுதான் கன்னியா குமரியிலே இருந்து எல்லாப் பகுதிகளிலும் இருக்கின்ற நெசவாளிகளைப் பாதுகாக்க முடியும். அந்த முறையிலே நடவடிக்கை மேற்கொள்ள முடியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1983 பிப்ரவரி 7]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதிகப்படியாக விலை ஏறியிருக்கிறது என்பதைக் கருத்தில்கொண்டுதான் நாம் மில் முதலாளிகளை இந்த மாஸ்டர் வீவர் சங்கத்தின் பிரதிநிதிகளை உட்கார வைத்து பேசினோம். மில் முதலாளிகள் சார்பில் பேசுகிறபோது அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் இந்த 100 பெர்சன்ட், 60 பெர்சன்ட் மின் வெட்டின் காரணமாக மில் ஓடாமல் இருக்கின்றபோது அந்தச் செலவினங்கள் அதிகமாக இருக்கிறது. நாங்கள் அதை நூலில்தான் வைக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. உற்பத்தி அதிகமாக இல்லாத காரணத்தால் இந்த உற்பத்தி கொஞ்சமாக இருக்கும்போது, நூலின் மீது அதிகப்படியான செலவை நாம் வைக்கின்றபோது நூல் விலை ஏறுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே நாம் சொல்வது நம்முடைய கைத்தறி நெசவாளிகளுக்கு, கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு அப்பாலே நெசவாளிகள் வேலை செய்கின்ற நெசவாளிகளுக்குத் தேவையான அந்த 3,000, 4,000 பேர்களுக்கு மட்டும் விலையைக் குறைத்து அதை சப்ளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டோம். அதற்காகத்தான் அவர்கள் முடிந்த அளவிற்கு குறைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு மேல், அவர்களை குறைக்கச் சொன்னால் மில்கள் நஷ்டத்தில் ஓடும். அது மில் தொழிலாளிகளுக்கு விரோதமாக போய்விடும்.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே ஆரம்பக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே இருந்து பிரதம சங்கங்களுக்கு வாங்குகின்ற அந்த துணிக்கு குறிப்பிட்ட காலத்தில் உரிய தொகை போய்ச் சேருவதில்லை. அதோடு இந்த மின்சார வெட்டின் காரணமாக இன்றைய தினம் நூல் விலையேற்றம் இருக்கிறது. இது ஒருபுறத்திலே இருப்பினும், மறு புறத்திலே தனியார் நெசவுத் தொழில் பாதிக்க கூடாது என்று அரசு 50 லட்சம் கடனாக கொடுத்து அந்தத் தொழிலை பாதுகாப்பதாக இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டு ருக்கிறார்கள். ஆகவே மாஸ்டர் வீவர்ஸ் அல்லது தனிப்பட்ட நெசவாளி என்று பார்க்காமல், அந்தத் தொழிலைப் பாதுகாப்பதற்கு முழுவதுமாக அந்த 50 லட்சத்தினையும், மானியமாக கொடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்களுக்கென அமைக்கப்பட்டிருக்கிற கார்ப்பரேஷன் மூலமாக அந்த 50 லட்சத்தை தந்து அவர்களுக்கு குறைந்த விலையில் நூல் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அது ஒரு நடவடிக்கை. இன்னொன்று, நாமே தென் இந்திய மில் முதலாளிகளோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தி விலையைக் குறைத்து, தேவையான நூலை சப்ளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம், இது இன்னொரு நடவடிக்கை.

[மாண்புமிகு திரு.செ. அரங்கநாயகம்] [1983 பிப்ரவரி 7]

இந்த 2 நடவடிக்கைகளின் மூலமாகத்தான் மலிவு விலையில் அவர்களுக்கு நூல் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியிலே இருக்கின்ற மாஸ்டர் வீவர்கள் இன்றைக்கு ஒத்துழைப்பு தரவில்லை என்பதற்குத்தான் மதுரை பக்கத்திலே நடை பெறுகின்ற போராட்டம். ஓரளவு அவர்களும் ஒத்துழைப்பு தந்தால்தான் நாம் நெசவாளிகளுடைய பிரச்சினையைத் தீர்க்கமுடியும்.

திரு. செ. சிவசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, முழு அளவு மின் வெட்டின் காரணமாக நூல் குறையைச் சரிக்கட்டும் வகையில் தமிழ் நாடு கதர் கிராமத் தொழில் வாரியம் சுமார் 1200 பேல்கள் கையால் நெய்யப்பட்ட நூலை வாங்க முன் வந்துள்ளது. நெசவாளிகளுக்கும் துணி உற்பத்தி கட்டுப்படியான அந்த விலையில் அந்த நூலை உபயோகப்படுத்த, ஒவ்வொரு குறுக்கிலே விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், இருக்கங்குடி கணக்குப்பிள்ளை, இருந்தும் கெடுத்தான் செத்தும் கெடுத்தான் என்பது மாதிரி ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நெசவாளிகளைக் காப்பாற்றும் முறையிலே அந்த 20 ஆம் நெம்பர் நூல்களை இன்றைக்கு 96 ரூபாய்க்கு கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதை மேலும் குறைத்துக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11.00.)

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இப்போது கையிலே நூற்கப்படுகின்ற நூல் உற்பத்தியாகிக் கொண்டு இருக்கிறது. அந்த நூலை நாம் வாங்கித் தருவதன் மூலமாக அது 20 ஆம் நெம்பர் நூலுக்குச் சமமாக இருக்கும் என்று கருதித்தான் அதை வாங்குவதற்கு ஒரு உதவித் தொகையை, பணத்தை ஒதுக்கி, இன்றைக்கு அதை வாங்கித் தருவதற்கு முயற்சித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். அதையும் மின் உலையில் கலந்து ஒரு துணியை நெய்யலாம். அந்தத் துணி நல்லபடியாகக் கூட இருக்கலாம், அதற்கு மக்களிடத்திலே கூட வரவேற்பு இருக்கலாம். அதை இனிமேல் தான் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் நாம் தருகின்ற பணம் அந்த நூல் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டு இருக்கின்ற சாதாரண கிராமத்திலே இருக்கின்ற தாய்மார்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறது என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில், சர்க்கார் இதற்குப் பணம் தருவதிலே எந்த விதமான வருத்தமும் அடையவில்லை. அதை ஒரு தவறாகவும் கருதவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1983 பிப்ரவரி 7]

திரு. எம். கின்னசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சிவசாமி அவர்கள் பேசுகின்ற போது, 'இருக்கங்குடி கணக்கன் இருந்தும் கெடுத்தான் செத்தும் கெடுத்தான்' என்று கணக்குப் பிள்ளைத் தொழிலையே இழிவு படுத்தும் வகையில் இந்த மன்றத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். அது சரியா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. எஸ். இராசு : இருக்கங்குடி கணக்கன் அல்ல, இருங்களுர் கணக்கன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எந்த ஊர் கணக்குப் பிள்ளையாவது இருக்கட்டும், அதைப் பற்றியெல்லாம் கேட்கவேண்டாம்.

திரு. என். வரதராஜன் : இந்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தை அரசு மிக முக்கியமான ஒன்றாகக் கருத வேண்டும். தமிழ் நாட்டிலே விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக பெருவாரியான மக்கள் நம்பி வாழும்படியான தொழில் கைத்தொழில், இந்தப் பிரச்சினையை இன்று அரசு கவனிக்கிற போது ஆலை முதலாளிக்கு லாபம் வேண்டுமே என்ற பார்வையிலோ அல்லது தொழிலாளர்கள் முழுவதும் கூட்டுறவுத் துறைக்கு வந்த பின்னாலே தான் அவர்களுக்குச் சௌகரியம் செய்ய முடியும் என்ற பார்வையிலோ அல்லது மாஸ்டர் வீவர்ஸ் சிலர் தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்ற பார்வையிலோ பார்க்கக் கூடாது என்று சொல்லிக் கொண்டு, இந்தப் பிரச்சினையிலே இருக்கும் முக்கியம் என்னவென்றால், 1982 அக்டோபர் மாதம் என்ன விலையில் நூல் விற்பனை நந்தார்கள், இன்றைக்கு 1983-ல் என்ன விலைக்கு நூல் விற்கிறது என்று பார்த்தால், 30 சதவீதம் முதல் 50 சதவீதம் நூல் விலை ஏறியிருக்கிறது. ஆகவே, தொழில் நடத்த முடியவில்லை. இன்றைக்கு நாம் குறைத்துக் கொடுப்பது என்று சொல்வது எல்லாம் 5 சதவீதம் தான். ஆகவே, அந்த நூலைக் கொண்டு தொழில் நடத்த முடியாது. இன்னும் கூட எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமானால், மின்சார வெட்டின் காரணமாக ஜெனரேட்டர் உபயோகப்படுத்தினால் கூட அதனால் நூற்பாலைகளுக்கு கூடுதலாகச் செலவாகும் என்று சொல்லி கணக்குச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. ஜெனரேட்டர்கள் செலவிற்கு மேல்பல மடங்குலாபம் பெறுகிறார்கள். ஆகவே, இன்றைக்கு கைத்தறியை நம்பி நிற்கும் ஆயிரக்கணக்கான, லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கும் கொடுமைக்கு முடிவு காண அரசு துரிதமாக முன்வருமா? ஆகவே, மீண்டும் ஆலை முதலாளிகளை, அந்த துணி உற்பத்தியாளர்களை அழைத்துப் பேசி, லாபம் முதலாளிக்கு அல்லாமல், அந்த நெசவாளிக்கு உதவி செய்யும்வகையில் நூல் திடைக்கச் செய்வதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள அரசு முன்வருமா?

[திரு. என். வரதராசன்] [1983 பப்ரவரி 7]

ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் அந்தத் தொழில் பாதிக்கப்படுகிறது என்ற பரிவோடு இந்தப் பிரச்சினையைப் பார்க்கவேண்டுமே தவிர, அந்த ஆலை முதலாளிகளுக்கு லாபம் வர வேண்டும் என்ற பரிவோடு பார்க்கக்கூடாது என்று சொல்லி, திடீரென ஏற்றியுள்ள நூல் விலையைக் குறைத்து நெசவாளர்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும் வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தவறான கருத்துக்கள், உணர்வுகள் ஏற்படுத்துகின்ற வகையில் கருத்துக்கள் தெரிவிக்காமல் இருப்பது நல்லது. நான் சொல்கிற போது தெளிவாகச் சொன்னேன். கூட்டுறவு ஸ்பின்னிங் ஆலையில் உற்பத்தியாகும் நூலை லாபம் எதிர்ப் பார்க்காது, நெசவாளர்களுக்கு உற்பத்தி செய்கிற விலைக்கே தருகிறோம். அதைப் போல் மற்ற ஆலைகளையும் நாம் வற்புறுத்த முடியாது; அவர்களிடத்தில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று அவர்கள் தரப் பில் கூறப்படுகிறது என்று நான் ஏற்கனவே சொன்னேன். மில் முதலாளிகள் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால் அங்கேயிருக்கும் மில்கள் எல்லாம் ஜாயின்ட் செக்டார் கம்பெனிகள், ஆனால் மாஸ்டர் வீவர்கள் தனிப்பட்ட முதலாளிகள். ஆகவே, நேரடியாக லாபத்தை முழுவதும் எடுத்துக் கொள்ளும் அளவிற்கு மில் முதலாளிகளின் அமைப்பு முறையல்ல என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினரின் கவனத் திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அவர்கள் அவர்களுடைய கஷ்டத்தைச் சொல்கிறார்கள். 100 சதவீதம் மின் வெட்டு, 60 சதவீதம் மின் வெட்டு என்று வருகிறபோது, எங்கள் மில் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை தர வேண்டும், அதற்காக சில செலவுகள் நாங்கள் மேற் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் சில சிரமங்கள் வருகின்றன. அதை நூலிலே சுமத்த வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் தான் கூடுதல் விலை வைக்கப் படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், எல்லா நூல்களுக்கும் விலையை இறக்க வேண்டும் என்று நாம் கேட்கவில்லை. நமக்குத் தேவையான இந்தக் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குத் தேவையான, 3,000 அல்லது 4,000 கைத்தறியாளர்களுக்குத் தேவையான நூலுக்கு மட்டும் குறைத்துத் தர வேண்டும், மீதி நூலை நீங்கள் இஷ்டப்படி விற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி, இந்த அளவிற்கு விலையைக் குறைத்து இருக்கிறோம். மீண்டும் பேச அரசு தயாராக இருக்கிறது. அதிலே எந்த விதமான பிரச்சினையும் இல்லை. இப்போது சமீபத்தில் வந்து கொண்டு இருக்கிற செய்திகளைப் பார்க்கிற போது விலை சற்று இறங்கி இருக்கும் நிலைமை இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, கைத்தறி நெசவாளர்களின் நன்மையைக் கருதித்தான் அரசு இந்த பிரச்சினையில் தலையிட்டு இருக்கிறதே தவிர, வேறு எதற்காகவும் அல்ல என்பதைத் நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

நான் குறிப்பிட விரும்புவது, கருர் பகுதியிலும் மற்றப் பகுதிகளிலும் இருக்கிறவர்கள் ஒத்துழைப்பு தருகின்ற நேரத்தில் இந்தக் குறிப்பிட்ட மதுரை பகுதியில் இருக்கிறவர்கள் மட்டும் ஏன் ஒத்துழைப்பு தரக் கூடாது என்பது என்னுடைய கேள்வி. அவர்களும் ஒத்துழைப்பு தந்து, மேற் கொண்டு அரசாங்கத்திடம் பிரச்சினையைச் சொல்லி, மேலும் ஏதாவது பரிகாரம் காண முயற்சி செய்யலாம். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன் படுத்தி அல்லது மார்க்கெட்டிலே உற்பத்தி இல்லை என்று கூறி, தறி ஓடவில்லை என்றால் அது அவர்களுக்கு நல்லதாக இருக்கலாம். ஆனால் நெசவாளர்களுக்கு அது நல்லதல்ல. ஆகவே, நெசவாளர்கள் நலனை கருத்திற்கொண்டு இந்த மாஸ்டர் வீவர்ஸ் அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஷேமசுந்திரன் : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த நூல் பிரச்சினையின் காரணமாக நூல் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்ட பிறகு பல்லாயிரக் கணக்கான நெசவாளர்கள் இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டிலே பல பகுதிகளிலும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதனாலே அரசு அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு வழியில் நிவாரணம் அளிக்க—லேபர் வெல்பேர் பண்டிலிருந்து அல்லது முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து அல்லது வேறு ஏதாவது ஒரு வழியில் நிவாரணம் அளிக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேலை கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பை உருவாக்கி இருக்கிறோம். ஓரளவு நூல் விலையைக் குறைத்திருக்கிறோம். சில நம்பர் நூல்களின் விலையை பாதி அளவுக்குக் கூட குறைத்திருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு விலையைக் குறைத்திருப்பதால் நூலை வாங்குகின்ற கைத்தறி நெசவாளர்களின் பிரச்சினை சுலபமாகத் தீர்ந்துவிடும். அதற்கு ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். போராட்டம் என்ற பெயரால் அரசாங்கத்தை நிர்ப்பந்தப்பதின் மூலம் விலையை இறக்கி, இந்தப் பிரச்சனையில் ஏதாவது ஆதாயம் கிடைக்குமா என்று பார்ப்பதை விட்டுவிட்டு கஷ்டப்படும் கைத்தறி நெசவாளர்களை மனதிலே வைத்து, அரசு எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவு தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்றபடி இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஆதரவு அளிப்பார்களானால் வேறு நடவடிக்கை தேவையில்லாமல் போய்விடும்.

திரு கே. ஆர். சுந்தரம் : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த நூல் நெருக்கக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கு கதர் நூலை உற்பத்தி செய்திருப்பதாக அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நூல் கைத்தறிக்கு ஏற்றதாக இல்லை என்று அரசுக்கு விண்ணப்பம் வந்திருக்கிறதா? மேலும் 40 சதவீதம் இன்றைக்கு விலை உயர்ந்திருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

[1983 பிப்ரவரி]

ஆனால் குறைக்கப்பட்டிருப்பது 5 சதவீதம் என்றுதான் இருக்கிறது. ஆகவே, மார்க்கெட்டில் நூல் விலையை குறையக்கூடிய சாத்தியக் கூறு இருப்பதால் மேலும் நூல் விலையைக் குறைக்க அரசு ஏவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மறுபடியும் அவர்களாடு பேசிப் பார்ப்பதற்கு அரசுக்கு எந்தவிதமான தயக்கமும் இல்லை; பேசலாம்.

* திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த விவர அறிக்கையில் 3-வது பக்கத்தில் 21-ம் தேதி இடந்தேர்ச்சி வார்த்தை மூலம் சுமார் 3,000 பேல் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நற்கனவே கூறியதைப் போல், இன்றைக்கு கரண்டு தட்டுப்பாடு நேபட்டிருப்பதால் ஜெனரேட்டர்களை வைத்து உற்பத்தி செய்வதால் 50 அல்லது 60 சதவீதம் உற்பத்திச் செலவு அதிகரித்திருக்கிறது என்பது விலை உயர்வுக்கு ஒரு நியாயம் அல்ல. ஏனென்றால் ஏற்கனவே நூல்விலை இலாபகரமாக இருக்கிறது. எனவே, இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிற இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்க இந்த 3,000 பேல்கள் என்பதை அதிகப்படுத்தி, இன்னும் சுமார் 25 சதவீதம் கூடுதலாக்கி, கூட்டுறவு நூற்பாலைகளின் மூலம் கொடுக்கப்படுகின்ற விலை அளவுக்கு இணையாக இந்த நூலைக் காடுக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவரவர்களே, கூட்டுறவு நூற்பாலை விலை அளவுக்கு குறைக்கச் சொன்னார்கள். நாங்கள் குறைக்கச் சொன்னோம்; முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். காரணம் நாங்கள் நஷ்டத்திற்கு வியாபாரம் செய்ய முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அவர்கள் சொன்னதையும் பரிசீலித்து, தேவையான நூல் எவ்வளவு என்பதையும் சணக்கிட்டு, இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறோம். இதற்கு மேலும் தேவை என்றால் அவர்களோடு பேசி மேற்கொண்டும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம்.

திரு. க. பாரமலை : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த நூல் விலையைப் பொறுத்தவரையில் 1982 அக்டோபர் மாதம் இருந்த விலையைக் காட்டிலும் ஜனவரி மாதம் 83-லே அதிகமாக உயர்ந்திருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது நூல் விலை குறைந்து வருகிறது என்று. பேச்சுவார்த்தையின் மூலம் ஓரளவுக்கு நூல் விலையைக் குறைத்துக் கொடுப்பதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் என்றாலும் இன்றைக்கு விலை குறைந்து இருக்கும் இந்த நேரத்தில் ஏற்கனவே செய்த விலைக் குறைப்பால் பயன்பதவில்லை. ஆகவே, மீண்டும் விலை இறங்கு முகமாக இருக்கின்ற நிலையில்—பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, இன்றைக்கு இருக்கிற மார்க்கெட் விலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர்களுக்கு நியாய விலைக்குத் தூல் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

1983 பிப்ரவரி 7]

[திரு. க. பாரமலை]

(முற்பகல் 11-10)

இத்தோடு மில் நூல் உற்பத்தி செய்கின்ற நூற்பாலைக் காரர்களிடமிருந்து இந்த நெசவாளர்களுக்கு நூல் வழங்குவதில் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீத ஒதுக்கீட்டை செய்து கொடுத்து, அதை சட்டரீதியாக ஆக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இந்த விலையை இறக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே மறுபடியும் பேச்சு வார்த்தை நடத்த வேண்டும் என்று, கைத்தறித் துறை அதிகாரிகளும், இயக்குனர்களும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட சதவிகிதத்தை கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்கிற ஒரு கோரிக்கையை மத்திய அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இப்பொழுது சுரக்கரை, சிமெண்ட், உற்பத்தியிலே எப்படி லெவி போட்டு எடுத்து மலிவு விலையிலே மக்களுக்கு விநியோகப்படுத்தப்படுகிறதோ, அதேபோல நூலுக்கும் ஒரு லெவி போட்டு, வாங்கி அதை கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு தருவதற்கான ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தை நாம் கைத்தறி அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் கூறியிருக்கிறோம். மத்திய அரசின் கவனத்திற்கும் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கான உத்தரவை பிறப்பிப்பார்களேயானால் இந்தப் பிரச்சினை வெகு எளிதில் தீர்க்கப்பட்டு விடும்.

6. அரகினர் சட்ட முன்வடிவு

மீன்பிடித்தலை முறைப்படுத்தல் சட்ட முன்வடிவு 1983.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன். “தமிழ்நாடு 1983 ஆம் ஆண்டு மீன் பிடித்தலை முறைப்படுத்தல் சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இச் சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

7. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை

அறிக்கை விவாதம்—தொடர்ச்சி.

* திரு. வெ. அரங்கராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டிற்கான மின்வாரிய நிதி நிலை அறிக்கையின்மீதும், 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கான துணை நிதி நிலை அறிக்கையின்மீதும் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக முதலில் என்னுடைய நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தலைமைப் பொறுப்பு தமிழகத்திலே இருக்கின்ற மக்களுக்கு மின் தேவையை பூர்த்தி செய்வதற்காக 1982-83-ல் கிட்டத்தட்ட 220 கோடி ரூபாய்க்கு மேலாக நிதிகளை ஒதுக்கீடு செய்து நல்ல பல திட்டங்களை தீட்டிக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

தமிழகத்தில் குடிசைகளிலே வாழ்கின்ற மக்களின் இல்லங்களில் விளக்கேற்றி வைக்கின்ற மகத்தான பணியினை, கிட்டத்தட்ட சுமார் 5 இலட்சம் குடிசைகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுப்பதன் மூலம் நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலே, என்றைக்காவது நமக்கு மின் விளக்குகள் கிடைக்குமா, நம் வீட்டில் மின் விளக்குகள் எரியுமா என்று ஏங்குகின்ற நிலைமையை மாற்றி அவர்களுக்கு மின் இணைப்புத் திட்டத்தினை நிறைவேற்றி தந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த திட்டத்தினால், இன்றைய தினம் நகராட்சிகளிலும், நகர பஞ்சாயத்துகளிலும் குடி இருக்கின்ற மக்களுக்கு இந்த திட்டம் போய் சேராத காரணத்தால், சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் எங்களிடம் தங்களுடைய குடிசைகளுக்கும் மின் இணைப்பு வேண்டுமென்று அடிக்கடி முறையிடுகிறார்கள். மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களும் மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களும், இப் பிரச்சினை குறித்து ஆலோசித்து இந்த திட்டத்தை மேற்படி குடிசை மக்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் தூத்துக்குடி அனல்மின் நிலைய 3-வது திட்டம் 1982-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரலில் செயல்பட தொடங்கியுள்ளதாகவும், அது தற்சமயம் நல்ல முறையில் இயங்கிக் கொண்டு இருப்பதாகவும், அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையிலே இருக்கிறது. ஆனாலும், அவைகள் சரிவர செயல்படாததற்குக் காரணம் அந்த நிறுவனத்திற்குத் தேவையான நிலக்கரியை மத்திய அரசு கொடுக்கிறது. ஒப்பந்தப்படி 'ஏ' குவாலிடி கொடுக்க வேண்டுமென்று இருப்பதாகவும், ஆனால் அவர்கள் நமக்கு 'எஃப்' குவாலிடியைத்தான் தந்துக்

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. வெ. அரங்கராசன்]

கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் தெரிகிறது. ஆனால், 'ஏ' தரத்திற்கு உரிய விலையைத்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்பதால் அதன் மூலமாகவும் நட்டம் ஏற்படுவதோடு, நிலக்கரி தரம் குறைவாக இருப்பதால், இயந்திரங்கள் அடிக்கடி பழுது அடைகின்ற நிலை இருப்பதாகவும் சொல்லுகிறார்கள்.

நிலக்கரியின் தரம் 'எஃப்' குவாலிட்டி என்று சொல்கிற போது அதிலே அதிக அளவில் இரும்புத் துண்டுகள் கலந்து இருப்பதால், அதை அரைக்கிறபோது, மின்சார கருவிகள் பழுது அடைகின்ற நிலைமை இருப்பதாக கூறுகிறார்கள்.

இதற்கெல்லாம் காரணம் மத்திய அரசுதான் என கூற வேண்டிய நிலைமை இருக்கின்றது. எனவே நிலக்கரியினை வாங்குகின்றபோது 'ஏ' தர நிலக்கரிதான் கண்டிப்பாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று மத்திய அரசினை வலியுறுத்த வேண்டும். மேலும் மற்ற நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதற்குரிய அனுமதியை மத்திய அரசு நமக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அப்போது தரமான நிலக்கரியினைப் பெறுவதன் மூலம் அனைத்து மின் நிலையங்களிலும் உள்ள இயந்திரங்கள் பழுதடையாமல் இருக்கக்கூடிய நிலைமையினை உருவாக்க வழிவகையாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்றைக்கும் இல்லாத அளவுக்கு முழு அளவு இந்த ஆண்டு டிசம்பர் 29-ந்தேதியிலிருந்து பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்கு மின் வெட்டினை அரசு அறிவித்திருந்தாலும் 15 தினங்களுக்குள்ளாக நிலைமையினைச் சீராக்கி இன்றைய தினம் அனைத்து மில்களும் ஓடுகின்ற நிலைமையினை புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு செய்திருப்பதை தொழிலாளி வர்க்கத்திலே இருப்பவர்கள் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் நமது அரசு கிட்டத்தட்ட 10 இலட்சம் விவசாயப் பம்ப் செட்களுக்கு மின்சாரம் வழங்காததால் ஏழை எளிய விவசாய மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் அவர்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கவேண்டும் என்பதற்காக தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதை முழு அளவும் நிறுத்தி இருந்தாலும் இன்னும் ஒரு 15 தினங்களுக்கு முன்பாக அவ்வாறு செய்திருந்தால் விவசாயிகளுக்கு, எந்தவிதமான இழப்பும் ஏற்படாமல் செய்திருக்கலாம். மானாவாரி பயிருக்கு வேண்டுமானால் 10 தினங்களுக்கு ஒருமுறை தண்ணீர் விட்டால் போதும். ஆனால் நெற்பயிருக்கு 2 தினங்களுக்கு தண்ணீர் இறைக்காவிட்டால் கூட அவை பதராகி நெல் மணிகள் இல்லாமல் போய்விடக்கூடிய நிலைமை உருவாகிவிடும். எனவே அப்படிப்பட்ட நிலைமை இப்போது ஏற்பட்டிருப்பதால் எப்படி வறட்சிப் பணிகளுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு, செய்து மற்ற காரியங்களுக்கு எப்படியெல்லாம் செல

[திரு. வெ. அரங்கராசன்]

[1983 பிப்ரவரி 7]

வழிக்கிறோமோ அதேபோன்று இந்த ஆண்டு மின்சாரம் கிடைக்காததன் காரணத்தால் பாதிப்பு ஏற்பட்ட விவசாயிகளுக்கு வறட்சி நிவாரண நிதியிலிருந்து நிதி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் தமிழக அரசுக்கு மத்திய அரசிலிருந்து பல்வேறு மின் திட்டங்களுக்கு அனுமதி கிடைக்கவில்லை. தூத்துக்குடி அனல் மின் திட்டத்திற்கும், வடசென்னை அனல் மின் திட்டங்களுக்கும், எரிவாய்வு மின் திட்டங்களுக்கும் அவர்கள் அனுமதி தரவில்லை என்பது குறித்து சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது. மேட்டூர் அனல் மின் நிலையத்திற்கு மட்டும் அனுமதி தந்து மற்றவற்றிற்கு அனுமதி தரவில்லை என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. எனவே மத்திய அரசு மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு நடக்கவில்லை என்று சொன்னால் மாநில அரசு கேட்கின்ற அனைத்து மின் திட்டங்களுக்கும் அனுமதியினைத் தந்து மின்சாரத்தில் தன்னிறைவினை ஏற்படுத்துவதற்கு உதவவேண்டும். எனவே அதற்குரிய அனுமதியினை விரைவிலே அவர்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே மத்திய அரசினை நாம் வலியுறுத்தியாக வேண்டும்.

மேலும் இன்றைய தினம் 1-1-1982 முதல் மின்சாரத்தை எவ்வளவு உபயோகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கு எடுத்து பில்களைப் போடுவதற்கு பதிலாக அட்டவணையிலே குறிப்பிட்டு அவர்கள் எவ்வளவு தொகை கட்டவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கின்ற வகையிலே காலதாமதத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்ற வகையிலே அட்டையில் குறிக்கின்ற ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தி அதனை நிறைவேற்றிக் கொண்டு இருக்கிறோம். இதன் மூலமாக உடனடியாகத் தொகையினைக் கணக்கிட்டு பணம் கட்டுவதற்குரிய வசதி வாய்ப்பினைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நதி நீரினை தேசிய மயமாக்கவேண்டும் என்று டெல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இப்போது நாம் கேரளாவிலே இருந்தும், கர்நாடகாவிலே இருந்தும் மின்சாரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அவ்வாறு இல்லாமல் தேசிய மயமாக்குகின்ற திட்டத்தின் மூலம் மின்சாரத்தை தேசிய மயமாக்கி அதன்மூலம் மாநிலங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப் படுமேயானால் மின் பற்றாக்குறை என்பது இல்லாமல் போகின்ற நிலைமை ஏற்படும். சென்ற வாரம் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களும் மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர் அவர்களும் கேரள அரசோடு ஒப்பந்தம் செய்து தமிழக மக்களின் தேவையினைப் பூர்த்தி செய்கின்ற வகையில் மின்சாரத்தைப் பெற்றுத் தந்ததற்காக அவர்களுக்கு நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே பச்சைமலையிலே மலைவாழ் கிராம மக்கள் கிட்டத்

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. வெ. அரங்கராசன்]

தட்ட 40 கிராமங்களிலே இருக்கிறார்கள். இதுவரையில் 5 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி கிடைத்திருக்கின்றது. மீதி கிராமங்களுக்கும் மிக விரைவிலே மின் வசதியினை உருவாக்கித் தருகின்ற வகையிலே திட்டமிட்டுச் செயலாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

மேலும் என் தொகுதியில் இருக்கிற முருங்கைப்பட்டி கிராமத்திற்கு 110 கே.வீ. துணை மின் நிலையம் தேவை என்று நீண்ட நாட்களாக கோரிக்கை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த கோரிக்கையை இந்த ஆண்டு நிறைவேற்றி அந்த பகுதியில் இருக்கின்ற மக்களுக்கு மின்சார விநியோகம் அதிக அளவில் விரைவாக கொடுக்கின்ற நிலைமை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் என் தொகுதியில் இருக்கின்ற கொல்லிமலையில் அணை கட்டுகின்ற திட்டத்திற்கு பதிலாக இன்றைய தினம் புதுப்பட்டி அருகாமையில் கிட்டத்தட்ட 5 கோடி ரூபாய் செலவில் திட்டத்தை உருவாக்கி செயலாற்றிச் கொண்டு வருகிறார்கள். முடிந்தால் அதிலும் நீர் மின் திட்டம் உருவாக்குகின்ற வகையில் திட்டத்தை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொண்டு இங்கே பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : மாண்புமிகு துணைத் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மின்சார நிதிநிலை அறிக்கை மீது முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய சில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். பொதுவாக வரலாறு காணாத அளவுக்கு இந்த ஆண்டு 100-க்கு 100 சதவீத மின்சார வெட்டு இருக்கிறது என்பதை மெத்த வருத்தத்தோடு இங்கே நான் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இந்த மின் வெட்டு காரணமாக ஏராளமாக எல்லாத் துறைகளிலும் மனித வாழ்க்கையிலும் அன்றாடம் தேவைப்படுகிற மின்சாரம் இல்லாமல் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் இன்றைய தினம் இருக்கிறார்கள், என்பதை உணரவேண்டும். இதற்கெல்லாம் காரணம் இந்த நிர்வாக சீர்கேடு என்பதை நான் இங்கே எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் மட்டும் அல்ல 1980-81-ஆம் ஆண்டு Comptrol'or and Auditor-General of India அவர்களுடைய அறிக்கையில் தெரிவித்ததைப் போல உலக கடன் வழங்கும் நிறுவனம் ஐ.பி.ஏ. மூலமாக 1976-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 4 சக்தி வாய்ந்த கேப்பாசிட்டார்களை வாங்கியிருக்கிறார்கள். அது ஆகஸ்டு மாதம் நம்முடைய சென்னை துறைமுகத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அதைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு ஏறக்குறைய ஓர்

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

[1983 பிப்ரவரி 7]

ஆண்டு காலம் ஆகியிருக்கிறது. அது அந்த துறைமுகத்தில் இருந்திருக்கிறது. அதற்கான காரணத்தை விளக்கவில்லை என்று ஆடிட்டர் ஆப் ஜெனரல் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிர்வாக சீர்கேடு இங்கே இருக்கிறது. அப்படி பெற்ற அந்த 4 கேப்பாசிட்டுகளையும் உபயோகப்படுத்தினார்களா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. 1981-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்திலே ஒரு கேப்பாசிட்டுரை உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். 1981-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் ஒரு கேப்பாசிட்டுரை உபயோகித்து இருக்கிறார்கள் அதைப்போல டிசம்பர் மாதம் ஒரு கேப்பாசிட்டுரை உபயோகித்து இருக்கிறார்கள். அதற்கு செலவான தொகை 43.73 இலட்சம் ரூபாய். இவ்வளவு செலவு செய்து வாங்கியும் கூட அதை உபயோகிக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை ஆடிட்டர் ஜெனரல் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1982-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி வரையிலும் மேலும் ஒரு கேப்பாசிட்டுரை இதுவரையில் உபயோகப்படுத்தவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை ஆடிட்டர் ஜெனரல் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு நிர்வாக சீர்கேடு இருக்கிறது என்பதை ஆடிட்டர் ஜெனரல் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ள ஒரு பகுதியை நான் இங்கே சொல்கிறேன் :

‘... However due to lack of proper advance planning and co-operation among various departments and non-execution of the connected works with a sense of urgency, only 3 of the 4 capacitors were erected in January, November and December 1981 after a delay of 4 years...’

4 ஆண்டு காலதாமதத்திற்கு பின்னால் அதை உபயோகித்து இருக்கிறார்கள். மேலும் சொல்கிறார் : and the remaining 1 capacitor had not been erected (February 1982) இந்த அளவுக்கு நிர்வாகத்திலே சீர்கேடு இருக்கிறது என்பதை இந்திய தணிக்கை அதிகாரி அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதன் மூலமாக மின்சார வாரியத்திற்கு நஷ்டம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ரூபாய் 18.42 லட்சம் நஷ்டம் என்றும், முதலீட்டுக்கு இன்டர்லாட்டு மூலமாக நஷ்டம் ரூபாய் 7.86 லட்சம் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி நிர்வாக சீர்கேடு காரணமாக மின்சார வாரியம் தொடர்ந்து மின் பற்றாக்குறை ஆண்டுக்கு ஒரு முறை குறிப்பாக வரலாறு காணாத அளவுக்கு இந்த ஆண்டு 100க்கு 100 சதவீத மின்வெட்டு அறிவிக்கும் நிலமை இருக்கிறது. அதையும் எப்படி அறிவித்து இருக்கிறீர்கள். இவ்வளவு கடுமையான பஞ்சம் ஏற்பட்டு இருக்கும்போது அமைச்சர்கள் எல்லாம் முதலமைச்சர் உட்பட மின்வெட்டை, மின்வெட்டு சதவீதத்தைக் குறைக்க முயற்சி செய்யாமல் இங்கே சென்னையிலே அமைச்சர்கள் இருக்கும்போது 40 சதவிகிதம் வெட்டு என்றும், டெல்லிக்குச்

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. து. புருஷோத்தமன்]

சென்று, குடும்ப சமயோதராய், குடும்பத்தோடு மனைவி, மகள் என்று எல்லோரையும் அழைத்துச் சென்று அங்கே அறிவித்து இருக்கிறார்கள் 60 சதவீதம் என்று. பிறகு இங்கே வந்த பிறகு 100 சதவீதம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு அத்தியாவசியமான மின்சாரத்தில் வெட்டு இருக்கிறது. இதை தீர்க்க தலைநகரில் இருந்து கூடிப்பேசி ஆற்றவேண்டிய கடமையில் தவறி விளையாட்டு மைதானத்தில் வேடிக்கை பார்க்கின்ற ஒரு நிலையில்தான் இந்த ஆட்சியாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மின்சார நெருக்கடி இல்லை என்கிறார்கள். மின்சாரத்தின் உற்பத்திக்கு நிலக்கரி வேண்டும். நிலக்கரியைக் கொண்டுவருவதற்கு கப்பல் வேண்டும். கப்பல் வாங்குவதற்கு தி.மு.க. வினர் தடையாக இருக்கிறார்கள் என்றும் மத்திய சர்க்கார் அனுமதி தரவில்லையென்றும் சொல்கிறார்கள். நம்முடைய ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர் அருமை திரு. குப்புசாமி அவர்கள் தலைவராக இருக்கின்ற பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் அறிக்கையில் இந்தக் கப்பலை நிலக்கரி கொண்டுவருவதற்குப் பயன்படுத்த வேண்டிய அந்தக் கப்பலை எந்த அளவுக்கு விற்பிறுக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டித்து இருக்கிறார்கள். 'தமிழ் அண்ணா' என்ற அந்தக் கப்பலை கல்கத்தா நகரத்திற்கு பழுதுபார்க்க அனுப்புகிறார்கள். பழுது பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோதே அதை விற்க வேண்டுமென்ற முயற்சியிலே ஈடுபடுகிறார்கள். கப்பலை வாங்குவதற்குதான் முறைகேடு இருக்கிறது என்பதை நாம் பத்திரிகை வாயிலாகவும் உலகம் முழுவதும் தெரிந்திருக்கின்ற செய்தியாகவும் பார்க்கிறோம். ஆனால் கப்பலை விற்கின்ற வகையிலே கூட முறைகேடு நடந்திருப்பதாக அந்த அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கப்பலை 85 லட்சம் ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். பழுதுபார்த்த வகையிலே ஆன செலவு 11 லட்சம் ரூபாயைச் சேர்த்து 96 லட்சம் ரூபாய்க்கு விற்க முடிவு செய்கிறார்கள். யாருக்கு விற்கிறார்கள் தெரியுமா? சாகர் லைன்ஸ் இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட் என்ற கம்பெனிக்கு விற்கிறார்கள். ஒரு பொருளை விற்கவேண்டுமென்றால் அதை வாங்குகிற சக்தி உடையவருக்கு தான் விற்கவேண்டும். சாகர் லைன்ஸ் இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட் என்ற கம்பெனி எவ்வளவு பெறுமானம் தெரியுமா? எவ்வளவு முதலீடு தெரியுமா? 2.51 லட்சம்தான். 2½ லட்சம் முதலீடு செய்துள்ள அந்த கம்பெனிக்கு 96 லட்சம் பெறுமானமுள்ள கப்பலை விற்கிறார்கள். விற்பதற்குப் பிறகு முழுப் பணத்தைத் தர வேண்டுமென்று ஒரு கண்டிஷன் போடுகிறார்கள். விற்பவுடனே விற்பனை செய்யப்பட்ட அந்தக் கப்பல் பாரசீக வளைகுடா நாட்டுக்கு வேறு சில சர்மாக்களை ஏற்றிச் செல்கிறது. நிலக்கரி வரவேண்டுமென்ற அக்கறை, அதன்மூலம் மின்சார உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்ற அக்கறை இந்த அரசுக்கோ வாரியத்திற்கோ இல்லையென்று நான் இந்த நேரத்திலே குற்றஞ்சாட்ட

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

[1983 பிப்ரவரி 7]

விரும்புகிறேன். பொது நிறுவனங்கள் குழுவின் அறிக்கை இதனை வெளியிடுகிறது. 16 லட்சம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். மீதப் பணம் தரவேண்டுமென்பதற்காக ஹைகோர்ட்டிற்குப் போகிறார்கள். அங்கே 36 லட்சம் தரவேண்டுமென்ற உத்திரவைப் பெறுகிறார்கள். பெற்றதற்குப் பிறமுகூட அந்தப் பணம் வரவில்லை. அதற்குப் பின்னாலே லீகல் அட்வைசர் ஒருவர் இருக்கிறார். அவருக்கு ஆன செலவு 5.46 லட்ச ரூபாய். லீகல் விவகாரமாக சட்ட விவகாரமாக பணியாற்றியவருக்கு இந்தக் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகம் தந்திருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு இருக்கிறபோது கப்பல் வாங்கவேண்டுமென்ற முயற்சி செய்கிறார்கள். உள்ளபடியே கப்பல் வாங்கினால் நிர்வாகம் சரியாக நடக்குமா? நிலக்கரி வருமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த அறிக்கையிலே சொல்கிறார்கள், நெய்வேலி 3 வது சுரங்கம் வெட்டியெடுக்கப்படுகிற போது அதன்மூலம் கிடைக்கிற பழுப்பு நிலக்கரியைக் கொண்டு 810 கோடி ரூபாய் செலவிட்டு தமிழ் நாடு ஒரு அனல் மின்சார நிலையம் ஏற்படுத்தப்போகிறது, அதற்கு மத்திய அரசின் அனுமதி கேட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள்.

நான் முதலிலேயே சொன்னதுபோல் எரிவாயு மூலமாக மின் திட்டத்தை ஏற்படுத்தப் போகிறோம், 6 காஸ் டர்பைன்கள் கேட்கிறோம், அதற்காக 113 கோடி ரூபாய் செலவாகும், மத்திய அரசைக் கேட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் மத்திய அரசு அனுமதி மறுக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதே நேரத்திலே மராட்டிய மாநிலத்திலே 4 காஸ் டர்பைன்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி தந்திருக்கிறார்கள். நாம் கேட்டால் மத்திய அரசு கொடுக்கவில்லை என்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

(முற்பகல் 11-30)

அவர்கள் கேட்டால் மத்திய சர்க்கார் அனுமதி கொடுக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சரும் மின் துறை அமைச்சர் அவர்களும் போராட வேண்டாமா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். எது எதற்கோ போராடுகிற முதலமைச்சர்—நம்முடைய மாண்புமிகு சங்கரய்யா அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள், என்.ஜி.ஓ. போராட்டம் என்றால் ராஜினாமா செய்துவிட்டு நடுத்தெருவிற்கு வருவேன் என்று சொல்கிற முதலமைச்சர் இன்று வேறு மாநிலத்திற்கு கொடுக்கிற அனுமதி நம்முடைய மாநிலத்திற்கு இல்லையே என்பதற்காகப் போராட வேண்டாமா? (மணியடிக்கப்பெற்றது).

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. து. புருஷோத்தமன்]

பேசுகிறபோது அரசை தாக்கினால் ஷாக் அடிக்கிறதே; ஒரே ஒரு விவரத்தை மட்டும் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய உரிமைகளைப் பெற வேண்டும். முடியவில்லை யென்றால் சர்வகட்சித் தலைவர்களை அழையுங்கள். 15 நிமிடத் திற்கு தலைவர்களை தனியாக அழைத்து பேசினால் மட்டும் போதாது. எல்லாத் தலைவர்களையும் அழைத்து விட்டு கூன் டோடு ராஜினாமா செய்யலாம். அதற்கு அமைச்சர்கள் தயாராக இருக்கிறார்களா? சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக ராஜினாமா செய்ய தயாராக இருக்கிறோம். தமிழக ஆட்சியில் இருக்கிற போது ஜனநாயக உரிமைகளுக்காக பதவிகள் பறிபோகும் என்று நினைத்தும் கூட ராஜினாமா செய்து சர்க்கார்தான் தி.மு.க. சர்க்கார் என்பதை எண்ணிப்பார்த்து, அந்த உணர்வை இந்த ஆட்சியாளர்கள் குறிப்பாக மின்துறை அமைச்சர் அவர்களும் முதலமைச்சர் அவர்களும் பெறவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போலவே மின்வாரியத்தை பொறுத்த வரையில்.....

(மணியடிக்கப்பெற்று அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பெற்றார்)

* திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களை கூறுவதற்கு விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில் கடுமையான மின் பற்றாக்குறை, அதன் காரணமாக மின்வெட்டு ஏற்பட்டு மிகப் பெரிய நெருக்கடி நிலை உருவாகியிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். வறட்சி ஒருபுறம் தமிழகத்தில் மிகப்பெரிய பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அதன் காரணமாக தமிழகத்தில் விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில், உணவு பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு, அரிசி போன்ற அத்தியாவசியமான பொருள்களின் விலை தினசரி உயர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது.

மின்சார பற்றாக்குறை, மின்சார வெட்டின் காரணமாக தமிழகத்தினுடைய தொழில் துறையில் நெருக்கடி உருவாகி இன்றையதினம் தொழில்கள் தேக்கம் அடைந்து நிற்கின்றன என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். தொழில் துறையில் கடந்த சில தினங்களுக்கு முன்பு 100 சதவீத மின்வெட்டு அமலாக்கப் பட்டு, இப்போது சற்று குறைந்து 75 சதவீதமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறுதொழில்களுக்கு 45 சதவீதமாக குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இன்றையதினம் மின்வெட்டின் காரணமாக ஆலைகளில் பணிபுரிகிற தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் லே-ஆப் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். விலைவாசிகள் உயர்ந்துகொண்டே வருகிற இந்த நேரத்தில் அவர்களுக்கு முறையாக கிடைக்கக்கூடிய ஊதியம் கூட முழுமையாக கிடைக்கக் முடியாத நிலை இருக்கிறது. தொழில் துறை என்கிறபோது பெரிய தொழில்கள் மட்டுமல்ல, சிறு

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1983 பிப்ரவரி 7]

தொழில்களும் பெரிய அளவில் மூடப்படக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் குடிசைத் தொழில்களில் பணிபுரிகிற தொழிலாளர்கள் கூட இதன் காரணமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். குடிசைத் தொழிலிலே பீடி சுற்றும் தொழிலாளிகள் இருக்கிறார்கள். மின் விளக்குகள் சரியாக காலத்தில் எரியாததன் காரணமாக அவர்கள் தொழில் செய்து கூலியை முழுமையாக பெற முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஓட்டல் களில் விடுதிகளில் சாப்பிடச் செல்கிறபோது, இட்லி கேட்டால் மின்வெட்டின் காரணமாக கிரைண்டர் ஓட்ட முடியவில்லை இட்லி இல்லை என்று சொல்கிற நிலைமை இருக்கிறது. திருமண காலங்களில் அந்த நிகழ்ச்சிகள் பாதிக்கப்பட்டக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இம்மாதிரியாக தமிழகத்தில் இருக்கிற அனைத்துப் பகுதி மக்களும் பாதிக்கப்பட்டக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையின் காரணமாக தமிழகத்தினுடைய பொருளாதாரமே மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழகத்திலேயிருக்கிற விவசாயிகள் ஒருபுறத்திலே வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற நேரத்தில், அந்த வறட்சியின் காரணமாக, கிணறுகளிலே இருக்கிற சிறிதளவு தண்ணீரைப் பயன்படுத்தி, அதாவது $\frac{1}{2}$ அல்லது 1 ஏக்கர் நிலத்தில் பயிர் செய்து, அதை வைத்து தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்த முடியும் என்று பயிர்செய்த விவசாயிகள் மின்சாரம் கிடைக்காத காரணத்தாலே, அவர்கள் கையிலேயிருந்த முதலையும் இழந்து, தாங்கள் சாகுபடி செய்த பயிர்களையும் பாதுகாக்க முடியாத அந்தப் பயிர்கள் தீய்ந்து பாதிக்கப்பட்ட நிலையிலே, இன்றையதினம் இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த அளவுக்கு மிகப் பெரிய நெருக்கடி விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மின்சாரம் இல்லையென்றால், சமுதாயமே இயங்க முடியாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. வாழ்க்கைக்கு மின்சாரம் மிகவும் அத்தியாவசியமான, தேவையான ஒன்றாக இருக்கிறது என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். மின்சாரத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடி குடிநீருக்குக்கூட நெருக்கடியை உருவாக்கியிருக்கிறது. பல்வேறு நகராட்சிகளில், ஊராட்சி மன்றங்களில், ஊராட்சிகளில் இருக்கிற குடிநீர்த் தேக்க தொட்டிகள் மின்சாரம் இல்லாததால், அவை இயங்க முடியாததன் காரணமாக, குடிநீர் கூட அங்குள்ள மக்களுக்குக் கிடைக்காத நிலைமை ஏற்பட்டுட்டிருக்கிறது. கரூர் போன்ற பெரும் நகராட்சிகளில் பல தினங்களாக அங்குள்ள மக்களுக்குக் குடிநீர் கிடைக்காத காரணத்தால், அங்கு ஹர்த்தால், பந்த் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட நேரிட்டது என்பதை உங்களுக்குக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த அளவுக்குக் கடுமையான நெருக்கடிக்கு தமிழக மக்கள் ஆளப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

மிகப் பெரிய சோதனைக்கு ஆட்பட்டுள்ள இந்த நிலையிலே தான் நம்முடைய ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் இது சாதனை மிக்க நிதிநிலை அறிக்கை என்று கூறுவது வேடிக்கையாக

விவாதம்

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. இரா. கருப்பையா]

இருக்கிறது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்று நிலைமையிலே ஏதோ சிறிதளவு அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கூறினாலும், நிலைமையிலே இன்னும் முன்னேற்றத்தைப் பார்க்க முடியவில்லையென்றுதான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

சென்ற இரண்டாம் தேதியன்று இதே மன்றத்திலே இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சட்டமன்றக் குழுத் தலைவர்—தோழர் அழகர்சாமி அவர்கள் “இன்னும் சரியான முறையிலே மின்சாரம் கிடைக்கவில்லையென்று குறிப்பிட்ட நேரத்திலே, அமைச்சர் அவர்கள் எந்த இடத்திலே, எந்த ஊரிலே கிடைக்கவில்லை என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லுங்கள் என்று கேட்டார்கள். கோயில்பட்டியிலே கிடைக்கவில்லை என்று தோழர் அழகர்சாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு நாளைக்கு 6 மணி நேரம் என்கின்ற வகையிலே, அங்கு உத்திரவாதமாகக் கிடைக்க உத்தரவாதம் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதாவது, ஜனவரி 2-ஆம் தேதியிலிருந்து உத்தரவாதமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றது என்று குறிப்பிட்டார்கள். நேற்றைக்கு முன்தினம் தோழர் அழகர்சாமி அவர்கள் கோயில்பட்டி சென்ற நேரத்திலே, அவர் இங்கு பேசிய அதே 2-ஆம் தேதி அன்று விவசாயிகளுக்கு அன்று முழுமையாக மின்சாரம் கிடைக்கவில்லையென்ற புகாரை மக்கள் அவரிடம் கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அமைச்சருடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால், சிறிது அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றாலும், அதே நேரத்தில், இப்பேர்ப்பட்ட நெருக்கடி.....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது ஒரு விவரத்தைச் சொன்னார்கள். நான் அன்றையத்தினம் மாண்புமிகு இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் பேசுகிறபொழுது ஒரு கருத்தைச் சொன்னேன். இந்த இடம் என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு நமக்கு ஏதுவாக இருக்கும். ஏனென்றால், நமக்கு மின் வாரியத்திலேயிருந்து தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. எல்லா இடங்களுக்கும் 6 மணி நேரம் மின்வசதி வழங்கப்படுகிறது என்று. பொதுவாக சொல்லப்பட்டால், வலது காதில் கேட்டால் அது இடது காது வழியாகப் போய்விடும் அல்லது இடது காதில் கேட்டால் அது வலது காது வழியாகப் போய்விடும். அதற்காகத்தான், விவரங்கள் இருந்தால் நான் அதை விசாரிப்பதற்கு என்ன, எங்கு, எப்பொழுது என்ற விவரம் கொடுத்தால் பயனுள்ளதாக இருக்கும். அதற்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்றுதான் நான் கேட்டேன்.

திரு. இரா. கருப்பையா : அமைச்சர் அவர்களிடம் அன்றையத்தினம் கோயில்பட்டியில் கிடைக்கவில்லையென்று குறிப்பிட்டார்கள். தோழர் திரு. அழகர்சாமி கோயில்பட்டிக்கு 3-ந் தேதி சென்று வந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கோயில்பட்டியில் 2-ந்

[திரு. இரா. கருப்பையா] [1983 பிப்ரவரி 7]

தேதி முழுமையாக மின்சாரம் கிடைக்கவில்லையென்று அங்குள்ள மக்கள் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள் என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே, அந்த அடிப்படையில், இன்றையத்தினம் தமிழக மக்கள் மிகப் பெரிய வேதனைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

இந்த அளவிற்கு மின் வெட்டு ஏற்பட்டிருப்பது என்பது தவிர்க்க முடியாததா? அதைத் தவிர்த்திருக்கலாமா? எந்த அளவிற்குத் தவிர்த்திருக்கலாம் என்பதை நம்முடைய அரசு பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது, 1981-82 ஆம் ஆண்டு உற்பத்தி 12,108 மில்லியன் யூனிட்கள் என்றும், 1982-83 ஆம் ஆண்டு எதிர்பார்க்கக் கூடிய உற்பத்தி 9,831 மில்லியன் யூனிட்கள் என்றும், அதிலே குறைவு ஏற்பட்டிருப்பது 3,238 மில்லியன் யூனிட்கள் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் சதவீதம் என்று எடுத்துப் பார்த்தால் தூத்துக்குடியிலே ஏற்பட்ட கோளாறை சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்பொழுது இதிலே ஏற்படக்கூடிய குறைவு என்று பார்த்தால் சுமார் 25 சதவீதம் ஏற்படுகிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆனால், அதே நேரத்தில் எந்த அளவிற்கு இன்றைக்கு மின்வெட்டு அமல் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

உயர் அழுத்த மின்சாரம் பெறக்கூடிய தொழிற்சாலைகளுக்கு இன்று 60 சதவீதம் மின்வெட்டு அமலாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மற்றத் தொழில்களுக்கு 45 சதவீதம் மின்வெட்டு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக வீடுகள், குடிசைத் தொழில் செய்யக்கூடிய நிலையங்களுக்குக்கூட அந்தக் கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இம்மாதிரி இந்த மின்வெட்டை அமல் செய்வதற்கு என்ன தேவை உருவாகியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழில்கள் என்று சொல்லும் நேரத்தில், பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்கு மின் வெட்டு அமலாக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறிய தொழில்களுக்கும், குடிசைத் தொழில்களுக்கும் மின்வெட்டு அமல் செய்வதற்கான காரணம் என்ன? சாதாரண தொழிலாளர்கள் தங்கள் குடிசைகளில் தொழில் செய்து தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பத்து பேர், ஐந்து பேர்களை வைத்துக் கொண்டு சிறிய தொழில்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். இதையே நம்பி தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி தொழில்களுக்கு மின்வெட்டிலிருந்து விலக்கு அளிப்பதற்கும் அல்லது இன்னும் குறைப்பதற்கும் அரசாங்கம்பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1983-பிப்ரவரி 7] [திரு. இரா. கருப்பையா]

சாதாரண அச்சகங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் ஏற்கெனவே பயன்படுத்திய மின்சாரத்தைக் கணக்கிட்டு அந்த அச்சகங்கள் பத்து நாட்கள் அல்லது ஒரு வாரத்திற்கு மேல் இயங்க முடியாத நிலையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதனால் அரசால் கட்சிகளும் பாதிக்கப்படுகின்றன என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். பத்து அல்லது பதினைந்து நாட்கள்தான் வேலை செய்கிறது என்பது மட்டும் அல்ல பிரச்சினை. அந்த பத்து பதினைந்து நாட்களிலும் வேலை செய்து மாதத்தில் 30 நாட்களுக்கும் கிடைக்கின்ற வருமானத்தை எப்படியும் ஈடு செய்ய வேண்டுமென்று செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் மின்வெட்டை அமல் செய்திருப்பதால் அங்கே வேலை பார்க்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு, வேலை இல்லை என்று சொல்லி சம்பளத்தைக் குறைக்கிறார்கள். எனவே, இம்மாதிரி இருக்கின்ற பல்வேறு நிலைமையையும் கணக்கிற்கொண்டு சிறு தொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள் ஆகியவற்றிற்கு மின் வெட்டிலிருந்து விலக்கு அளிப்பது சம்பந்தமாகப் பரிசீலனை செய்து அவற்றிற்கு மின்வெட்டிலிருந்து விலக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மின்வெட்டு என்பது ஏதோ திடீரென்று இந்த ஆண்டு ஏற்பட்டதாக நானும் கூறவில்லை. அமைச்சரவர்களும் கூறவில்லை. தொடர்ச்சியாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்த நிலைமையை நாம் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அது அமல்படுத்தப்படும் காலத்தில்தான் வித்தியாசம் ஏற்படுகின்றது. 1982-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதத்திலேயிருந்து இந்த மின்வெட்டு அமலுக்கு வந்துவிட்டது. சென்ற ஆண்டு ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களிலிருந்து மே மாதம் வரையில் வந்திருக்கிறது. ஆனால் அப்பொழுது இந்த அளவிற்குக் கடுமை யாக இல்லை. ஆனால் இந்த ஆண்டு அதிகமாக இருக்கிறது. எனவே, ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்த மின்வெட்டு ஏற்பட்டுக் கொண்டதான் இருக்கிறது.

அதற்கு அமைச்சரவர்கள் சொல்லுகின்ற காரணம் என்ன வென்றால், ஒன்று, நீர் மின் நிலையங்களில் போதுமான தண்ணீர் இல்லாததால் போதுமான அளவு உற்பத்தியாகவில்லை. அனால் மின் நிலையங்களில் போதுமான கரி இல்லை அல்லது தரமான கரி இல்லை. ஆகவே, உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை. இயந்திரக் கோளாறுகள் ஏற்பட்டுவிட்டன. அதன் காரணமாக இந்தக் குறை ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பது. ஏதோ இந்த ஆண்டுதான் இது மாதிரி சொல்லியிருப்பார்களேயானால், திடீரென்று விசேஷமான நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது என்று நாம் கருதலாம். ஆனால், சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலேயும் பார்க்கின்ற நேரத்தில், இதே காரணங்கள் அந்த அறிக்கையிலேயும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு முந்தைய ஆண்டுகளில் நிலக்கரி பற்றவில்லை, தரமான நிலக்கரி இல்லை என்று இருக்கிறது. நீர் மின் நிலையங்களில் நீர் இல்லை என்பது எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டிய விஷயம்தான்.

[திரு. இரா. கருப்பையா] [1983 பிப்ரவரி 7]

நீரைத் திடீரென்று கொண்டு வந்து மின்சார உற்பத்தியைச் செய்துவிட முடியாது. இயற்கை பொய்த்து, பருவமழை இல்லாத நேரங்களில் அது குறையும் என்பது இருக்கின்ற யதார்த்தமான உண்மையாகும்.

ஆனால் அதே நேரத்தில் அனல் மின் நிலையங்கள், இதை ஈடு செய்யக்கூடிய அளவுக்கு முழுமையாக எந்தவிதமான பழுதும் இன்றி அந்த மின் உற்பத்தியை முறையாகப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது. அதிகாரிகளுக்கும் இருக்கிறது. (மணி அடிக்கப்பட்டது). இன்றையதினம் அரசு இந்தக் கடமையிலே இருந்து தவறி இருக்கிறது என்பதை சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஜனவரி 2-க்குப் பிறகு ஏற்பட்டிருக்கின்ற நிலைமையை, இதற்கு முன்னாலேயே ஏற்படுத்தி இருக்க முடியாதா? ஏனென்றால் செப்டம்பர் மாதத்திலேயே இந்த மின்வெட்டு துவங்கிவிட்டது. இப்போது ஜனவரி 2-ந் தேதிக்குப் பிறகு அதே கரிதான் தற்போதும் இருக்கிறது. ஒருவேளை அதனுடைய தன்மையிலே மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று வேண்டுமானால் வாத்திற்கு இப்போது சொல்லாம். இயந்திரங்களைப் பழுது பார்ப்பதிலே மாற்றம் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆனால் இந்த நிலைமை தொடர்ந்து. இன்றைய தினம் ஒரு அரசாங்கம் சமுதாயத்திற்கு அத்தியாவசியமான, தேவையான, முழுமையாக சமுதாயத்தை இயக்கக்கூடிய ஒரு பொருளாக, கருவியாக இருக்கக்கூடிய மின்சாரத்தை எந்தவிதமான தடையும் இன்றி, இடர்பாடும் இன்றி, முழுமையாக உத்தரவாதம் செய்யக்கூடிய நிலையில், இதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டியது அவசியம். அந்த முறையிலே அரசு தன்னுடைய கடமையைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதனால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் அல்லது கோரமான தன்மைகளை உத்தேசித்து—ஒரு நாளைக்கு மின்சாரம் இல்லை என்றால் இந்த சமுதாயமே ஸ்தம்பித்து நிற்கிறது. கிராமப் புறங்களிலே பல நாட்கள் மின்சாரம் இல்லாமல் இருக்கும், சில நகரங்களில் இருக்கும், சில நகரங்களிலே இல்லாமல் இருக்கும். அதன் காரணமாக மக்கள் அனுபவித்து வந்திருக்கின்ற வேதனைகளை மனதிலே கொண்டு இம்மாதிரியான நிலைமைகள் ஏற்படாமல் பாதுகாப்பதற்கு முன்னெச்சரிக்கையாக நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இன்றையதினம் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய நடவடிக்கைகளைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். மத்திய அரசாங்கம் நாம் கோரியிருக்கின்ற பல்வேறு திட்டங்களுக்கான அனுமதியை அவர்கள் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். ஒரே திட்டத்திற்கு மட்டும் அனுமதியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நெய்வேலியிலே உற்பத்தி செய்யக்

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. இரா. கருப்பையா]

கூடிய 3 ஆவது நிலையத்திற்கு, அதிலே உற்பத்தியாகக்கூடிய மின்சாரம் முழுமையாக நமக்குக் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். அதற்கான நம்முடைய கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறோம் என்ற முறையிலே கூறி இருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் தமிழகத்திற்குத் தேவையான மின்சார உற்பத்திக்கு தேவையான அத்தனை திட்டங்களையும் நிறைவேற்றுவதற்கு மறுக்கக்கூடிய மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய நடவடிக்கைகளை எதிர்த்து உறுதியாக, தமிழக மக்களுடைய நலன்களை காக்கப் போராடினால் யாரும் அதை எதிர்த்து நிற்க முடியாது. ஆகவே அனைத்து அரசியல் கட்சிகளையும், அனைத்து மக்களையும் திரட்டி, உறுதியான நிலையை எடுத்து இதைப் பெற்றுத் தீருவதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்க ஏன் தயக்கம் காட்டுகிறது என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே, அந்த முறையிலே அதற்கான உறுதியான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய மாநிலத்திலே ஏற்படக்கூடிய மின்சார (line loss) லைன் லாஸ், அதாவது கம்பிகளில் மின்சாரம் செல்லக்கூடிய நேரத்திலே ஏற்படுகிற இழப்பு 18.9 சதவிகிதம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைச் சரிக்கட்டினால் கூட இன்றையதினம் ஓரளவுக்கு மின்சார வெட்டை குறைக்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏற்கெனவே இது 22 சதவிகிதம் என்று சொல்லப்பட்டு, கடந்த 2, 3 ஆண்டுகளாக 18.8, 18.5, 18.9 சதமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இது நிரந்தரமான அம்சமாக இருக்கிறது. ஆகவே இதைத் தடுப்பதற்குத், இதைக் குறைப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்து இருக்கிறீர்கள்?

நம்மிடத்திலே தொழில் நுணுக்கமுள்ள தேர்ச்சி பெற்ற அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கொண்ட விசேஷமான குழுக்களை நியமியுங்கள். அவர்களிடத்திலே பொறுப்பை ஒப்படையுங்கள். அதன் மூலமாக இன்றைய தினம் ஏற்பட்டிருக்கின்ற மின்சார நட்டத்தை (Line loss) குறைப்பதற்கான முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள், பொருள் ஈட்டலும், காத்தலும், காத்து வகுத்தலும் வல்லது அரசு என்கின்ற ஒரு குறளை நம்முடைய சபையில் கூறி இருக்கிறார்கள். அதை நினைவுபடுத்தி அந்த முறையில் தேவையான மின்சாரத்தைப் பெறுவதும், அதை உற்பத்தி செய்வதும், உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மின்சாரத்தைப் பாதுகாத்தலும், அந்த மின்சாரத்தை முறையாக மக்களுக்கு விநியோகிக்க வேண்டும்—அரசு இந்தக் கடமையைச் செய்ய வேண்டும் என்று கூறி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன் நன்றி, வணக்கம்.

[1983 பப்ரவரி 7]

(முற்பகல் 11-50)

*திரு. ப. தீர்த்தராமன் : மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் முன்னால் கொண்டு வந்திருக்கிற மின் துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பை அளித்தமைக்கு முதலிலே என்னுடைய நன்றியையும், வணக்கத்தையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நாட்டிலே இல்லாத ஒன்றுக்கு ஒரு துணை மானியக் கோரிக்கை கொண்டு வந்திருப்பது வேடிக்கையாகவும் வேதனையாகவும் இருந்தாலும், கொண்டுவந்திருப்பதாலே என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எதற்கு எடுத்தாலும், மத்திய அரசு மத்திய அரசு என்று கையைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிற நீங்கள் மின்சார உற்பத்திக் காக என்ன முயற்சிகளை செய்திருக்கிறீர்கள்? என்ன நடவடிக்கையிலே ஈடுபட்டு இருக்கிறீர்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். தூத்துக்குடியிலே மின் உற்பத்தி இயந்திரம் பழுதுபட்டு, பல நாட்கள் ஆகியும் அதை பழுதுபார்க்கவோ, மின் உற்பத்தியைப் பெருக்கவோ என்ன நடவடிக்கையை நீங்கள் முன்னெச்சரிக்கையாக எடுத்து இருக்கிறீர்கள்? இதற்கும் மத்திய அரசுதான் காரணமா என்பதைக் நான் வினாவாக இந்த நேரத்திலே கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். நிலக்கரியை ஒரு காரணமாகக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதைக் கொண்டு வர யார் தடை செய்தது? கப்பல் வாங்க அனுமதி மத்திய அரசு மறுத்துவிட்டது என்பதையும் நீங்கள் காரணமாக காட்டிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். கப்பல் வாங்க ஏன் மத்திய சர்க்கார் மறுத்தது என்பது இந்த அவைக்கும் இந்த நாட்டில் உள்ள அனைவருக்கும் தெரிந்த ஒன்று. இருப்பினும் கப்பல் வாங்காத காரணத்தால்தான் இந்த மின் தட்டுப் பாடு வந்ததா என்பதையும் இந்த நேரத்திலே நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேபோல் இவ்வாண்டு வறட்சி ஏற்பட்டுள்ளது. இது யாரும் மறுக்க முடியாத உண்மைதான். இருந்தாலும், வறட்சிக்கு வலியுட்டுகின்ற வகையிலே இன்று நீங்கள் மின்சாரத்தை முறையாக வழங்காத காரணத்தாலே வறட்சி மிகவும் வலிவடைந்திருக்கிறது என்பதை உறுதியாக நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பல பகுதியிலே விவசாயத் திற்கு கிணற்றை மட்டுமே நம்பி சாகுபடி செய்கிற ஒரு நிலையிலே இருந்துகொண்டு வருகின்ற நேரத்திலே, மின்சாரத்தை யாவது முறைப்படுத்தி நீங்கள் கொடுக்காத காரணத்தால் விவசாயம் பாழடைந்து பலர் ஊரை விட்டே வெளியேறுகின்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், தர்மபுரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரை இன்று விவசாயத்திற்கு முழுவதுமாக கிணற்றையே நம்பி வாழ்கிற

1983 பிப்ரவரி 7]

[திரு. ப. தீர்த்தராமன்]

ஒரு பகுதியாக அது இருக்கிறது. இப்போது சரியாக மின்சாரம் கிடைக்காத காரணத்தாலே விவசாயம் சரியான முறையில் செய்யாமல், மக்கள் அருகிலே இருக்கக்கூடிய பெங்களூருக்குக் கூலி வேலைக்காக சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக இன்றைக்கு கிராமப்புறங்கள் காலியாகிக் கொண்டிருக்கின்ற நிலை இருந்துவருகிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வானம் கருப்பாக இருக்கிறது என்று சொன்னால், அதற்கும் மத்திய சர்க்கார்தான்? காரணம் என்று நீங்கள் சொல்வீர்கள். அதை வெளிமைப்படுத்த நாங்கள் திட்டம் தீட்டி மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம், அதற்கு மத்திய சர்க்கார் அனுமதி வழங்க மறுக்கிறது என்று கூட நீங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம். இந்த நாட்டிலே மக்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற நிலை இன்றைக்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதனாலே எதற்கு எடுத்தாலும் நீங்கள் உங்களால் முடியாத ஒன்றுக்கு மத்திய சர்க்கார் என்று கையைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து சத்துணவுத் திட்டம். நாட்டை இருட்டிலே மூழ்கடித்துவிட்டு பசியிலேயும், பஞ்சத்திலேயும், பட்டினியிலேயும் ஆழ்த்தி விட்டு, சத்துணவுத் திட்டம் என்று ஒரு கோஷத்தை வைத்து அனைவரையும் நீங்கள் ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். சத்துணவுத் திட்டம் வரவேற்கிற ஒன்று தான், பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் கொண்டு வந்த அந்தத் திட்டத்தை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். இருந்தாலும் இந்த ஒரு திட்டத்தையே பெரிது படுத்திக்கொண்டு இந்த நாட்டு மக்கள் மத்தியிலே காண்பித்துக் கொண்டு, வேடிக்கை காட்டுவதுபோல் இன்றைக்கு ஆட்சி நடத்திக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே போல் மின்சாரம், அதைச் சரியான முறையிலே....

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : தலைவர் அவர்களே, ஒரு வார்த்தையை இங்கே பயன்படுத்தினார்கள், ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று. எப்படி ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், அதில் எப்படி எங்கே ஏமாற்றம் இருக்கிறது என்பதை தயவு செய்து தெளிவு படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கொடுப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

*திரு. ப. தீர்த்தராமன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வினாவை எழுப்பினார்கள். அதற்கு நான் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இங்கு கொண்டு வந்த ஆளுநர் உரையிலே ஏறத்தாழ பாதிக்கு மேலாக சத்துணவுத் திட்டத்தைப்

[திரு. ப. தீர்த்தராமன்]

[1983 பிப்ரவரி 7]

பற்றித்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறதே தவிர, மற்ற ஆக்கப் பூர்வமான பணிகளைப் பற்றி ஏதும் இருந்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. அதைப் பார்க்கும்போது சத்துணவுத் திட்டம் தான் இன்று ஒரு முக்கியமாக பொருளாதாரத் திட்டமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நன்றாகப் பேசவேண்டும் என்பதற்காக, அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். இப்போது அவர் ஆளுநர் உரை மீது பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்களா, அல்லது மின்சார வாரிய நிதிநிலை அறிக்கை மீது பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை. மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கை மீது பேசுவதாக இருந்தால், இந்தப் பிரச்சனை எழுந்தது. மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் பேசலாம். சத்துணவுத் திட்டம் குறித்து எந்த அடிப்படையில் இதில் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்?

திரு. ப. தீர்த்தராமன் : நான் மின்சாரத் துறை பற்றித் தான் பேசிக்கொண்டு இருக்கிறேன். உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில், இன்று மின்சாரத் துறையை நம்பி இருப்பதால் இதையெல்லாம் நான் இழுக்க வேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டு இருக்கிறேன். இருக்கின்ற மின்சாரத்தை முறையாக வழங்காததால் தான் பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே, மின்வெட்டு என்கிற புரட்சிகரமான திட்டத்தை இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலே இந்த அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது என்பதிலே யாருக்கும் சந்தேகம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இருக்கின்ற மின்சாரத்தை ஓரளவிற்காவது விவசாயிகளுக்குச் சரியான நேரத்தில், தவறாமல் கொடுக்காத காரணத்தால் தான், இன்றைக்கு விவசாய உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதைப்போலவே இருக்கின்ற மின்சாரத்தை ஓரளவிற்காவது வீடுகளுக்குச் சரியான நேரத்தில், தவறாமல் கொடுத்தால், பள்ளி மாணவர்களின் படிப்பு பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும் என்பதாலும் இரவு 6 மணியில் இருந்து 10 மணி வரையில் கண்டிப்பான முறையில், சரியான வகையில் மின்சாரம் வீட்டு உபயோகத்திற்கு கொடுத்தால் பள்ளி மாணவர்கள் படிப்பு நல்ல முறையில் இருக்கும் என்பதாலும் தவறாமல் வீட்டுக்கு மின்சாரம் வழங்க வேண்டும் என்று என்னுடைய ஆலோசனையை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. ப. தீர்த்தராமன்]

பல திட்டங்களிலே இன்றைக்கு அரசின் பணம் வீணடிக்கப் பட்டுவருகிறது. இன்று தமிழ்நாடு முழுவதும் மின்சாரத்தையிலே இருக்கின்ற கேஷியர்கள் பொறுப்பு நீக்கப்பட்டதால் அவர்கள் கோர்ட்டிற்குச் சென்று, ஆணைவாங்கி வந்து விட்டார்கள். அதன் காரணமாக அவர்கள் வேலைசெய்யாமல் உட்கார்ந்து கொண்டு சம்பளத்தை வாங்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்படி மக்கள் பணம் லட்சக்கணக்கில் வீணாகிக்கொண்டு இருக்கிறது. இதைக் கேட்டால் கோர்ட்டு ஆணை என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் கோர்ட்டிற்குச் சென்று இப்படிப்பட்ட ஆணையை பெறுகின்ற வகையில், அந்தச் சட்டத்திலே ஓட்டை வைத்து நிறைவேற்றுவதற்கான காரணம் என்ன என்பதை நான் அறியவிரும்புகிறேன். அன்றைக்கே இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க அவர்களை நேரில் அழைத்துப் பேசி, முடிவு கண்டு இருக்கலாம் என்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஒகனேக்கல் நீர் மின் திட்டம் பெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் ஆட்சி காலத்திலே திட்டம் தீட்டப்பெற்று, ஆய்வு செய்யப்பட்டு, இன்றைக்கு அது கிடப்பில் கிடக்கிறது. அதற்கு அரசு என்ன முயற்சிகளை மேற்கொள்ள இருக்கிறது? அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்து நிறைவேற்றினால், அதனால் என்னுடைய மாவட்டம், என்னுடைய தொகுதி சிறப்பாகப் பயன்பெறும். அது நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் ஏதுவாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உதவிப்பொறியாளர்கள் நான்கு பேருக்கு, ஒரு உதவிக் கோட்டப் பொறியாளர் என்று வைத்து, அவருக்கு வாகன வசதி கொடுத்து, ஒரு டிரைவரும் கொடுத்து, வைத்திருக்கிறார்கள். அவர் இந்த நான்கு உதவிப்பொறியாளர்களையும் கண்காணிக்க வேண்டும் என்ற முறையில் இந்த வசதி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், அவர்கள் இருக்கும் ஊரிலேயே இரண்டு உதவிப்பொறியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்றும் உள்ள இரண்டு உதவிப் பொறியாளர்கள் 5-10 மைலுக்குள்ளேயே, பக்கத்தில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் வாகனத்தில் சென்றுதான் இந்தப் பணியைச் செய்யவேண்டும் என்று இல்லை. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட வீணான செலவை அரசு தடுக்க நடவடிக்கை எடுத்தால், அது அரசுக்கு லாபகரமாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் தருமபுரியில் உதவிக் கோட்டப்பொறியாளராக இருக்கின்ற திரு. ஆதிமூலம் என்பவர் ஏறத்தாழ 10-15 ஆண்டு காலமாக அங்கே இருந்து வருகிறார்கள். அவர் ஒரு பெரிய வியாபாரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். ஆகவே, அவருடைய செல்வாக்கை வியாபார நோக்கத்தோடு அங்கே பயன்படுத்தி வருகிறார். அவருக்கு இருக்கின்ற சுயவியாபார நோக்கத்தின் காரணமாக, அவருடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி விவ

[திரு. ப. தீர்த்தராமன்]

[1983 பிப்ரவரி 7]

சாயிகளுக்குச் சர்வீஸ் கொடுக்கின்ற இடத்திலே, எஸ்.இ. ஆபிசிலே இடைஞ்சலாக இருந்து கொண்டு செயல்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார். ஆகவே, இதைத்தடுக்க உரிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

எதற்கெடுத்தாலும் மாற்றான் தாய் நோக்கம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஒன்று மட்டும் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக சிகப்பு நோட்டீஸ் கிடைக்கப்பெறாதும் பம்ப்செட்டுகள் வாங்கி, இணைப்புகள் உடனடியாகக் கிடைத்து விடும் என்று எதிர்பார்த்தவர்களுக்கு—கூடுதலாக வட்டி கொடுத்து எல்லாம் மின் இயந்திரம் வாங்கிவைத்து மின் இணைப்புக்கு காத்து இருக்கிறார்கள். பலபேர் இப்படி மோட்டார் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இன்னும் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்காக எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அதிகாரிகளிடம் சென்று கேட்டால், கேட்கின்ற நேரத்தில் அதற்குரிய மின் இணைப்பு சாதனங்கள் இல்லை, இணைப்புக்கொடுக்க சாதனங்கள் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். நாங்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருக்கின்ற காரணத்தால் இது எல்லாம் மாற்றான் தாய் மனப்பான்மையோடு செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லிவிடலாம். எல்லாப் பகுதியிலும் இந்தப் பிரச்னை இருப்பதால், இந்தப் பிரச்சனையை அமைச்சர் அவர்கள் மனதிலே கொண்டு, நல்லமுறையில் முடித்துத் தருவார்கள் என்று கேட்டு, வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

*திரு. டி. மணி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மின்சார வாரியத்தினுடைய 1982-83 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கைமீது மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஏற்கெனவே நம்முடைய மின்சாரத் திட்டங்களைத் தயார் செய்த போதே, அந்தத் திட்டங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிற பல கோளாறுகள் காரணமாக, இன்றைக்கு நமக்கு நீர் மின்சாரத்தில் பெரும் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது எங்கள் கட்சியின் கருத்து. உதாரணமாக எங்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கோதையாறு நீர் மின்சாரத் திட்டம் இருக்கிறது; அதிலே இருக்கிற பல கோளாறுகளை இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக கோதையாறு மின்சாரத் திட்டத்தில் டணலில் இருக்கக் கூடிய ஒரு லீக்கேஜை அடைத்துவிட்டால் இன்னும் அதிக அளவுக்கு மின்சாரம் உற்பத்திச் செய்ய முடியும். 1981-லே அதை அடைப்பதற்காக 5 இலட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. கிட்டத்தட்ட 13,000-க்கு மேற்பட்ட சிமெண்ட் மூட்டைகள் அந்த லீக்கேஜை அடைப்பதற்கு கரைத்துவிட்டும்,

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. டி. மணி]

அதை அடைக்கமுடியவில்லை. அதனால் இரண்டாம் கட்டமான 40 மெகாவாட் நீர் மின்சாரம் உற்பத்திச் செய்வதற்கான தண்ணீர் பாழாகிறது. இது அந்தத் திட்டத்தில் இருக்கிற ஒரு முக்கியமான கோளாறு.

அடுத்தபடியாக, அங்கே பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த இரண்டு ட்ரான்ஸ்பார்மர்கள் எரிந்துவிட்டன. அந்த ட்ரான்ஸ்பார்மர்கள் இருப்பது வனப் பகுதி. அங்கே ஏற்கெனவே ரோடு போட்டிருந்தார்கள். அந்த ரோட்டை சரியாகப் பராமரிக்காததால் லாரி செல்ல முடியவில்லை. அப்பர் சிஸ்டம் இருக்கின்ற அந்த வனப்பகுதியில் காட்டு மிருகங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக தொழிலாளர்களோ அதிகாரிகளோ நடந்து அங்கே செல்ல முடியாது. அந்த உரிய நேரத்தில் பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்காமல் போனதால் இரண்டு ட்ரான்ஸ் பார்மர்களும் எரிந்து போய்விட்டன. அது அந்தத் திட்டத்தில் ஏற்பட்ட மற்றொரு கோளாறு.

இன்னொன்று. லோயர் கோதையாறு திட்டத்தில் மின்சாரம் உற்பத்திச் செய்வதற்காகப் பயன்படுத்தும் பொருட்களை வைக்கப்பட்டிருக்கிற இடம் பாதுகாப்பாக இல்லை. முக்கியமாக கேபிள்கள், இதரப் பொருள்களை அங்கே ஒரு ஸ்டோர் இருந்தும் அங்கே வைக்காமல் மழையிலும் வெயிலிலும் போட்டு, அதனால் அரசுக்கு அதிகமான இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆக இப்படிப்பட்டத் திட்டங்களைத் தயாரிக்கும்போது அந்தத் திட்டங்களிலே இருக்கிற கோளாறுகள் காரணமாக இன்றைக்கு இத்தகைய பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்போது பல குறைபாடுகளைச் சொன்னார்கள். ஒரு நாளைக்கு 6 மணி நேரம் விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் வழங்கப்படுவதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் அப்படி கிடைக்கவில்லை. நேற்றைய தினம் கூட எனக்கு கிடைத்திருக்கிற மதுரை, கோவை மாவட்டங்களில் பல்வேறு பகுதிகளில் 6 மணி நேரம் மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை என்று புகார் இருக்கிறது. மின்சாரத்தில் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருந்தாலும் இந்த நேரத்தில் விவசாயத்திற்குத் தேவையான மின்சாரத்தை வழங்க அரசாங்கம் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இருப்பது சிறு தொழில்கள். சிறு தொழில்களுக்கு மின்சாரத் தட்டுப்பாடு இருப்பதால் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மாநிலம் முழுவதும் இந்த நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சிறுதொழில்

[திரு. டி. மணி]

[1983 பிப்ரவரி 7]

கள் இன்றைக்கு முடமாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிறு தொழில்கள் அழிந்து போகும் நிலையில் உள்ளது அடுத்து இந்த மின்சாரப் பற்றாக்குறை காரணமாக, அடுத்து இன்னொரு கோளாறும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசினுடைய பல்வேறு துறைகளிலிருந்து அவர்கள் கடன்பெற்றிருக்கிறார்கள். உற்பத்தி இல்லாததால் அந்தக் கடனைக் கட்டுவதிலே அவர்கள் பெருத்த சிரமத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, சிறு தொழில்களை அழிக்காமல் பாதுகாக்க, அதற்கு விவசாயத்தைப்போன்று முன்னுரிமை வழங்கி, சிறு தொழில்களையும் அதை நம்பியிருக்கிற தொழிலாளர் குடும்பங்களையும் பாதுகாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு நம்முடைய நாட்டிலே சிமின்ட் தொழிற் சாலைகள் பூராவும் முடிக்கிடக்கின்றன. காரணம் கரண்டு தட்டுப்பாடு. அதனால் ஒரு பக்கத்திலே ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்திலே அரசாங்கத்தின் திட்டப்பணிகள் சிமின்ட் கிடைக்காமல் பாதிவிலே விடப்பட்டிருக்கின்றன; அரைகுறையாக கிடக்கின்றன.

குறிப்பாக கல்வித் துறையிலே இருக்கிற பள்ளிகளை எடுத்துக்கொண்டால் கூட அதன் கட்டிட வேலை சிமின்ட் இல்லாமல் அரைகுறையாக விடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமை மாநிலம் பூராவும் இருக்கிறது. இந்த நிலையை நீக்க வேண்டும். அதற்கு சிமென்ட் தொழிற்சாலைகளுக்கு எந்த அளவுக்கு மின்சாரம் அதிகமாக வழங்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு வழங்கி, தொழிலாளர்களைப் பாதுகாத்து, திட்டப்பணிகளை விரைவிலே நிறைவேற்ற உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இருப்பது அரிசி ஆலைகள். ஏற்கெனவே உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. வறட்சி ஒரு பக்கம் இருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்திற்கு அடுத்த மாவட்டத்திலிருந்து அரிசி வரக்கூடிய சாத்தியக்கூறு எதுவும் இல்லை. அடுத்த மாநிலம் அரிசி பற்றாக்குறை உள்ள மாநிலம். அதன் காரணத்தால் எல்லை வழியாக தினந்தோறும் நூற்றுக்கணக்கான லாரிகளில் அரிசி கடத்தும் நிலை அங்கே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் அரிசி ஆலைகள் கூட மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டினால் சரியாக இயங்க முடியவில்லை. அதன் காரணமாகவும் அரிசி உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த அரிசி ஆலைகளுக்கும் மின்சாரம் வழங்குவதில் முன்னுரிமை கொடுத்து, இந்த ஆலைகள் ஒழுங்காக இயங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்த அறிக்கையிலே நம்முடைய மின்சாரத் திட்டத்தின் விநியோகம் பற்றி பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1983 பிப்ரவரி 7]

[திரு. டி. மணி]

நம்முடைய இந்த அரசு ஒரு விளக்குத் திட்டம் என்கிற ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஆதிவாசி பழங்குடியினருக்கும், ஆதிவாசிகளுக்கும் முன் உரிமை கொடுத்து, அவர்களுடைய வீடுகளுக்கு ஒரு விளக்கு திட்டம் அமைத்து, அது கிட்டத்தட்ட இந்த மாநிலம் பூராவும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னாலும்கூட, குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலேயிருக்கிற ஆதிவாசி பழங்குடியினருக்கு, அவர்கள் வசிக்கிற கிராமங்களுக்கு இதுவரையில் ஒருவிளக்குத் திட்டத்தின் படி எந்த ஒரு வீட்டிற்கும் மின் இணைப்புத் தரவில்லை என்கிற ஒரு பிரச்சனையை நான் மிக வருத்தத்தோடு கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல, குறிப்பாக மாங்கோடு கிராமத்திலே குள விளை என்ற பகுதியிலே 100-க்கும் அதிகமான ஆதிவாசி மக்கள் வசிக்கும் வீடுகளுக்கு இந்த ஒருவிளக்குத் திட்டம் தேவைப்பட்டு, அவர்கள் பல்வேறு மனுக்களை அனுப்பியும் கூட, அவர்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பது மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு அந்த ஒருவிளக்குத் திட்டத்தை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள ஆதிவாசி பழங்குடியினருக்கும், ஆதிவாசிகளுக்கும் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ரோடுகளிலே போடப்படுகிற விளக்குகளை எடுத்துக் கொண்டால், அவைகள் குண்டு விளக்குகள் ஆனாலும் சரி, குழாய் விளக்குகள் ஆனாலும் சரி, போடப்பட்ட 10,15 நாட்களுக்குத்தான் எரிகின்றன. பிறகு எரிவதேயில்லை. அதற்குக் காரணம் அவைகள் நாம் தனியார் நிறுவனங்களிடமிருந்துதான் வாங்குகிறோம். எனவே இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகளைப் போக்க, நமது மின்சார வாரியமே நல்ல தரமான விளக்குகளை உற்பத்தி செய்வக்கூடிய ஒரு நிலைமையை உருவாக்கினால், இத்தகைய நிலைமையைத் தவிர்க்கமுடியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இது மட்டும் அல்ல, இப்படி இந்த விளக்குகள் ஏன் எரிவதில்லை என்று கேட்டால், அதற்குத் தேவையான உதிரிப் பொருட்கள் கிடைக்கவில்லை என்று அதிகாரிகள் பதில் சொல்லுகிறார்கள். குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நடந்த அபிவிருத்தி மன்ற கூட்டத்திலே இந்த பிரச்சனை எழுந்தக் காலத்தில் இப்படி போதுமான உதிரிப் பொருட்கள் கிடைக்கவில்லை என்கிற பதிலை அதிகாரிகள் சொன்னார்கள். அது மட்டும் அல்ல, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இப்படி இந்த விளக்குகளைப் போடவேண்டும் என்று கேட்டு, முன்னாலேயேயிருந்து நகரப் பஞ்சாயத்துக்களும், கிராமப்பஞ்சாயத்துக்களும் மனு கொடுத்து கோரியிருப்பதுடன், போதுமான பணத்தைக் கடடி, 6, 7 ஆண்டுகள் ஆனபிறகும் கூட மின் இணைப்புக் கிடைக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது.

[திரு. டி. மணி]

J1983 பிப்ரவரி 7

கேட்டால், முதலிலே மின்சார கம்பங்கள் இல்லை என்று சொன்னார்கள், இரண்டாவது முறை கேட்டபோது கிளாம்புகள் இல்லை என்று சொன்னார்கள், மூன்றாவது முறை கேட்டால் தேவையான உதிரிப் பொருட்கள் இல்லை என்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட காரணங்களாலே இந்தப்பணிகள் காலதாமதப்படுத்தப்படுகின்றன என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். எனவே, தேவையான பொருட்கள் அனைத்தும், உதிரிப் பொருட்களானாலும் சரி, குண்டு விளக்குகள், குழல் விளக்குகளானாலும் சரி, தேவையானவற்றை உற்பத்தி செய்கிற ஒரு பேக்டரியை நமது மின்சார வாரியமே ஏற்று நடத்த முன் வருமேயானால், இந்தப் பற்றாக்குறை ஒழிந்து, கிராமப்பகுதி மக்களுக்கு மின்சாரம் ஓரளவிற்கு கிடைப்பதற்கு வழி செய்ய முடியும். ஆகவே அதைப்பற்றி அரசு யோசித்து ஒரு நல்ல முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இன்னொரு சாபக் கேடு இருக்கிறது. கன்னியாகுமரியிலிருந்து நீரோடி வரையில் தமிழகத்தினுடைய எல்லையில் உள்ள இந்தக் கடலோரப் பகுதிகள் அனைத்திலும் எரிகின்ற மின் விளக்குகள் எல்லாம், மண்ணெண்ணெய் விளக்கின் வெளிச்சத்தைக் கூட தருவது கிடையாது. மின்சாரம் இருக்கிறது, விளக்கும் எரிகிறது. ஆனால் வெளிச்சம் சரியான அளவு இல்லாத ஒரு நிலைமை நீண்டகாலமாக அந்தப் பகுதிகளில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிகாரிகளைக் கேட்டால் நமக்குத் தெரிந்த பதிலைத்தான் சொல்கிறார்கள்.

அங்கு போடப்பட்டிருக்கும் கம்பிகளில் உப்புக் காற்று படுவதினாலேயும், நீண்டகாலத்திற்கு முன்னாலே போடப்பட்ட கம்பிகள் என்ற காரணத்தினாலேயும், அந்த மின்சார விளக்குகள் எரிவதிலே இடையூறு இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். அவைகளை மாற்றி, அந்தப் பகுதிக்கு முறையான மின்சாரம் கிடைக்க வழி வகைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனெனில் இந்த மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்னொரு பிரச்சனையும் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே அந்த மாவட்டத்தில் எப்போது மின்சாரம் வரும், எப்போது போகும் என்று தெரியாத நிலை மக்களுக்கும் இருக்கிறது. அதிகாரிகளிடம் கேட்டு தெரிவு பெறலாம் என்றால் அவர்களுக்கும் தெரியாத நிலை இருக்கிறது. டி.ஈ., எஸ்.ஈ., லெவலிலேயே உள்ள அதிகாரிகள் எங்களுக்கே அது தெரியாது என்று சொல்கிறார்கள். அங்கே மாலையில் 6 மணியிலிருந்து 10 மணி வரையில் 3 தடவை போகும் 3 தடவை வரும். ஆக நான்கு கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால், மாலையில் 6 மணியிலிருந்து 11 மணி வரையில், பள்ளிக்கூடத்திற்கு போகும் பிள்ளைகள் தங்களுடைய பாடங்களைப் படித்து, கல்வியறிவை வளர்த்துக் கொள்வதற்காக

1983 பிப்ரவரி 7]

[திரு. டி. மணி]

அந்த நேரத்தில் தவறாமல் மின்சாரம் கொடுக்கக் கூடிய ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தினால் நல்லது. அது எங்களுடைய மாவட்டத்திற்கு என்றல்ல, நடந்து மாநிலம் முழுவதும் அந்த தேவை இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே அதற்கு வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே நான் கடலோரப் பகுதிகளில் மீனவர்கள் குடியிருக்கும் பகுதிகளில் விளக்குகள் எரிவதில்லை என்று கூறினேன். அப்படி ஒரு சாபக்கேடு அவர்களுக்கு அங்கே இருக்கிறது என்று சொன்னேன். ஆகவே அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள அவல நிலையைப் போக்கி, அவர்களுக்கு மின்சார விளக்குகளும், மின் இணைப்புகளும் கிடைக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே (மணியடிக்கப் பெற்றது) நாங்கள் சொன்ன அத்தனையோசல்களையும் ஏற்றுப் பரிசீலிப்பதோடு, கூறப்பட்ட குறைபாடுகளையும் நீக்குவதற்கு தக்க நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

திரு. வ. சத்தியமூர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் தமிழகத்தில் கடுமையான மின் வெட்டு இருந்த போது கடுமையான குற்றச்சாட்டுக்கள் வந்து சேரும் என்று முன்கூட்டியே அறிந்திருந்தும் மாண்புமிகு மின் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டப் பேரவையில் இந்த மானியத்தை 3 நாள் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டது மடியில் கனம் இல்லை, வழியில் பயம் இல்லை என்ற நிலைமையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவ்வாறு விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டதற்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு முதற்கண் என்னுடைய பாராட்டினைத் தெரிவித்து என்னுடைய உரையினைத் துவங்குகிறேன். இன்றைய தினம் கிடைத்திருக்கின்ற புள்ளி விவரத்தின்படி 1981-82-லே நீர் மின் திட்டத்தின் மூலம் நமக்குக் கிடைத்த அளவு 4,936 மில்லியன் யூனிட்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு 1982-83-ல் கிடைத்திருப்பது 2,649 மில்லியன் யூனிட்கள் என்று கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றது. எனவே 46.3 சதவீதம் சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு நீர் மின் திட்டங்களின் மின் உற்பத்தி குறைந்திருக்கின்றது. எனவே ஏறக்குறைய 50 சதவீதம் ஒட்டு மொத்தமாக மின் வெட்டு வருவதற்கு இது ஒரு முக்கிய காரணம். மேலும் இதற்கு நம்முடைய அரசு காரணம் இல்லை என்பதை அனைத்து மாமன்ற உறுப்பினர்களும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் மழை தவறியதால் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. கர்நாடக அரசு தண்ணீர் கொடுக்காத காரணத்தாலும் நமக்கு தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை என்பதை நாம் ஒப்புக் கொண்டாக வேண்டும். ஆனால் தற்போது மிக அதிக அளவில் மின் வெட்டு

[திரு. வ. சத்தியமூர்த்தி]

[1983 பிப்ரவரி 7]

அதிகரித்திருக்கிறது என்று குற்றச்சாட்டு சொல்கின்ற வகையிலே எதிர்க் கட்சியினர் கூறி இருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் ஒரு புள்ளி விவரத்தை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பேசின் பிரிட்ஜ் அனல் மின் திட்டத்தின் மூலமும், எண்ணூர் அனல் மின் திட்டத்தின் மூலமும், தூத்துக்குடி அனல் மின் திட்டத்தின் மூலமும் கடந்த ஆண்டு 1981-82-லே உற்பத்தி செய்ததைவிட 1982-83-லே 37 சதவீதம் அதிக அளவில் மின் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். ஆகவே தான் அரசும், அதிகாரிகளும் ஒத்துழைத்து இன்றைய தினம் தீவிரமாகச் செயல்பட்ட காரணத்தால் நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு மின்சாரக் கட்டுப்பாடு வராமல் இப்போது தளர்த்திக் கொண்டு வருகிறோம் என்பதையும் நாம் உணர்வது நமது கடமை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிலைமையில் நமது அரசு கடந்த காலங்களில் துரதிருஷ்ட கண்ணோட்டத்தோடு எதிர் காலத்திலே வரும் தட்டுப்பாட்டினை எதிர் நோக்கி திட்டங்கள் தீட்டவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டும் இங்கே சொல்லப்பட்டது. ஆனால் நமது அரசு சார்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற புள்ளி விவரங்களின்படி வட சென்னை அனல் மின் நிலையத்திற்கும், தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலை விரிவாக்கத்திற்கும், 6 எரிவாயு மின் நிலையங்களுக்கும் மத்திய அரசிடத்தில் அனுமதி கேட்டு விண்ணப்பித்தும் இதுவரையில் அந்த விண்ணப்பங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இதற்குப் பொறுப்பான மத்திய அரசினை ஆளுகின்ற கட்சியைச் சேர்ந்த இங்கே உள்ள உறுப்பினர்கள் கூட இதை உணராத வகையில் வெறும் குற்றச்சாட்டுகளை மட்டும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது விந்தையாக இருக்கின்றது. இந்தத் திட்டங்களுக்கு உடனடியாக மத்திய அரசு நமது மாநில அரசுக்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை அத்தனை பேரும் மத்திய அரசுக்கு உணர்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எரி வாயு மின் நிலையங்களை ஏற்படுத்த எரி வாயு எண்ணெய் வாங்குவதற்கு அன்னியச் செலாவணி தேவை என்ற காரணத்தால் அந்தத் திட்டங்கள் இன்று தமிழக அரசுக்கு நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அதே நேரத்தில் மராட்டிய மாநிலத்திலே எரி வாயு மின் நிலையங்கள் அமைத்துக் கொள்வதற்கு அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்ற விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படியானால் காங்கிரஸ் கட்சி ஆளும் மாநிலத்திற்கு மட்டும் அன்னியச் செலாவணி கொடுத்தாவது திட்டங்களைத் தருவோம். ஆனால் மாநிலக் கட்சி ஆளும் மாநிலத்தைப் புறக்கணிப்போம் என்ற கொள்கையை மத்திய அரசு கொண்டிருக்கின்றது என்பதை காங்கிரஸ் நண்பர்கள் உணருவார்களா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு வ. சத்தியமூர்த்தி]

இந்தத் தருணத்திலே இன்னொன்றினை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாருதி கார் திட்டத்திற்கு அனைத்து உதிரிப் பொருட்களையும் வெளி நாட்டிலே இருந்து இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றது. ஒரு தனியார் நிறுவனத்திற்கு, அப்படிப்பட்ட அந்த உற்பத்திச்சாலைக்கு மத்திய அரசு அன்னியச் செலாவணியினைச் செலவிடலாம். ஆனால் ஒரு மாநில அரசு மின்சாரத் தட்டுப் பாட்டினைப் போக்க ஒரு திட்டத்தைக் கேட்டால் அதற்கு வேண்டிய அனுமதி தர மாட்டார்களா?

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் மின்சார நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது விவாதிப்பதை விட்டுவிட்டு வடக்கே வெகு தூரம் போய் மாருதி கார் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். மாருதி கார் நிறுவனம் யாருக்குச் சொந்தமானது என்பதைச் சொன்னால் உதவிசுரமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வ. சத்தியமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, சிலவற்றைச் சுட்டிக் காட்டும் போது ஒப்பிட்டுக் கூற வேண்டியது பொறுப்பு ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே அதை சுட்டிக் காட்டுகிறேன். இந்த அளவுக்கு கடன் தட்டுப்பாடு இருந்த போதிலும் பங்கீடு முறையில் சிறிதும் குறைவு இல்லாத வகையில் தமிழக அரசு இந்த ஆண்டு மின் உற்பத்தி, குறைந்த அளவு உற்பத்தியானாலும் மின் உற்பத்தியை சகலவிதமான தொழிற்சாலைகளுக்கும், குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கும் பங்கீடு முறையில் மிகவும் நல்ல முறையில் செய்து கொடுத்திருக்கிறது. அதை பாராட்டிக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். அந்த வகையில் விவசாயத்திற்கு பயன்படும் வகையில் விவசாய பம்புசெட்டுகளுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதில் முன்னுரிமை அளித்ததற்கு விவசாயிகளின் சார்பில் மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும், தமிழக அரசுக்கும் நான் என் பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதே தருணத்தில் இன்றைய தினம் தமிழகத்தில் ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. மாநில கட்சிகள் ஆளும் மாநிலங்களுக்கு சில இடப்பாடுகளை உண்டுபண்ணும் வகையில் மத்தியில் ஆளுபவரோடு தொடர்பு கொண்டு இருப்பவர்கள், கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சிலவற்றை எடுத்துச் சொல்லி இப்படிப்பட்ட இக்கட்டான சூழ்நிலை வரும்போது வெளி மாநிலத்திலிருந்து தண்ணீர் வருவதை தடுப்பதற்கும் மின்சாரத்திற்கு தேவையான நிலக்கரி தரமான நிலக்கரி வேண்டும் என்று பலமுறை வற்புறுத்தியும் இதனை தடுத்து நிறுத்தும் வகையில் செயல்படுவதாக மக்கள் மத்தியில் பேசப்படுகிறது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசு மக்கள் நன்மைக்காக செயல்பட வேண்டிய அரசு அவர்களுடைய நடவடிக்கைகள் பல கோணங்களில் தடுத்து நிறுத்தப்படுகிறது. அது யாரால், எங்கே தடுத்து நிறுத்தப்படுகிறது என்பதை தெளிவுபட உணர்த்துவது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசின் கடமை ஆகும்.

[திரு. வ. சத்தியமூர்த்தி]

[1983 பிப்ரவரி 7]

அந்த வகையில் நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வது, இந்த அமைச்சரவை மற்றும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், மத்தியில் ஆள்பவர்களிடம் இங்கிருந்து தொடர்பு கொண்டு இந்த மாநிலத்திற்கு வர இருக்கின்ற நன்மைகளை தடுக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் யார், யார், அவர்களுடைய நடவடிக்கை என்ன என்ன என்பதை ரகசியமாக புலனாய்வுத் துறை மூலமாக புலனாய்வு செய்து இந்த தமிழக மக்களுக்கு தெளிவாக காட்ட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏன் என்று கேட்டால் கடந்த சில மாதங்களாகவே மக்கள் மத்தியில் மிகத் தெளிவாக, பரவலாக பேசப்படுகிறது, வேண்டும் என்ற திட்டத்தினுடனே அதாவது * * * என்று சொல்வார்கள். அதைப் போன்று மத்தியில் ஆளும் கட்சியை எதிர்த்து மாநில மக்கள் உணர்வுகள் இருக்குமானால் அவர்கள் நன்மை பெற வாய்ப்பு இருக்காது என்ற கருத்தை * * * என்ற அடிப்படையில் உணர்வுறுத்த வேண்டும் என்று இங்கே உள்ள சிலர் * * * மத்தியிலுள்ள ஆளும் அமைச்சர்களோடு தொடர்பு கொண்டு தடுத்து நிறுத்துவதாக தெரிகிறது. அதை மக்களுக்கு உணர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : ஐ ஆம் ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர். தமிழக அரசுக்கு மத்திய அரசாங்கம் நன்மை செய்கின்ற நேரத்திலே இங்கே இருக்கின்ற * * * ஏதோ தடுத்து நிறுத்துவது போல் அல்லது * * * செய்வது போல் பிரச்சாரம் செய்து ஒரு தவறான கருத்தினை உருவாக்குகிற—இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பேசட்டும். கவலை இல்லை. வெளியிலே பேசிக்கொள்கிறார்கள், அப்படி பேசிக்கொள்கிறார்கள், இப்படிப் பேசிக்கொள்கிறார்கள் என்று ஆரம்பித்தால் நாங்கள் சொல்வதையும் வாங்கிக்கொள்ள தயாராக இருக்க வேண்டும், ஒன்று, இரண்டு, யார் எந்த * * * தடுத்து நிறுத்தினார் என்று சொல்ல வேண்டும் அல்லது திரும்பப்பெற வேண்டும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன்) : * * * என்ற வார்த்தைகளை நீக்கிவிடும்படி ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. கோவைத்தம்பி : தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன், மத்திய அரசில் உள்ள இந்திரா காங்கிரஸ் மாநில அரசு எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகளை தடுத்துநிறுத்துகிறது என்று சொன்னவுடன் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்கள் கோப்பப்படுகிறார்கள். மாநில அரசு எடுக்கிற நடவடிக்கைகளுக்கு மாநில இந்திரா காங்கிரஸ்காரர்கள், தமிழ்நாடு இந்திரா காங்கிரஸ் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்ன ஆதரவு அளித்து டெல்லியிடம் பேசினார்கள்?

* மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1983 பிப்ரவரி 7]

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் இருக்கின்ற எங்கள் பேரியக்கத்தைப் பெறுத் வரையில் அன்றும், இன்றும், என்றும் தெளிவாக இருக்கிறோம். மாநிலத்திற்கு சேர வேண்டியது மத்திய அரசிடமிருந்து வரவேண்டும் என்ற நியாயமான கோரிக்கைகளுக்கு நாங்கள் என்றைக்கும் குரல் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். நீங்களும் குரல் கொடுக்க வேண்டும்.

(முற்பகல் 12-20)

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் ஆண்டறிக்கை சம்பந்தமாக கடந்த 3 நாட்களாக நடைபெறுகின்ற இந்த விவாதத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக இறுதியாக நான் பேச விரும்புகிறேன். மின்சார உற்பத்தி, விறியோகம் ஆகியவைகளில் தமிழ்நாட்டில் ஆட்சி நடத்தக்கூடிய அரசாங்கம் சரியாகச் செய்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தோமானால் அதனால் பாதிக்கப்பட்ட கூடியவர்களை அணுகிக் கேட்போமானால் தொழிலை நடத்தக் கூடியவர்களாக இருந்தாலும்கூட, விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற விவசாயிகளாக இருந்தாலும்கூட, இந்த நிர்வாகம், பை அன்ட் லார்ட்ஜ், சற்றேறக் குறைய தவறான முறையிலே சென்று கொண்டிருக்கிறது, சென்றது என்கின்ற குற்றச்சாட்டை நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து அனுமதி கிடைக்கவில்லை என்று நேற்றைய தினம் மத்திய அமைச்சர் மாண்புமிகு வெங்கட்ராமன் அவர்கள் பேசிய கூட்டத்திலே பேசியதாக பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. தொழில்கள் தமிழ்நாட்டிலே ஆரம்பிக்கப்படாத நிலை ஒரு குழந்தையின் காரணமாக தமிழ்நாடு பின்தங்கிய நிலைக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டுக்குப் பதிலளிக்கிற வகையில் பேசினார்கள். தமிழ் நாட்டிலே தொழில் நடத்தக் கூடியவர்கள் அதற்கு முன் வருவார்களா, அதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றதா என்றால் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். இல்லாவிட்டால், அவர்கள் வேறு மாநிலத்திற்குச் செல்லக் கூடிய நிலைமை தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது, புதிதாகத் தொழில் முனைவர்கள் இங்கே வருவதற்கு நிலைமை கடினமாக இருக்கும் என்ற நிலை தான் இருக்கிறது. ஆண்டுதோறும் அளவிட முடியாத அளவுக்குத் தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்வெட்டை அமல் நடத்துகின்ற காரணத்தினால் அதற்கு இருக்கின்ற டாரிஃப் தொடர்ந்து அதிகப்படுத்துகின்ற காரணத்தினால் ஆந்திரம் போன்ற மாநிலங்களுக்கு தமிழ் நாட்டிலே இருக்கின்ற முதலாளிகள் சொல்லக் கூடிய நிலைமையே இருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டையும் அதற்கு இந்த மாநில அரசு தான் பொறுப்பேற்க வேண்டும், இவர்களுடைய மிஸ்மேனேஜ்மென்ட் தான் அதற்குக் காரணம் என்பதை

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1983 பிப்ரவரி 7]

சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஜனவரி 1-ஆம் தேதி முதல் மின்வெட்டைப் பூரணமாக அறிவித்த நேரத்தில் அதற்குப் பிறகு பல பொருளாதார நிபுணர்கள் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலே மின்வெட்டின் காரணமாக தொழில்களில் ஏறக்குறைய 700 கோடி அளவுக்கு புரடக்ஷன் லாஸ் வரும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள், நிபுணர்கள். அதை எப்படி ஈடுகட்டப் போகிறார்கள்? தொழில்களை நடத்தக் கூடியவர்கள் பேங்கிற்கு எப்படிச் கட்டமுடியும்? பாங்கிலே வட்டியைத் தள்ளுவார்களா? அவர்கள் டெர்ம் லோனை வாங்காமல் விடுவார்களா?

இப்போது உங்களை நம்பித் தொழில்களை ஆரம்பித்தால் 700 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு புரடக்ஷன் லாஸ் வரக்கூடிய மின்சார வாரியத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்றால் எப்படி தொழில்கள் நடத்த மீண்டும் இங்கே வருவார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். கேரளத்திலே இந்த ஆண்டு மின்சாரம் குறைந்திருக்கிறது, இருந்தாலும் ஸ்ட்ரைக் அடிக்கடி அங்கே வருகின்றது என்ற காரணத்தினால் தொழில் முன்னவர்கள் ஆரம்பிக்க மறுக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு ஓரளவுக்கு கட்டுப்பாட்டில் இருந்தாலும், மின்சாரம் கிடைக்காத காரணத்தினால் டாரிப் அதிக மாக்கப் படுவதினால் வேறு மாநிலங்களுக்கு அவர்கள் செல்லக் கூடிய காரணத்தினால் நம்முடைய மாநிலத்தின் பொருளாதாரம் சீர்குலையக்கூடிய நிலைமைக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஷார்ட் பால் இன் ரெவின்யூ என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஜனவரி 1-ஆம் தேதி முதல் மின்சார வெட்டை அமல் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அதனால் என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது? நான் சொல்லவில்லை, முன்னாலே ஆளுங்கட்சி சார்பாகப் பேசியவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மின் வெட்டை இன்னும் ஒரு மாதத்திற்கு முன்னாலே அமல்படுத்தியிருந்தால் விவசாயத்தைக் காப்பாற்றியிருக்கலாம் என்று, விவசாயிகளின் கரண்டி தேவை என்ன என்பதை ஆராய்ந்து அதற்கான தேவையான கரண்டி இருக்கிறதா என்பதை சரியாக அஸஸ் செய்யாத காரணத்தினால் தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் சொன்னதை ஒட்டியே நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். 1-1-1983-ல் அறிவித்தீர்களே, அந்த அறிவிப்பை ஏன் இன்னும் ஒரு மாதம், இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னதாக அறிவித்திருக்க கூடாது? மின்சாரம் அதிகம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தீர்களா? எதற்கெடுத்தாலும் லோட் ஷெட்டிங், லோட் ஷெட்டிங் என்று சொல்லி, சிறு தொழில் வைத்திருப்பவனும் தொழிலை நடத்த முடியவில்லை. பெரிய தொழிலை வைத்திருப்பவனும் புரோடக்ஷனை கண்டினியுவசாக செய்ய முடியவில்லை. மின்சார பம்பு செட்டுகளால் நம்பியிருக்கிற ஏறத்தாழ 10 லட்சம் விவசாயிகள் இரவு-பகல் என்று பார்க்காமல் மோட்டாருக்கு பக்கத்திலேயே நின்றுகொண்டு எப்போது வருமோ என்றும், ஒரு பேசிலே வருமா, இரண்டு பேசிலே வருமா என்று ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்களே, அதெல்லாம் உங்களுக்கு தெரிய

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. வி. சிருஷ்ணமூர்த்தி]

வில்லையா? என்ன காரணம்? மின் வாரியம் இந்த சிபார்சை செய்வதில் தாமதம் செய்ததா? அல்லது அரசு அதிலே முடிவு எடுப்பதிலே காலதாமதம் ஆயிற்றா? என்பதை இந்த மன்றத்திற்கு தெரிவிப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு மாதத்திற்கு முன்னதாகவே அறிவித்திருந்தால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள்.

சென்ற மாதத்தில் கடலூரில் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது 'டிமாண்ட் பார் அக்ரிகல்ச்சர் லோட் இஸ்கமிங் டவுன்' என்று சொன்னார்கள். அது எதைக் காட்டுகிறது? அது மயான அமைதியைத் தான் காட்டுகிறது. காரணம் மின்சாரத்தை நம்பி பம்பு செட்டுகளை வைத்திருப்பவர்கள், வட ஆற்காடு, சேலம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டங்களிலும், மற்ற மாவட்டங்களிலும் கிணற்றிலிருந்து சுரக்கக்கூடிய தண்ணீரை வைத்து விவசாயம் செய்கிறார்கள். அந்த கிணற்றிலிருந்து இரண்டு மணி நேரத்திற்கு தான் தண்ணீர் வரும். அதற்கு பிறகு தண்ணீர் வராது. இப்போது நீங்கள் ஒருமைப்படுத்தி ஐந்து மணி நேரம், ஆறு மணி நேரம் என்று கொடுத்திருக்கிறீர்கள், பாராட்டுகிறேன்; ஐந்து மணி நேரத்திற்கு தண்ணீரை கொண்டு போய் நீங்கள் அந்த கிணற்றிலே விட்டுவிடுவீர்களானால் அது பாராட்டப்பட வேண்டியது. தண்ணீரே இல்லை. கொள்வார் இல்லாமையினால் கொடுப்பார் இல்லை; தண்ணீர் இல்லாமையினால் இறைப்பார் இல்லை; இறைக்காத காரணத்தால் டிமாண்ட் குறைந்து வருகிறதே தவிர, விவசாயி மின்சாரத்தை வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்ட வில்லை. இன்னும் சில மாதங்கள் போனால் மின்சாரம் விவசாயிக்கு தேவையில்லாமல் போய் விடும். நீர் நிலையங்கள் காய்ந்து விட்டது. எங்கள் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் போர் வெல்கள் எல்லாம் அடிமட்டத்திற்கு போய்க் கொண்டே இருக்கின்றன. சென்ட்ரிபியூகல் பம்புகளை வைத்து எங்களால் லிப்ட் செய்ய முடியவில்லை. கோயம்புத்தூர், வடாற்காடு, சேலம் போன்ற மாவட்டங்களில் இருக்கிற கிணறுகள் எல்லாம் காய்ந்து விட்டது. அப்படி காய்ந்துவிட்ட காரணத்தால் கிட்டத்தட்ட 10 லட்சம் பம்பு செட்டுகள் ஓடுகின்றதென்றால் அதில் இரண்டு, மூன்று லட்சம் பம்பு செட்டுகள் ஓட்ட முடியாத நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. அதன் காரணமாக நீங்கள் சமாளிக்கலாம். இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னதாக இப்போது செய்திருக்கிற அறிவிப்பை செய்திருந்தால் விவசாயிகளுக்கு உதவியவர்கள் ஆவீர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சென்ற கூட்டத்திலேயே ஒன்றைச் சொன்னேன். மின்சாரத்தை தொழிலுக்கு கொடுக்கிற சமயத்தில் நல்ல தொழிலாக பார்த்துக் கொடுங்கள்; யார் கேட்டாலும் கொடுத்து விடுவது என்ற நிலை வேண்டாம்; பவர் ஓரியண்ட்ட் இன்டஸ்ட்ரீஸ்களை அனுமதிக்காதீர்கள் என்று சொன்னேன். என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள்? மின்சாரத்தையே ரா-மெட்டீரியலாக

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1983 பிப்ரவரி 7]

வைத்துக் கொண்டு வேலை ஆரம்பித்தால் அதில் என்ன இருக்கிறது? இன்றையதினம் மால்கோ இருக்கிறது : அதைப்போல தாரங்கதாரா கெமிக்கல்ஸ் இருக்கிறது. இந்த இரண்டு யூனிட்களும் சேர்ந்து எத்தனை யூனிட்கள் கன்சம்ப்ஷன் செய்கின்றன? 80 அல்லது 100 மெகா வாட் மின்சாரத்தை அவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள். இது போன்ற தொழிற்சாலைகளுக்கு, மெட்டர்லஜிக் தொழிற்சாலைகளுக்கெல்லாம் அனுமதி கொடுத்துக் கொண்டு போனால் இன்னும் பத்து ஆண்டுகளுக்கு இதே நிலை தான் இருக்கும். நேற்றையதினம் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் பேசினார்கள். எலக்ட்ரானிக் இன்டஸ்ட்ரீஸ் தமிழகத்தில் வரவேண்டும் என்றார்கள். அப்படி குறைந்த அளவு மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தக் கூடிய, ஐந்து குதிரை வேக, பத்து குதிரை வேக மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகிற தொழிற்சாலைகளை வைத்து, 100 பேர்களுக்கு, வேலை, 200 பேர்களுக்கு வேலை என்று வைத்து, இப்பேற்பட்ட செலக்ட்டிங் இன்டஸ்ட்ரீஸ்களாக வைத்து அதற்கு மின்சாரத்தைக் கொடுப்பதற்கு முன்னுரிமை தரவேண்டும். அப்படி நீங்கள் கொடுத்தால் தமிழகத்தில் தொழிற்சாலைகள் உண்டாக்குவதற்கும் அதன் காரணமாக வேலை வாய்ப்பு உண்டாவதற்கும் உதவியவர்களாவீர்கள்.

(பிற்பகல் 12-30)

இப்போது ஷார்ட்-பால் ரெவின்யூ என்று சொல்கிறார்கள். 224 கோடி எங்கேயிருந்து வருகிறது. தமிழகத்திலே நம்முடைய பட்ஜெட்டிலே இருக்கிற நிதி வசூலிலிருந்து, ரெவின்யூ பட்ஜெட்டிலிருந்து அப்படியே வருஷந்தோறும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஏறக்குறைய 50 சதவீதம் பட்ஜெட்டிலேயிருந்து கொடுக்கிறோம் என்றால் அதற்கு மின் வாரியம் எதற்கு? மின் வாரியம் என்று வைத்துக் கொண்டு, இங்கேயிருந்து கொடுத்துக் கொண்டே இருந்தால் அதற்கு பெயர் என்ன? ஆகவே எங்கே தவறு இருக்கிறது? என்ன தவறு என்பதை கண்டுபிடித்து நிறை செய்ய வேண்டும். இன்னொன்றையும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டிலே மால்கோ நிறுவனத்தைப் பற்றி நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த சமயத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே ஒரு பெரிய ஊழலை கண்டுபிடித்து விட்டேன் கண்ணாடி வைத்துக் கொண்டு, ஒன்பது கோடி ரூபாய் மால்கோ ஊழல் என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன் அந்த 9 கோடி ரூபாயை ஏன் இன்னும் வசூல் செய்யவில்லை? ஏன் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே நீங்கள் சொல்லவில்லை? சென்ற ஆண்டு சான்னீர்களே, என்ன சான்னீர்கள் ரூ. 9.43 கோடி வசூல் செய்வது சம்பந்தமாக, ஹைகோர்ட்டிலே 6-1-1982-லே கேஸ் போட்டு அட்ஜெர்ன்மென்ட் ஆனது

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

என்று சொன்னீர்கள். 6—1—1982-லே அட்ஜெர்ன்மென்ட் ஆனது? என்ன செய்தீர்கள்? மின்சார வாரியத்திற்கு வக்கீல்கள் கிடைக்கவில்லையா? வக்கீல்களிடம் கொடுத்து உடனடியாக பைசல் செய்ய முடியில்லையா? ஏன் 5 ஆண்டுக்காலமாக மால்கோவிலிருந்து ரூ. 9.43 கோடி வசூல் செய்ய முடியாமல் நீங்கள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? யார் அதற்குப் பொறுப்பு? ஒன்று, அன்றையதினம் சொன்ன குற்றச்சாட்டு உண்மைக்கு மாறுபட்டதாக இருக்கவேண்டும், அல்லது அது தேவை அற்றதாக இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், அந்தக் குற்றத்தை நீங்கள் தொடர்ந்து செய்கிறீர்கள் என்று நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. ஆகையால்தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பல குறைபாடுகளை என்னால் சுட்டிக் காட்ட முடிகின்றது.

நெய்வேலியிலிருந்து இன்றையதினம் ரிலிப் என்று சொல்கிறீர்கள். நெய்வேலியிலிருந்து ரிலிப்பா? அல்ல. நெய்வேலி தான், இன்றையதினம் பூரணமாக நமக்கு உதவுகிறது. அதுவும் இல்லையென்றால், தமிழ்நாடு இருண்ட ஒரு மாநிலமாக மாறிவிடும். நல்லவேளையாக, அந்த நிறுவனமாகிலும் சரியாக வேலை செய்கிறது. அந்த நிறுவனம் சரியாக வேலை செய்ய வேண்டும். நம்முடைய அமைச்சருடைய தொகுதிக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற தொகுதி என்ற காரணத்தால், அது நன்கு வளர வேண்டும்.

இரண்டாவது மைன்சிலே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அந்த மின்சாரம் முழுவதுமாக நமக்குக் கிடைக்கவேண்டுமென்று நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கின்ற நேரத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உறுதுணையாக இருக்கும் என்று சென்ற ஆண்டிலே சொன்னேன். இப்பொழுதும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொடர்ந்து அவைகள் வரவேண்டும். அந்த இரண்டாவது மைன்சிலே உற்பத்தியாகக்கூடிய அத்தனை மின்சாரமும் நமக்கு வரவேண்டும். நீங்கள், இருப்பதைச் சரியாக நிர்வாகம் செய்யுங்கள். தேர்ட் மைன்சுக்கு நாம் பாடுபடுகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். நம்மாலே கூரை மேலே ஏறவும் முடியவில்லை. கோபுரத்திற்கு மேலே போய் சூரங்கு பிடிக்க வேண்டும் என்றால் என்ன அர்த்தம்? தேர்ட் மைன்ஸ் உண்டாக்க ரூ. 812 கோடி தேவைப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். அதிலே முடியுமா? கிட்டத்தட்ட ரூ. 2,000 கோடிக்குப் போகும். உங்களுக்கு இருக்கக் கூடிய திறமையையெல்லாம் ஒன்றுதிரட்டி மத்திய அரசாங்கத்திடம் சொல்லி, ஐயா, மூன்றாவது திட்டத்தை ஆரம்பியுங்கள், அதற்கான நிலத்தை நாங்கள் தருகிறோம், அதை ஆரம்பியுங்கள், அதற்கு நல்ல ஒத்துழைப்பு தருகிறோம், உற்பத்தி செய்யக்கூடிய கரண்டை எல்லாம் நாங்களே வாங்கிக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லுங்கள், ஏற்கனவே, சொன்னீர்களே செக்கன்ட் மைன் கிட், அது அப்பொழுதே வந்திருக்க வேண்டும், அப்படி வந்திருக்கக்கூடிய சமயத்திலே, நம்முடைய அமைச்சர்

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1983 பிப்ரவரி 7]

சரவர்கள் இப்பொழுது எடுத்துக் காட்டியதைப்போல, அவர்கள் கேட்டார்கள், உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மின்சாரம் பூராவும் நீங்கள் எடுத்துக் கொள்கிறீர்களா என்று கேட்ட நேரத்தில், தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம், அன்று ஆட்சியிலிருந்த எங்கள் அரசாங்கம், ஒரு கமிட்மென்டைக் கொடுத்தது. முழு மின்சாரத்தையும் நாங்களே எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று அன்றைய தினம் கமிட்மென்ட் கொடுத்த காரணத்தினால்தான் இன்றைய தினம் வாதாடுகின்ற உரிமைக்கு இடம் இருக்கிறது. முழு உற்பத்தியையும் நாங்களே எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்று சொன்னதற்குப் பிறகுதான் இரண்டாவது மைன்கட்டையே அன்றையதினம் தொடங்கினார்கள். இன்னும் சில தினங்களிலே உற்பத்தி செய்ய இருக்கிறார்கள். அப்பொழுது, உற்பத்தி செய்கிற முழு காரணும் நமக்கே வர வேண்டுமென்று உங்களோடு சேர்ந்து கேட்பதிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொஞ்சங்கூட கூட தயங்காது என்பதை மீண்டும் நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். அதே போலத்தான் மத்திய அரசாங்கத்திடம் பல திட்டங்களைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறோம், அவைகள் எல்லாம் வர வேண்டுமென்று கேட்கிறீர்கள். அவைகள் எல்லாம் வருவதற்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தடங்கலாக இருக்காது. எங்களுடைய சக்தி பூராவையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து, அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் வருவதற்கு நாங்கள் பாடுபடுவோம்.

அதே போல, கேஸ் டர்பைன்ஸ் வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பம்பாயிலே கொடுத்து விட்டார்கள், நமக்குக் கொடுக்க வில்லையென்றார்கள். நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்று அது சம்பந்தமாக பேசுகின்ற சமயத்திலே அவைகளை எடுத்து வாதாடுவதன் மூலமாகத்தான் அவைகள் கிடைக்கும். அதற்கான ஒத்துழைப்பை இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற எல்லோரும் கொடுப்பார்கள் என்ற உறுதிமொழியினை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மின் உற்பத்தியில், மழை பெய்யவில்லையென்றால், அதற்கு நாங்களா பொறுப்பு என்று சொல்லலாம். அது உங்கள் பொறுப்பு என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், அதே நேரத்திலே, தெர்மல் யூனிட் பெயிலியூர் ஆகிறது என்றால்.

That is an error of human being

அதை இயக்குகின்றவர்கள், அதற்காக ஏற்பாடு செய்யக்கூடியவர்கள், அதை நடத்தக் கூடியவர்கள் இதற்கெல்லாம் மூல காரணம். மனிதர்களாக இருக்கிற காரணத்தால், நீங்கள் பொறுப்பிலே இருக்கிற காரணத்தால், உங்களைத்தான் நாங்கள் கேட்கமுடியும். வேறு யாரையும் கேட்க முடியாது. இன்றையதினம் எண்ணூரை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, அதே போல், மெட்ராஸ் தெர்மல் பிளான்ட்டை எடுத்தாலும் சரி, அல்லது தூத்துக்குடியிலே இருக்கக்கூடிய அனல் மின் நிலை

[1983 பிப்ரவரி 7 [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

யத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, அவைகள் அடிக்கடி பழுது பட்டு விடுகின்றன. நம்முடைய அமைச்சரைக் கேட்டால், ஜப்பானிலிருந்து வாங்கினால், சவிட்சர்லாந்திலிருந்து வாங்கினால், லண்டனிலிருந்து வாங்கினால், அமெரிக்காவிலிருந்து வாங்கினால், அவைகள் எல்லாம் கெடாது,

‘Bhel Plant’ is not functioning well

என்று சொல்கிறார்கள். அதே சமயத்திலே, ‘பெல்’ நிர்வாகத்தினர் சொல்கின்றார்கள், நாங்கள் இராமகுண்டத்திற்குக் கொடுத்தோம். மகாராஷ்டிரத்திற்குக் கொடுத்தோம். 97 சதவிகிதம் எஃபிஷியன்சிலே அங்கே வேலை செய்கிறார்கள்; எப்படி இராமகுண்டத்திலே—விஜயவாடாவிலே இருக்கக்கூடிய தெர்மல் பிளான்ட்—திருச்சி பெல் நிறுவனத்தால் நிறுவப்பட்டது 97 சதவிகிதம் எஃபிஷியன்சியிலே வேலை செய்கிறது? இங்கே இருக்கக்கூடிய தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக்கூடியவை, அவர்களாலே நிறுவப்பட்டவை, 38 சதவிகிதம், 48 சதவிகிதம் எஃபிஷியன்சியிலேதான் வேலை செய்கின்றன என்றால் காரணம் என்ன? அடிக்கடி கோளாறுகள் ஏன் ஏற்பட வேண்டும்? அதை இயக்குபவர்கள் சரியாக இல்லாத காரணத்தால், திறமைக் குறைவானவர்கள் இயக்குகின்ற காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட பழுதுகள் வருகின்றன.

இன்னொரு காரணத்தையும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். சரியான கரி கிடைக்கவில்லை. கல்லையும், மண்ணையும் கலந்து அனுப்புகிறார்கள், அதன்காரணமாகப் பாய்லர் கெட்டு விடுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அந்தக் கல்லையும் மண்ணையும் நீக்கி நல்ல கரியை நீங்கள் வாங்குங்களேன், அதற்காகத்தானே நீங்கள் ஆட்சியிலே இருக்கிறீர்கள். அதைச் செய்வதற்குத் தவறியிருக்கிறீர்கள் என்று சொல்வதற்காகத்தானே நாங்கள் எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிறோம் நல்ல கரியை வாங்குவதற்கு நீங்கள் சரியான நடவடிக்கைகையை எடுக்காத காரணத்தினால்தான் தெர்மல் ஸ்டேஷன் எஃபிஷியன்டாக வேலை செய்யவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை என்னால் சுமத்தாமல் இருக்க முடியாது.

இன்னொன்றையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். கப்பல் வாங்கப் போகிறோம், அதிலே கரியைக் கொண்டு வரப்போகிறோம், அதை வைத்துக்கொண்டு எண்ணுரையும் மெட்ராஸ் தெர்மல் பிளான்டையும், தூத்துக்குடியையும் ஓட்டப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலமாக கப்பல் வாங்கப் போகிறோம், கப்பல் வாங்கப் போகிறோம் என்று கப்பல் வாங்கிக் கொண்டே இருக்கிறீர்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர்திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்காலத்திலே அமைச்சராக இருந்தபொழுது ஜப்பானுக்குச் சென்று கப்பல் வாங்கி வந்தார்கள். எங்களுடைய கட்சியின்

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1983 பிப்ரவரி 7]

தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அன்றையதினம் முதலமைச்சராக இருந்த அவர்கள் தலைமையில் நாங்களெல்லாம் விமான நிலையத்திற்குச் சென்று அவரை வரவேற்றோம். வால் போஸ்டர்கள் எல்லாம் போட்டார்கள். கப்பலை வாங்கி வந்த தமிழனே வா வா வா! என்று வரவேற்றோம். ஆனால் இப்பொழுது பஸ்கேரியா கப்பல் என்றும், பால்டிகா கப்பல் என்றும், போலந்து கப்பல் என்றும் சொல்லி, கடைசியாக கொரியா கப்பல் என்று சொல்லி, பிறகு ஜப்பான் கப்பல் என்று சொல்லி வெஸ்ட் ஜெர்மனி என்று சொல்லி, அக்ரிமெண்டிலே 33.33 குரோர்ஸ் என்று போட்டார்கள். 33.33 குரோர்ஸ் என்றெல்லாம் டென்டர்காரன் ஆஃபர் செய்திறான். மூன்று கப்பல்களுக்கு 100 கோடி ரூபாய் என்று எவ்வளவு ரவுண்டாக வருகிறது பாருங்கள். எதனால் நமக்குக் கப்பல் வரவில்லை? ஏன் கப்பல் தரைதட்டி விட்டது? கப்பலைக் கோட்ட விட்ட தமிழனே என்று சொல்லலாமா? ஏன் அந்தக் கப்பலை வாங்கவில்லை? மூன்று கப்பல்களை ஏன் வாங்கவில்லை? நான்காவதாக, ஜப்பான் கப்பலை வாங்குவதற்கு மறுத்தார்கள் என்றால் அவற்கு என்ன காரணம்? எதற்காக மறுத்தார்கள் என்பதற்கான காரணங்களையெல்லாம் சொல்லுங்கள். ஏற்கனவே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், கப்பல் வாங்குவதிலே தவறு இல்லை. ஊழல் இல்லை, சுப்ரீம் கோர்ட் ஐட்டை வைத்து விசாரிக்கவும் நாங்கள் தயார் என்றெல்லாம் சொன்னார்களே, அன்றைய பிறைம் மினிஸ்டர் சரன்சிக்ரீங்கு எழுதினார்களே, அதைப்போல இப்பொழுது பிறைம் மினிஸ்டருக்கு எழுதுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் அனுபவமும், விவரமும் நன்கறிந்தவர்கள். அவர்கள் இப்பொழுது பேசுகின்ற பொருள் பற்றி விடை தருகின்ற விவாதம் இப்பொழுது நடைபெறவில்லை. விடையளிக்கக்கூடிய வாய்ப்பும் இப்பொழுது எனக்கு இல்லை. ஆகவே, மின்சாரம் பற்றிப் பேசுவதற்கு இந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மிக்க நன்றி, மின்சார வாரியத்திற்குக் கரி வரவில்லை என்பதால்தான் நான் இதை சொல்கிறேனே தவிர, வேறு ஏதாவது கமர்ஷியலுக்காகக் கரி வரவில்லை என்றால் நான் இதைப்பற்றி இந்த நேரத்தில் சொல்லியிருக்கவே மாட்டேன். ஆகவே, நான் சொல்வது மோர் ரெலவன்ட்தான். கப்பல் வாங்குவதை உங்கள் இலாக்காவிலேயேதான் வைத்திருக்க வேண்டும். வேறு இலாக்காவிற்கு நீங்கள் விட்டிருக்கக் கூடாது. பூம்புகார் கப்பலை நீங்களே வாங்கியிருந்தால் சரியாக இருக்குமோ என்று நான் நினைக்கிறேன். வேறு துறையிலே போனதால்தான் சரியாக வரவில்லையோ என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் நான் உங்களோடு பழகிய காரணத்தால் இந்தச் சந்தேகம் எனக்கு ஏற்படாமல் இருக்க முடியவில்லை.

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

நமக்கோ கரி தேவை ; கரி வாங்க வேண்டும், கரி வரவில்லை என்றால் மின்சார உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. மின்சார உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டதால் விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் லேபர் அன்ரெஸ்ட் இருக்கிறது என்று வேறு சொல்லிக்கொண்டிருப்பவர்கள். இப்படியெல்லாம் வருவதற்குக் காரணம் என்ன?

There has been bungling in the purchase of ship for bringing coal from various parts

ஆகவேதான் கப்பல் வாங்கத் தவறி விட்டார்கள். கப்பல் கொடுக்க மாட்டேன் என்று ஸ்டீபன் சொல்லி விட்டாரே.

once and for all they have refused—turned down

அதற்காகப் போர்க்கொடி உயர்த்துங்களேன், ஐப்பான் கப்பல் பற்றி உடன்பாடு செய்ததில் தவறு இல்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொல்வது தவறு என்று சொல்லுங்களேன், சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதியின் விசாரணைக்குத் தயார் என்று சொல்வதற்கு நீங்கள் தயாரா? நான் ரெலவன்டாகத்தான் சொல்கிறேன்.....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் பங்கிலிங் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். பங்கிலிங் என்றால் எங்கே என்று சொல்வதற்கு முழு விவரங்கள் என்னிடத்திலே இல்லை. பங்கிலிங் இங்கேயா அல்லது ஷிப்பிங் டெவலப்மென்ட் ஃபண்டிலேயா, அல்லது ஷிப்பிங் மினிஸ்ட்ரியிலேயா என்று சொல்வதற்கான முழு விவரங்கள் என்னிடத்திலே இல்லையே. மின் வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையிலே நாம் கப்பல் வாங்கியும் நிலக்கரி கொண்டு வரலாம். கப்பல்களை வாடகைக்கு அமர்த்தியும் நிலக்கரியைக் கொண்டு வரலாம். அதனாலே எப்படி இதை ரெலவன்ட் என்று சொல்லுகிறார்.

(பிற்பகல் 12-40)

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கப்பல் நூற்றுக்கு நூறு நமக்கே கரி ஏற்று வதற்குத்தான். அது மின்சார வாரியத்திற்குக் கரி ஏற்றுவதற்கு. மின்சார வாரியம் பூம்புகார் ஷிப்பிங் கார்ப்பரேஷனோடு செய்து கொண்ட அக்ரிமென்ட்—

The cost plus certain per-centage.

இவை அத்தனையும் 100 சதவிகிதம் எங்களுக்குத்தான், பயன்பட வேண்டும் என்று சொன்ன கமிட்மென்டை வைத்து பூம்புகார் ஷிப்பிங் கார்ப்பரேஷன் வாங்கினால்தான் ; இதை வாங்கு

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1983 பிப்ரவரி 7]

வதற்கு சரியான முறைகளைக் கையாளாத காரணத்தினால்தான் கப்பல் வராத காரணத்தினால்தான், மின்சார உற்பத்தி பாதிக்கப் படுகிறது என்று சொல்வதற்கு எனக்கு உரிமை இல்லையா? ஆகையினால் தான் அந்த நடைமுறையிலே இருக்கக் கூடிய கோளாறுகளின் காரணமாக வரவேண்டிய கப்பல், வாங்க வேண்டிய கப்பல் கடந்த 5 ஆண்டு காலமாக வரவில்லை. இன்றைய தினம் நாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டிலே நான் பேசும்போது சொன்னேன். இது சம்பந்தமாக வேறு விவாதங்கள் வருகிற சமயத்திலே பேசினேன், இதற்கான ஆதாரங்கள் என்னிடத்திலே இருக்கின்றன. நான் பேசுவது என்றால் எல்லா ஆதாரங்களை வைத்துக் கொண்டுதான் பேசவேண்டும். இன்றைய தினம் நம் முடைய அமைச்சரவர்கள் அதற்குப் பதில் சொல்ல முடியாத காரணத்தால், கப்பல் வரவில்லை என்ற அளவுக்கு அதனாலே பாதிப்பு என்கிற அளவுக்கு மட்டும்தான் நான் சொல்கிறேனே தவிர, அந்த விவாதத்திற்குள் நான் போக விரும்பவில்லை.

சென்ற ஆண்டே நான் குற்றச்சாட்டினைச் சொன்னேன். ஏனென்றால் இங்கே மின்சாரம் இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய நிலை இல்லை. மின்சாரம் நிறைய இருக்கின்றதைப் போலத் தான் சென்னையும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதியிலேயும், லாவிஷ் இல்லுமினேஷன் நிறைய இருக்கின்றது என்று நான் சொன்னேன். இங்கே பக்கத்திலே நம்முடைய மாற்றுத் தலைவர், சேர்மனாக இருக்கக் கூடிய அந்த டீரிசம் டிப்பார்ட்மெண்டு நடத்துகிறார்களே பொருட்காட்சி, என்ன பெரிய எக்சிபிஷன், இதனாலே என்ன பெரிய வளர்ச்சி தமிழ்நாட்டிலே வந்துவிடப் போகிறது. எத்தனையோ லட்சக்கணக்கான யூனிட்கள் மின்சாரத்தை விண்டிக்கிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியில் இருந்து பார்த்தாலே அது ஜெகஜ்ஜோதியாக மின்னுகிறதே. எங்கே இருந்து வருகிறது? ஏதோ அங்கே இரண்டு ஜெனரேட்டர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். எங்களைப் போன்றவர்கள் குற்றச்சாட்டு சொன்னால், நாங்கள் அதிலே இருந்து எடுக்கிறோம் என்று காட்டுவதற்காக அப்படி வைத்திருக்கிறார்களே தவிர,.....

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர்—தலைமை)

திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன் : பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு 30 விழுக்காடு குறைத்துப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற ஒப்புதலின் பேரில் தான் மின்வாரியத்திலே இருந்து நாங்கள் மின்சாரத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம். அதோடு இந்த ஆண்டு 2 ஜெனரேட்டர்களை

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன்]

வைத்து இந்த 30 விழுக்காட்டை விட 35 சதவிகிதம் குறைத்திருக்கிறோம். இன்னும் குறைத்துக் கொண்டு நாங்கள் மின்சாரத்தை இந்த சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தினுடைய பொருட்காட்சிக்குப் பயன்படுத்துகிறோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு விளக்கமாக தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி :

I thank the Hon'ble Member for having clarified this. My desire is that the exhibition have been postponed.

மின்சாரம் இல்லாத காரணத்தினால், அடுத்த ஆண்டிற்கு நடத்தினால் என்ன குடி முழுசிப் போய்விடும். ஆகையினால்தான் மின்சாரமே இல்லாத காரணத்தினால்தான் இப்போது அதிகமான அளவுக்கு நாம் மின்சாரத்தை வீணடிக்கிறோம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போதே மணி 12/45 ஆகின்றது. பிறகு அமைச்சர் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். எல்லோருக்கும் அவர் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் வேண்டுமோளுக்கு இணங்கி, உங்கள் கட்சியின் உறுப்பினர் புருஷோத்தமனுக்கும் வாய்ப்பு கொடுத்தேன். சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : Have our co-operation. We are responsible people. We want to point out certain things.

MR. SPEAKER : But there are limitations.

THIRU V. KRISHNAMURTHI : Mr. Speaker Sir,

இப்படிப்பட்ட லாவிஷ் இல்லுமினேஷன் இன்னும் பல இடங்களில் தமிழ்நாட்டிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைத்தாக வேண்டும். அந்தக் காரணத்தினால்தான் சொல்ல விரும்புகின்றேனே தவிர, இந்த எக்சிபிஷனே இப்போது நடத்தாமல் இருந்திருந்தால், அது பொது மக்களுக்கு, மின்சாரத்தை வீணடிக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு ஒரு பாடமாக இருக்காதா என்ற கேள்வியை என்னாலே கேட்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1983 பிப்ரவரி 7]

இங்கே இன்னொன்றையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது.) இவர்கள் பொருள்களை வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். 30-9-1982 நாள் பிரகாரம் 112 கோடி ரூபாய்க்கு பொருள்கள் ஸ்டோரில் இருப்பதாக எங்களுக்குத் தகவல் இருக்கின்றது. 112 கோடிக்கு இருக்கின்றது. என்னென்ன, ஓயர்கள், டிரான்ஸ்பார்மர்கள், அதே போல மற்ற சாதனப் பொருள்கள். இவைகளை எல்லாம் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். வாங்கவேண்டியதுதான். வாங்க வேண்டியது இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. அப்படி வாங்கினால்தான் மின்சாரத்தை கொடுக்க முடியும். ஆனால் 112.79 கோடிக்கு வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அதை வைத்து என்ன செய்தீர்கள்? என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் 26,209 பம்ப் செட்டுகளுக்குக் கனக்ஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள் சென்ற ஆண்டிலே. இன்னும் 3 லட்சம் பம்ப் செட்டுகள் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு எப்போது கொடுக்கப்போகிறீர்கள்? இந்த 3 லட்சத்திலே ஒருலட்சம் பம்ப் செட்டுகளுக்குக் கொடுக்கப் போகிறீர்களா, கொடுங்கள். அப்படிக் கொடுத்தால் நாங்கள் அதை ஆதரிக்கிறோம். இல்லை என்றால் நீங்கள் டெட் லாசாக வாங்கி வைத்திருக்கிறீர்கள். அதற்கு வட்டி என்ன ஆயிற்று? 112 கோடி ரூபாய்க்கு வட்டி என்ன ஆச்சு? இன்றைக்கு 112 கோடிக்கு யார் பொறுப்பு? அதை இன்றையதினம் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற சேர்மன் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தின் மூலமாக கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து டியூப் லைட் பற்றி. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஸ்டேன்டர்ட் டியூப் லைட், நம்முடைய மின்சார வாரியத்திலே கிடையாது. அங்கே யிருக்கிற டி. இ. க்கள் எல்லாம் ஸ்பாட் பில்லிங், ஸ்பாட் பர்சேஸ் பண்ணுகிறார்கள். எங்கே பண்ணுகிறார்கள்? மதுரையிலே பல இடங்களிலே டியூப் லைட் உற்பத்தி பண்ணுகிறார்கள். பழைய டியூப் லைட் எல்லாம் 1 ரூபாய்க்கு வாங்கிக் கொண்டு போய் அதிலே காஸ் பில் அப் பண்ணி அதை 7 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். அதை ஒருவன் 12 ரூபாய்க்கு வாங்கி வந்து, 15 ரூபாய்க்கு விற்றுவிட்டு, 25 ரூபாய்க்கு பில்லைப் போடுகிறான். அடிக்கிறான் கொள்ளையாக. எல்லா ஸ்டேஜிலேயும் இல்லை என்று சொல்ல முடியுமா? அது 3 நாளைக்கு மேலே எப்படி எரியும்? 2 நாளைக்குத்தான் எரியும். சாதாரண பிலிப்ஸ், கிராம்டன் இன்னும் மற்ற பல்புகளை வாங்கினால், 4 மாதம், 5 மாதம் எரியும். ஆனால் மதுரையிலே காஸ் பில் அப் பண்ணுகிறார்களே அது தெரியாதா. அந்த வாரியத்திலே இருக்கக்கூடிய டி.இ.க் களுக்குத் தெரியாதா? புள்ளிவிவரங்கள் வேண்டுமானால், நான் தனியாக அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவிப்பதற்கும், அல்லது கொடுப்பதற்கும் தயாராக இருக்கிறேன். எவ்வளவு

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

லட்சக்கணக்கான ரூபாய் விரயம் ஆகிறது இதனாலே. எங்கே கிராமத்திலே விளக்கு எரியும்? இப்படி டியூப் லைட் வாங்குவதிலேயே மோசடிகள் நடக்கின்ற காரணத்தினாலே கிராமப்புறத்திலே இருக்கின்ற மின் விளக்குகள் எரிவதில்லை. அதைப் போக்குவதற்கு நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

கடைசியாக ஒன்று. இன்று 3,000 கேஷியர்கள் ஒரு வருடமாக வேலை செய்யவில்லை. 3,000 கேஷியர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டே சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். ஏன் வாங்குகிறார்கள்? சம்பளம் நீங்கள் கொடுத்திருக்கிறீர்கள், வாங்குகிறார்கள். ஏன் வேலை செய்யவில்லை? நீங்கள் அவர்கள் செய்யாத வேலையைச் செய்யச் சொன்னால், அவர்கள் வேலை செய்யவில்லை. அதற்கு நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், நாங்கள் கார்ட் பில்லிங் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று கார்ட் பில்லிங் நன்றாக நடந்தால் நான் வரவேற்கிறேன். அதை பாராட்டுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் குறுக்கே நிற்காது. கார்ட் பில்லிங் மூலம் 6,000 அசெஸ்ஸர்களைப் போட்டிருக்கிறீர்கள். அந்த 6 ஆயிரம் அசெஸ்ஸர்கள் எல்லாம் யார் என்று பார்த்தால். 8-வது படித்தவன் எல்லாம் அதிலே அசெஸ்ஸராக வந்திருக்கிறான். ஆள் போட்டதினாலே தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், அதை நடத்துகிறவர்கள், ஒத்துழைப்பு தராத தினாலே அவர்கள் எல்லாம் ஆதரவு கொடுக்காத காரணத்தாலே இன்றையதினம், 8-வது படித்தவனை எல்லாம் அசெஸ்ஸராக நியமித்து இருக்கிறீர்கள். அவர்கள் வேலை நேரம் என்ன? 24 மணி நேரத்தில் எப்போது வேண்டுமானாலும், வருவார்கள் எப்போது வேண்டுமானாலும் போவார்கள். அவர்களுக்கு அதாவது இந்த நேரம் என்று கிடையாது. அதாவது ஆக்ஸிடென்ட் ஆகிவிட்டது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள், ராத்திரி 12 பனிக்கு நான் பில் எடுக்கப்போனேன், ஆக்சி டென்ட் ஆகிவிட்டது என்று, ஓர்க்மேன் காம்ப்ன்சேசனிலே அவர்கள் கேட்கலாம். ஆகையினாலே அந்த முறைகேடுகள் (குறுக்கீடு). சக்கிரம் முடித்துவிடுகிறேன். இந்த ஸ்பாட் பில்லிங்கினால் இருக்கக்கூடிய ஊழலை, இருக்கக்கூடிய தவறுகளை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது கூட நான் குற்றச்சாட்டு சொல்லவில்லை. மின்சார வாரியத்தில், இப்போது வாட் ஈஸ்தி டிமான்ட்? நீங்கள் ஜனவரி மாதத்திற்கு என்ன டிமான்ட் என்று மின்சார வாரியத்தினரே சொல்ல முடியாது. காரணம் இந்த அசெஸ்ஸர்கள் ரிப்போர்ட் செய்தால்தான். இந்த அசெஸ்ஸர்கள் என்ன ரிப்போர்ட் செய்கிறார்கள்? பச்சைக் கார்டிலே எழுதிவிடுகிறார்கள். பச்சைக் கார்டிலே எழுதிக்கொண்டு ரெவின்யூ யூனிட்டுக்கு வந்தால்தானே, அதைக் கம்பைல் பண்ணி டிமான்ட் செட்டில் பண்ணமுடியும். அது சரியாக

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி [1983 பிப்ரவரி 7]

வருவதில்லை. அப்படி சரியாக வராத காரணத்தினாலே வருமானம் சரியாக வருவதில்லை. ஏற்கனவே மாதத்திற்கு 25 கோடி வந்தது. இப்போது 25 கோடி வந்தால் போதுமா? டாரிப் ரிவிஷனாகியும் வருமானம் இல்லையா? ஆகையினாலே வரக்கூடிய வருமானம் சரியாக வரவில்லை. நம்முடைய மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருந்த சமயத்திலே நம்முடைய தொ. மு. ச.-விலே பொதுச் செயலாளராக இருந்தார்கள். ஏறக்குறைய பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் தலைவராக இருந்தார்கள். நல்ல வேளையாக அவர் இந்த கட்சியைவிட்டு வந்து விட்டார்கள். அவர்கள் அப்போதே அவர்களை இணைத்துக்கொண்டிருந்தால், ஒரு தொல்லையும் வந்திருக்காது. அவர்கள் தனியாக வந்ததினால்தான் அவர்கள் ஒத்துழைப்புத் தரவில்லை. அவர்கள் ஒத்துழைப்புத் தராததினால், அசெஸ்ஸர்கள் என்று சொல்லி அங்கே இருக்கின்றவர்கள் எல்லாம் படிக்காதவர்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் ஸ்காவெஞ்சர்கள் வேலையிலே இருந்தவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு மின்சார வாரியத்தியே அசெஸ்ஸராக இருக்கிறார்கள். இல்லை என்று சொல்ல முடியுமா? அதேபோல் வசூலில் எவ்வளவு ஊழல் நடைபெறுகிறது? என்ன வசூல் பண்ணுகிறார்கள். ஏற்கனவே காஷியர் கவுண்டரிலே வாங்கும்போதே தப்பு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஒடிவிடுகிறான். 6 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கக்கூடிய, 25 ஆயிரம் கிராமங்களிலே எப்போது வசூல் பண்ணுகிறார்கள் என்று யாருக்கும் தெரியாது. இப்படி வசூல் பண்ணுவதிலே பல தவறுகள் நடக்கின்றன. திருநெல்வேலி சிஸ்டத்திலே ஒரே ஒரு என்ஜினியர், ஒரே ஒரு நபர் ஏறத்தாழ 50 ஆயிரம் ரூபாய்—ஒரு அஸெஸ்ஸர் மட்டும் 50 ஆயிரம் ரூபாய் கையாடல் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களை செக்-அப் பண்ணுவதற்கு என்ன இருக்கிறது? அவர்கள் பில் போடுகிறார்கள். ஒரிஜினல் பில்லிலே 2,500 ரூபாய் என்று பில் போடுகிறார்கள் என்றால், எங்களுக்கு 2,500 ரூபாய்க்கு ரசீது கொடுத்துவிடுகிறார்கள். கீழே வெள்ளைத் தாளை வைத்துக்கொண்டு அதிலே வெறும் 500 ரூபாய் என்று அவர்கள் போடுகிறார்கள். அப்படி ரூப்பிளிகேட்டிலே போடுகின்ற காரணத்தாலே அங்கே உள்ள ஏ.இ., ஜே. இ. க்கள் அதை கம்பைல் செய்து கொடுக்கின்ற சமயத்திலே 500 ரூபாய்க்குத்தான் ரசீது இருக்கின்றது என்று ஏமாற்றுகின்ற சூழ்நிலை தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்றது. இதை எப்படித் தீர்க்கப்போகிறார்கள்? ஏன் 3,000 பேர்களை காஷியர் என்று உட்கார வைத்துக்கொண்டு நீங்கள் சம்பளத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். ஏன் ஒக்கனேக்கல் திட்டத்தைக் கொண்டு றரவேண்டுமென்று நீங்கள் போராடக்கூடாது. கர்நாடகத்திலே சரியான உறவு வைத்திருந்தீர்கள். குண்டூராவ் அவர்கள்

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

உங்களுக்கு வேண்டியவராக இருந்தார். 800 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்வதற்கு நீங்கள் ஏன் முயற்சிகளை எடுத்திருக்கக் கூடாது? கேரளாவிலே இப்போது ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ஒப்பந்தத்திலே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கொடுக்கவேண்டிய நேரத்திற்குமேல் கொடுத்தாகிவிட்டது. நீங்கள் கேரளாவுக்கு போய், ஹைதராபாத்துக்குப் போய், இங்கே வருவதற்கு அதிகமான நேரம் ஆகும். சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

(பிற்பகல் 12-50)

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கேரளாவிலே ஒப்பந்தம் போட்டு இருக்கிறார்கள். வரவேற்கவேண்டியதுதான்.

35 பைசாவுக்கு மின்சாரம் எப்போது கொடுக்கப் போகிறார்கள், 3 வருஷம் கழித்துக் கொடுப்பார்கள். அதுவும் அந்த சிமென்ட் ஆலை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சிமென்ட் பூராவும் கேரளாவிற்குப் போகவேண்டும். அதோடு நின்று விட்டதா? சென்ற பிப்ரவரி மாதத்தில் இருந்து ரிட்டராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுத்து அதற்காக 3 கோடி 4 கோடி ரூபாய் மின்சார வாரியத்தின் பணம் வாரிக்கொடுக்கப்பட வேண்டுமா? அதற்காக நீங்கள் ஏன் ஒத்துழைக்கவேண்டும்? இதை என்னால் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. (மணியடிக்கப்பட்டது).

கடைசியாக ஒன்றேஒன்றை மட்டும் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்த நீங்கள் திட்டம் போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். இன்றைக்கு மக்கள் எப்படி கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறீர்கள். 24 மணி நேரம் இன்றைக்கு மின்சாரம் கிடைக்கிறதா? 5 மணி நேரம்கூட சரியாக மின்சாரம் வரவில்லை. இரண்டு மணி நேரம் கூட மின்சாரம் சரியாக உற்பத்தி செய்யமுடியவில்லை. அந்த அளவிற்கு நீர் நிலை வற்றிவிட்டது. இந்தச் சமயத்தில் போய் மின்கட்டணத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று சொன்னால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதைக் கடுமையாக எதிர்க்கும் என்று கூறி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த மின் வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கை மீது விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு பல்வேறு ஆலோசனைகளை வழங்கிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் எழுப்பிய பல பிரச்சினைகளை மின் வாரியம் நிச்சயம் கூர்ந்து கவனித்து, தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்ற உறுதியை நான் இந்த அவை முன் வைக்கிறேன்.

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1983 பிப்ரவரி 7]

இம் மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் 3 முக்கிய பிரச்சினைகளை அனைத்துக் கட்சியினரும் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும் என்று முதலிலே பரிசீலனை நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் வேறு எந்த அமைச்சருக்கும் கிடைக்காத ஒரு வாய்ப்பு சூமார் 1959 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மின் வாரியத்தோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொள்கிற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்து இருக்கிறது. அங்கே பணியாற்றியபோதும், அதற்குப் பிறகு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் மதிப் பீட்டுக் குழுத் தலைவராக இருந்தபோதும், மின் வாரியத்தைப் பற்றி பரிசீலிக்கும் வாய்ப்பு பெற்றேன். அதற்குப் பிறகு தொடர்ந்து ஆளும் தரப்பிலே தொழிற்சங்கத் தலைவனாக இருந்து பணியாற்றி இருக்கிறேன்.

இந்த மூன்று மிகப் பெரிய பிரச்சினைகளையும் நாம் இப்போது கவனிக்கத் தவறுவோமேயானால், ஒரு நல்ல பொது நிறுவனத்தை, தமிழக மக்களின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கக்கூடிய ஒரு பொது நிறுவனத்தைப் பற்றி நாம் சரியாகக் கணக்கிடாமல் போய்விட்டோம் என்ற பெரும் குற்றச் சாட்டு வரும். ஆகவே, அதை முதலிலே நான் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்போதெல்லாம் மின்சார வாரியம் எவ்வாறு இயங்க வேண்டும் என்று வெகுவாகப் பேசினார்கள். ஆனால் மின் வாரியத்தின் நிதிநிலை பற்றி ஒரு சிலரே தொட்டுப் பேசினார்கள். மின் வாரியத்தின் நிதிநிலைமை உண்மையிலேயே கவலை தரத் தக்கதாக இருக்கிறது என்பதை நாம் கட்டாயம் உணர்ந்தாக வேண்டும். மின் வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது நடைபெறுகிற விவாதத்தின்போது இதைப்பற்றி நிறைய கருத்துக்களைப் பேச வேண்டிய நான் மின்சார விநியோகத்தைப்பற்றி பேசவே பெரும்பாலான நேரத்தைச் செலவழித்து விட்டோம்.

மின்சார நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையிலே நாமே சிக்கனப்படுத்தி செலவைக் குறைப்பது என்பது ஒரு வகை. நமது சக்திக்கு அப்பாற்பட்டு செலவாகிறது என்பது ஒரு வகை. இப்படிப் பார்க்கிறபோது, வளர்ந்து வரும் விலைவாசி காரணமாகவும், அவ்வப்போது மத்திய அரசின் நிறுவனங்களிடமிருந்து நாம் பெற்று வருகின்ற பொருள்களின் விலையை உயர்த்துவதன் காரணமாகவும் குறிப்பாக நிலக்கரி விலை, ரயில்வே கட்டணம் உயர்வு, எரி எண்ணை விலை உயர்வு போன்றவைகளின் காரணமாகவும், மின் பற்றாக்குறையைச் சரிக்கட்டுவதற்கு அண்டை மாநிலங்களிலிருந்து அதிக விலை கொடுத்து மின்சாரத்தை நாம் வாங்க வேண்டிய நிலையிருப்பதாலும், பெரும் அளவிற்கு மின்சார வாரியம் நிதி இழப்புக்கு ஆளாகிறது.

1983 பிப்ரவரி 7]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

மத்திய அரசு உயர்த்துகின்ற விலையைத் தடுப்பதற்கு நம் மாலே முடியாது. பிற மாநிலங்கள் நமக்குத் தருகின்ற மின்சாரத்தின் விலையை உயர்த்துகின்றபோது வேண்டாம் என்று கூறுகின்ற நிலையிலே நாம் இல்லை. பொருட்களின் விலைவாசி ஒருபக்கம் ஏறுகின்ற நிலைமைகளை எண்ணிப் பார்க்கும்போது அதைக் கட்டுப்படுத்த எந்த மாநில அரசுரலும் முடியாது என்பது எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒன்று. அந்த வகையிலே பார்க்கும்போது சுமார் 225 கோடி ரூபாய் இந்த ஆண்டு இழப்பு வரும் என்று இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இது தொடருமானால் இன்னும் பெரிய பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான வாய்ப்பை மின்சார வாரியம் பெறுமா என்பதைக் கண்டிப்பாக நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

மத்திய அரசு கட்டணத்தை உயர்த்தும்போது, குறிப்பாக நிலக்கரி கட்டணத்தை உயர்த்தி, வாகன் கட்டணத்தை உயர்த்தி எரி எண்ணெய் விலையை உயர்த்தி மாநிலங்களிடமிருந்து மறைமுகமாக அதைப் பெற்றுக் கொள்கிறது. ஆகவே, அப்படிப் பெற்றுக் கொள்ளும்போது மத்திய அரசு மாநில அரசுகளைக் கலந்து ஆலோசனை செய்ய நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று வாய்ப்பு கிடைக்கும் போதெல்லாம் மத்திய அரசிடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். மின்சாரத் துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலேயும் அது பேசப்பட்டது. அண்மையில் திட்டக் குழுவுடனும் விவரமாக இந்த நிலை விவாதிக்கப்பட்டது.

நாம் 5 கோடி ரூபாய்க்கு, 10 கோடி ரூபாய்க்கு மத்தியத் திட்டக் குழுவிடம் வாதாடிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் நிலக்கரி கட்டணம், வாகன் கட்டணம், பொருட்களின் விலை உயர்வு என்ற பல்வேறு வகைகளிலே 30 கோடி, 40 கோடி ரூபாயை சுலபமாக நம்மிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். அதன் பிறகு மாநில அரசு நிதிப் பற்றாக்குறையினால் அவதிப்படுகிறது என்று குற்றஞ் சாட்டுகிறார்கள். ஆகவே, கட்டணத்தை உயர்த்தும் பொழுது பெருமளவு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தும் மாநிலங்களைக் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும்; அதை ஒரு கொள்கையாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிறோம்.

இதர மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரையில், நம்முடைய பற்றாக்குறை நீங்களில்லை என்றால், நம்முடைய தேவையை நாமே நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியவில்லை என்றால் இதர மாநிலங்கள் சொல்லுகின்ற மின்சார விலையைக் குறைக்கும் சக்தி நமக்குக் குறைவு என்பதையும் அதனால் சில நேரங்களில் அதிகக் கட்டணத்தைக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் நமக்கு ஏற்படுகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1983 பிப்ரவரி 7]

அதே நேரத்தில் கட்டண விகிதத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே இந்த அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு எந்த எந்த தொழிற்சாலைக்கு சலுகைக் கட்டணம் இருந்ததோ அது ரத்து செய்யப்பட்டது. ஓரளவுக்கு கட்டணத்தை உயர்த்துவதற்கு, தொழில்களுக்கு எந்த எந்த அளவுக்கு கட்டணத்தை நாம் உயர்த்த முடியுமோ அதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆனால் ஒரு இடத்திலே நாம் அனைவரும் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

குறிப்பாக தொழில்களுக்கு அடுத்தபடியாக அதிக அளவுக்கு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தும் துறை வேளாண்மைத் துறை என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது.

இப்போது விதிக்கப்பட்டிருக்கிற கட்டணம் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் விதிக்கப்பட்டது. சிறு விவசாயிகளுக்கு 9.5 பைசா, பெரிய விவசாயிகளுக்கு 12 பைசா என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுமார் 9.5 இலட்சம் பம்பு செட்டுகள் தமிழ்நாட்டிலே தான் இயங்குகின்றன. மற்ற மாநிலங்களில் எங்கும் இந்த அளவுக்கு பம்பு செட்டுகள் இல்லை. ஆந்திர மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 5 இலட்சம் பம்பு செட்டுகள்தான் இயங்குகின்றன. அங்கே 20 பைசா கட்டணத்தில் அவர்கள் வசூல் செய்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால், நாம் 12 பைசா என்று நிர்ணயித்த காலத்தையும் இப்போதுள்ள நிலைமைகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் அந்த 12 பைசா என்பது இப்போதுள்ள 5 பைசாவுக்குத்தான் சமம். ஆக, சாதாரண அளவுக்குக் கூட நாம் ஓரளவுக்கு உயர்த்தி சரிக்கட்டவில்லை என்றால்—வேண்டுமென்றால் விவசாயத்திற்கு உதவி செய்தோம் என்ற பெருமை இருக்குமே தவிர, அது நிச்சயமாக மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலைமையை மிகவும் மோசமாக்கிவிடும்.

நான் இதைச் சொல்லக் காரணம், எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள். விவசாயக் கட்டணத்தை உயர்த்தினால் எதிர்ப்போம் என்று சொன்னார்கள். எதிர்க் கட்சி என்றால் எதிர்க்கத்தான் செய்வார்கள். அதைப் போல அண்ணா தி.மு.க. எதிர்க் கட்சியாக இருந்தாலும் அப்படித்தான் சொல்லியிருக்கும். இந்திரா காங்கிரசும் அப்படித்தான் சொல்லியிருக்கும்.

ஆனால் நான் குறிப்பிட விரும்புவது, உண்மை நிலைமையை நாம் ஓரளவுக்கு உணர்ந்துக் கொள்ள வேண்டும். உண்மை நிலையை உணர்ந்துக் கொண்டு, விவசாயிகள், அதிலும் குறிப்பாக நிலம் உள்ள விவசாயிகள் தங்களுடைய சக்திக்கு ஏற்ப

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

கொஞ்சம் தாங்கிக் கொண்டு இந்த நிதிநிலையைச் சரிசெய்ய அரசோடு ஒத்துழைக்க வேண்டாமா என்பதை தயவு செய்து சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலே நிலபுலம் இல்லாத மக்கள் தானே வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ளவர்கள். அவர்களுக்கு என்று நாம் கொடுப்பது என்ன? அவர்களுடைய குடிசைக்கு ஒரு விளக்கு என்று கொடுக்கப்படுகின்றதே தவிர வேறு எந்தத் திட்டத்தை அவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள்? நேர்முகமாகவும் எதுவுமில்லை. மறைமுகமாக வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். அது வேறு. நேரடியாக மின்சாரத்தினால் பயன் கிடைப்பது உடைமையாளர்களுக்குத்தான் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

(பிற்பகல் 1:00)

ஆகவே, வறுமையாளர்கள் நிறைந்த நம்முடைய நாட்டைப் போன்ற ஒரு நாட்டில், தாங்கக்கூடியவர்களுக்கு கட்டணத்தை உயர்த்துகிறபோது, அரசியல் கட்சி வேறுபாடு இன்றி, தயவு செய்து நாம் அத்தனைபேரும் ஒன்றுபட்டு, உயர்த்துவதன் உண்மை நிலையை உணர்ந்து செயல்படுவோமேயானால்தான், மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை சரியாக இருக்கும். அதைப் பற்றி நான் பின்னர் குறிப்பிடுகிறேன். இந்த உண்மை நிலையை தயவு செய்து உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பாகத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நிதிநிலையைப் பொறுத்தவரையில் ஏராளமான பொருள்கள் இருப்புகள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் சிக்கனப் படுத்தலாம் என்றுகூட உறுப்பினர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். அந்த விவரங்கள் எல்லாம் என்னிடத்திலே இருக்கின்றன. கேப்பிடல் புரோக்கிராம் என்கிற மூலதனத் திட்டம் அதிகமாகிவிட்டது. மூலதனத் திட்டம் அதிகமாகிறபோது மின் உற்பத்தி திட்டங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களும், மின்மாற்றிகளும் அதுபோன்ற பொருட்களையும் நாம் வாங்கி வைத்திருக்கிறோம். அத்தோடு நாம் வாங்கி வைத்திருக்கிற எண்ணெய் எரிவாயு போன்ற பொருள்களின் கூடுதல் விலை உயர்வின் காரணத்தினாலே, அந்த ஸ்டாக் பொசிஷன் அவ்வளவு வருகிறதே தவிர, வேறு அல்ல.

அவைகள் எல்லாம் பயன்படுத்தப்பட்டால், இந்த நிலைமை இராது என்பதை நான் இங்கே தெளிவாகத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இப்படிச் சொல்வதினாலே விவசாயக் கட்டணத்தை உயர்த்துவதற்கு அரசு முடிவு எடுத்துவிட்டது என்று தயவுசெய்து யாரும் கருதிவிட வேண்டாம். ஆனாலும், நான் நிலைமையைத் தெளிவாக எடுத்துத் தெரிவிப்பதற்காகத்தான் இதை குறிப்பிட்டேன். தொழில்களுக்கு அடுத்த படியாக ஒரு பெரும்பங்கு மின்சாரத்தை, வேறு எந்த மாநிலத்திலேயும் இல்லாத அளவுக்கு

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1983 பிப்ரவரி 7]

தமிழகத்திலே நாம் இதற்காக பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, சாதாரண விலைவாசியின் உயரளவிற்காவது அந்தக் கட்டணத்தைக் கட்டிவந்தால்தான், மின்சாரம் அவர்களுக்கு தொடர்ந்து கிடைக்கவும், மின்சார வாரியம் இயங்குவதற்குமான வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேனே தவிர, மின்சார கட்டணத்தை உயர்த்துவதற்கு அரசு தீர்மானித்து இருக்கிறது என்று நான் சொல்வதாக தயவு செய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருதிக் கொள்ள வேண்டாம்.

இருந்தாலும் தமிழகத்தினுடைய நன்மையிலே நாட்டம் கொண்டவர்கள் என்ற முறையிலேதான், அதனை மனதிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டேன். அடுத்து, நான் சொல்ல விரும்புவது தற்போது ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடியை, ஏற்படாமலே செய்திருக்கலாம், முன் கூட்டியே யோசனை செய்திருக்கலாம் என்று இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது ஏற்பட்டுவிட்ட இந்த மின் நெருக்கடி-100-க்கு 100 சதவீதம் என்று போட்டோமே, அதைப் பற்றி நாம் பெரிதாக அச்சம் அடைய வேண்டியதும் இல்லை, கவலை அடைய வேண்டியதும் இல்லை.

உண்மையிலேயே நடந்தது என்னவென்றால், நெய்வேலியிலிருந்த கொதி கலன் இயந்திரங்களை அவர்கள் ஓவர்-ஆலிங் பண்ணுவதற்கு என்று எடுத்துச் சென்று விட்டார்கள். தூத்துக்குடியிலே நமக்கு 3 இயந்திரங்கள் உள்ளன. அவைகளிலே ஒன்று ஓவர்-ஆலிங்கிலே இருக்கிறது. மற்ற இரண்டும் திடீர் என்று ரிப்பேர் ஆகிவிட்டது. ஆக, நெய்வேலியிலிருந்து வரவேண்டியதும் நமக்கு வரவில்லை. தூத்துக்குடியிலேயிருந்து கிடைக்க வேண்டிய உற்பத்தியும் கிடைக்கவில்லை. அந்த நிலைமையை உத்தேசித்து—அதிகாரிகள் என்ன நினைத்தார்கள் என்றால், அதை சரி செய்து கொண்டே, நாம் இந்த மின் உச்சத் தேவையை சமாளிப்போம் என்ற நிலைமையிலே யோசித்தார்கள். ஏனெனின் 100க்கு 100 மின் வெட்டு என்று சொல்லுகிறபோது, பொது மக்களிடத்திலே என்ன எண்ணத்தை ஏற்படுத்துமோ, என்று—பரவாயில்லை ஒரு வார காலம் அதை நிறுத்திவிட்டு, சரி செய்து விட்டு, அதற்குப் பிறகு கொடுப்பதுதான் சரி என்று அரசினாலே, அதாவது நாங்கள்தான் முடிவு எடுத்தோம். குறிப்பாக நான் ஒரு வார காலம் போதும் என்று சொன்னேன். ஆனால், நிலைமையை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களிடம் சொன்னபோது, ஒரு வாரம் என்ன? இரண்டு வாரம் வைத்துக்கொள்ளுங்கள், அதற்குள்ளே முடியுமானால் அதைச் செப்பணிட்டு விடுங்கள் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

ஆகவே, அது தற்காலிகமாக, திடீர் என்று ஏற்பட்ட ஒரு நிலைமையே தவிர, மின் பற்றாக்குறை காரணமாக ஏற்பட்ட நிலைமை அல்ல. புதிய கார் வாங்கினால் கூட இந்தக் காலத

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

தில் போகிற போது திடீர் என்று எங்கேயாவது பிரேக்டவுன் ஆகிவிடுகிறது. 60 மைல் வேகத்திலே போன கார் இன்று திடீரென்று ஓடாமல் நின்றுவிட்டதே என்று யாரும் வருத்தப்படுவதே இல்லை. அந்த மாதிரி சில நேரங்களில் தவிர்க்கமுடியாத நிலைமைகளில் ஏற்படுகிற சூழ்நிலையே தவிர வேறு அல்ல. மற்றபடி தூத்துக்குடியிலே இருக்கிற நிறுவனம் ஆனாலும், எண்ணாரிலே இருக்கிற நிறுவனம் ஆனாலும் அவைகள் சிறந்த முறையில் இயங்கி வருகின்றன. ஓரளவு, ஏன் நான் அதை குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்கிற இயந்திரங்களின் அளவுக்கு, நம்மால் இன்னும் ஈடுகட்ட முடியவில்லை. அதை ஏற்றுக்கொண்டுதான் ஆக வேண்டும், பி.எச்.ஈ.எல். நிறுவனமாக இருந்தாலும் சரி, நம்முடைய எந்த நிறுவனமாக இருந்தாலும் சரி.

இன்றைக்கு நெய்வேலியிலே முழு உற்பத்தியளவு நமக்குக் கிடைக்கின்றது என்றால் அவை ரஷ்யாவிலே இருந்து நாம் பெற்ற இயந்திரங்கள். அதேபோன்று மராட்டியம், குஜராத் போன்ற மாநிலங்களிலே உற்பத்தி அதிகம் கிடைக்கின்றது என்றால் அவை எல்லாம் வெளிநாட்டிலே இருந்து வாங்கிய இயந்திரங்கள். பேசின் பரிட்ஜிலே கூட இன்று உற்பத்தி சரியாக இருக்கின்றது என்றால் அதுவும் வெளிநாட்டிலே இருந்து வாங்கப்பட்ட இயந்திரங்கள். ஆகவே, வெளிநாடுகளிலே இருந்து இறக்குமதி செய்து (குறுக்கீடு) பேசி முடித்ததற்குப் பிறகு கேட்கலாம். வரைமுறைகளுக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் கேட்கலாம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவரவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் முடித்ததற்குப் பிறகு உறுப்பினர்கள் சில கேள்விகள் கேட்பதற்கு அனுமதிப்பது வழக்கம். ஆகவே, பேசி முடித்த பிறகு கேட்கலாம். எனவே, திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் இப்போது அமரலாம். இப்போது குறுக்கீட்டுப் பேச வேண்டும் என்று விரும்பினால் அது அவைக்குறிப்பிலே ஏறாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாம் வெளிநாடுகளை நம்பி இருக்கக் கூடாது என்று நாமே நிறுவிய பி.எச்.ஈ.எல். தொழிற்சாலை மூலம் இப்போது இயந்திரங்களை உருவாக்கிப் பயன்படுத்துகிறோம். அதிலே குறைபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்யும். இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. பி.எச்.ஈ.எல். நிறுவனம் சரியில்லை என்று சொல்வது போலவும், அந்நிறுவனம் சரியாகப் பராமரிக்கப்படவில்லை என்ற நிலையிலும் அதைப் பார்க்கக்கூடாது. வெளிநாடுகளிலே இருந்து வருகின்ற அளவுக்கு தொழில் நுட்ப ரீதியிலே நாம் உருவாக்கும் இயந்திரங்கள் இல்லை என்பதை அது

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1983 பிப்ரவரி 7]

எடுத்துக் காட்டுகின்றது. நமது மின்வாரியப் பொறியாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, பி.எச்.ஈ.எல். நிறுவனத்தின் பொறியாளர்களாக இருந்தாலும் சரி இந்த அனல் மின் நிலையங்களை உற்பத்தி செய்யவும், இயந்திரங்களை உருவாக்கவும், தரமாக நிர்வகிக்கவும் போதிய பயிற்சி பெற வேண்டும். நாம் இப்போது தான் வளர்ந்து வருகின்ற நாடு என்ற காரணத்தால் இந்தக் குறைபாடுகள் ஏற்படுகிறதே தவிர வேறல்ல. இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகின்றபோது எப்படி நம்முடைய தூத்துக்குடி இயந்திரம் இயங்கி வருகின்றது என்று கேட்டார்கள். இது பாரத் ஹெவி எலக்ட்ரிகல்ஸ் நிறுவனம். அவர்கள் தருகின்ற யூனிட்கள் எப்படி இயங்குகின்றன என்பதை அவர்கள் கண்காணித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்தியா முழுவதும் உள்ள மாநிலங்களுக்கு அவர்கள்தான் இலைத் தருகிறார்கள். அவர்கள் அதைக் கண்காணித்து வருகிறார்கள். 210 மெகாவாட் செட்கள் மொத்தம் இந்தியாவில் 18 இருக்கின்றன. அந்த 18-ல் பரளி என்பது ஒன்றாவதாக இருக்கின்றது. நாசிக் 4-வது இயந்திரம் இரண்டாவதாக இருக்கின்றது. விஜயவாடா 3-வதாக, இருக்கின்றது. தூத்துக்குடி 1-ம், 2-ம், 4-வது, 5-வதாக இருக்கின்றன. விஜயவாடா 3-வதாக இருக்கின்றதே, நம்முடையது மட்டும் 4-வது 5-வதுதாக இருக்கின்றதே என்று சிலபேர் கவலைப்பட்டக்கூடும். நான் அவர்களுக்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற மாதம் 29-ஆம் தேதி இந்த 210 மெகாவாட் செட்டுகள் இந்தியா முழுவதும் சரியாக இயங்காததற்கு என்ன செய்வது என்று இந்திய அரசிலே உள்ள அதாவது பி.எச்.இ.எல். நிறுவனத்தினை நடத்துகின்ற துறை மற்றும் மின் சக்தித் துறை இரண்டும் சேர்ந்து பேசுவது என்று முடிவெடுத்துப் பேசினார்கள். அவ்வாறு பேசி அவற்றை எல்லாம் சீராக்க வேண்டும் என்று ஒரு கமிட்டி மத்திய மின்சக்தி துறை செயலாளர் தலைமையிலே போடப்பட்டு அது பத்திரிகையிலே எல்லாம் கூட வந்திருக்கின்றது. அதை நீங்கள் பார்த்திருக்க முடியும். அதிலே பி.எச்.இ.எல். நிறுவனத்தின் சார்பிலே ஒரு கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது.

It is conceded that earlier 200 M.W. units were based on the technology adopted on Indian experience. However, as the performance of these units left much to be desired the Company worked out changes in the basic designs and incorporated them in the new units which have been supplied recently.

அதாவது ஆரம்பத்திலே நாம் போட்ட இயந்திரங்கள் எதிர்பார்த்த பலனைத் தரவில்லை, குறைபாடுகள் இருந்தன. ஆனால் அனுபவத்தில் எதை எதை மாற்றியமைக்க வேண்டும், எதை எதை மேம்பாடு அடையச் செய்ய வேண்டும் என்று செய்து இப்போது ஓரளவுக்கு முன்னேறி இருக்கிறோம் என்பதுதான் உண்மை. தூத்துக்குடியிலே நாம் நிறுவிய முதலாவது இயந்திரமும் இரண்டாவது இயந்திரமும் ஆரம்பத்திலே நிறுவப்பட்டவை. விஜயவாடாவில், இப்போது நிறுவப்பட்டது.

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

(பிற்பகல் 1-10)

நாம் இப்போது 3 ஆவது இயந்திரத்தை அங்கே உருவாக்கி யிருக்கிறோம். அந்த இயந்திரம் நவீனமுறையில் வந்தது. இதை எல்லாம் அவர்கள் உணர்ந்து மாற்றி அமைத்து பிறகு கொண்டு வந்தது. இன்னொன்றை நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். தமிழகத்தில் உள்ள அனல் மின்நிலையங்களில் கடல் நீர் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதனால் பல பிரச்சனைகள் உருவாகின்றன. விஜயவாடா அல்லது மற்ற அனல் மின் நிலையங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே நல்ல நீர் பயன்படுத்தப்படுகிறது. எதையும் மேல் எழுந்த வாரியாக நாம் அதைப் பார்த்தால் உண்மைகள் நமக்குத் தெரியாது என்பதை நான் தெளிவாக எடுத்துச்சொல்லச் சுடமைப்பட்டுள்ளேன். நான்கு சில நேரங்களிலே சொன்னேன். அடிக்கடி இப்படி ரிப்போர் ஆகிவிடுகிற காரணத்தினால் நமக்கு சில இயந்திரங்களை வெளி நாடுகளிலிருந்து வாங்க அனுமதிக்கவேண்டும் என்றும் கொஞ்சம் இயந்திரங்கள் 'பெல்' நிறுவனத்திடம் வாங்கலாம் கொஞ்சம் வெளிநாடுகளிலிருந்து வாங்கி வைத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் சொன்னேன். ஏன் என்றால் முழுக்க முழுக்க இதையே நம்பினால் ஏதாவது ஆகிவிட்டால் கடினமாக இருக்கிறது என்ற கருத்தை நான் சொன்னேன். ஆனாலும் நம்மைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது மேட்டூர் அனல் மின் திட்டத்திற்குக் 'பெல்' நிறுவனத்திடமிருந்துதான் செட் கேட்டிருக்கிறோம் அதுவும் ரஷியா மேக் செட் கேட்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதேநேரத்தில் என்ன நடக்கிறது என்பதை உங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

To those who have taken pride in the Country's success in establishing a heavy industrial base, few developments have been more disheartening than a spate of decisions taken in the last couple of years to award contracts for setting up new plants in this Country to foreign suppliers and engineering firms, despite the fact that these can be supplied by Indian Companies often at a significantly lower cost.

இங்கேயே குறைந்த விலையில் இயந்திரங்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்தும் வெளிநாடுகளில் உள்ள நிறுவனங்களுக்கு காண்டிராக்ட் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லி

The most recent and in many ways the least defensible is the decision to allow the Soviet Union to supply four 210 MW Turbo Generators for the Golganj Super Power Station in Eastern Bihar.

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1983 பிப்ரவரி 7]

பீகாரிலே கிழக்கு பகுதியிலே அனல் மின்நிலையத்தை நிறுவுவதற்கு சோவியத் நாட்டிலிருந்து 4 இயந்திரங்களை வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று முடிவு எடுத்து இருக்கிறது இந்திய அரசு இப்போது. நான் அந்த முடிவை தவறு என்று சொல்லவில்லை ஆகையால் அந்த பீகாருக்குக் காட்டப்படுகிற தேசிய நீர் ஓட்டம் இங்கே வந்து பாயக்கூடாதா என்று நான்தான் கேட்கிறேனே தவிர வேறு அல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஒன்று நாட்டுப்பற்று உங்களுக்குத்தான் இருக்கிறது என்றால் யாருக்குமே கொடுக்காமல் 'பெல்' செட்டை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுங்கள். அதுவும் சொல்லவில்லை. ஒருவருக்கு கொடுத்து இன்னொருவருக்கு கொடுக்காதது என்ற நிலைமைதான் பாதகமான நிலைமை என்பதை சுட்டிக்காட்டுவதற்காகத்தான் இதைச் சொன்னேனே தவிர வேறு அல்ல. ஆனால் எங்களைப் பொறுத்தவரையில் 'பெல்' நிறுவனத்திற்குத்தான் நாம் தந்து இருக்கிறோம். அவர்கள்தான் நமக்கு தர இருக்கிறார்கள். அதைத்தான் நாங்கள் வைக்க தீர்மானித்து இருக்கிறோம். ஆகவே இதனாலே உங்களை விட எங்களுக்கு தேச பக்தி ரொம்ப அதிகமாகி விட்டது என்பதற்காக இதை நான் சொன்னதாக நீங்கள் நினைக்கவேண்டாம். இருந்தாலும் நாங்கள் நியாயத்திற்கு கட்டுபட்டவர்கள் என்பதையாவது நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆகையால் இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏதாவது ஒரு யூனிட் திடீர் என்று நின்றவிட்டால் உடனே 'லோடு செட்டிங்' வந்துவிடுகிறது. ஆகையால்தான் ஒரு கேஸ் டர்பைன் வாங்குவதற்கு நமக்கு அனுமதி வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம். ஒரு 210 மெகாவாட் திடீர் என்று ரிப்பேர் ஆகிவிடுகிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள் எப்படி ஒரு காரில் ஒரு டயர் திடீர் என்று பழுது ஆனால் மாற்று டயர் இருந்தால் உடனே போட்டுக்கொண்டு போகிறோம். அதேபோல் ஒரு மிஷின் ரிப்பேர் ஆனால், உடனே நமக்கு பயன்படக்கூடியது கேஸ் டர்பைன். அதற்கு அனுமதி வேண்டும் என்று நாம் டிசம்பர் 1981-ல் சருத்துறு அனுப்பினோம். மாநில மின்துறை அமைச்சர் மாநாட்டிலும் இதைப் பற்றி நான் எடுத்துச் சொன்னேன். இதிலே ஒன்றும் அனுமதி தர கஷ்டம் இல்லை. எங்கேயாவது இயந்திரம் பழுதுப்பட்டு லோடு செட்டிங் வந்து விடுகிறது என்றால் இதை வைத்து பயன்படுத்தலாம். இந்த 100 சதவீதத்திற்கு மின்சார வெட்டுக்கு நாம் போய் இருக்க வேண்டியது இல்லை. நாம் கேட்டபோது அவர்கள் கொடுத்து இருந்தால் நிச்சயமாக இந்த 100 சதவீதத்திற்கு நாம் போக வேண்டிய அவசியம் இருக்காது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதனால்தான் சொன்னேன்.

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

இப்போது ஏற்பட்ட 100 சதவீதம் மின் வட்டு என்று சொல்வது அவ்வளவு பெரிய அதிர்ச்சியானது அல்ல. நாம் சொன்னதை கேட்டு இந்திய அரசு நமக்கு ஒத்துழைப்பு தந்து இருக்குமானால் நாம் இந்த பிரச்சினையை சமாளித்து இருக்கலாம் என்பதற்காக இதைச் சொல்கிறேன்.

இது ஏன் பெரிய பிரச்சினை இல்லை என்று சொல்கிறேன் என்றால் சென்ற ஆண்டு பெய்த மழை இந்த ஆண்டு பெய்திருந்தால் நமக்குப் பிரச்சினையே வந்திருக்காது, ஆகவே இவ்வாண்டு ஏற்பட்டுவிட்டதைப் பெரிய பிரச்சினையாகக் கருதவேண்டியதில்லை. ஆனால் இந்த நிலைமையை நாம் கவனிக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். மின் வெட்டைப்பற்றிச் சொல்கிறபோது இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சிக் காரர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் ஆத்திரப் பட்டக்கூடாது. உண்மை நிலையைத்தான் நான் சொல்லப் போகிறேன். ஏதோ வேண்டுமென்றே நான் சொல்வதாகத் தயவுசெய்து நினைத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

1961 முதல் 1966 ஆம் ஆண்டு வரையில் முன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே ஓரளவுக்கு முக்கியமான நீர்மின் திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றியாகிவிட்டது. ஒகேனக்கல், பாண்டியாறு-புன்னம்புழா திட்டம் இன்னும் சின்னஞ்சிறு நீர்மின் திட்டங்கள், இவைகளைத் தவிர நிறைவேற்ற வேண்டிய நிலையில் இல்லை. குந்தா திட்டமும் நிறைவேற்றப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. முன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே அந்த நிலைமை. அந்தக் காலத்திலேயே—ஏன் அந்தக் காலத்திலேயே என்று நான் சொல்கிறேன் என்றால்—அந்தக் காலத்திலே இருந்த அரசு எந்த அரசு என்று உங்களுக்குத் தெரியும், அப்போதே 40 சதவீதம் முதல் 80 சதவீதம் வரை மின் வெட்டு இருந்தது. 1961 ஆம் ஆண்டு முதல் 1966 ஆம் ஆண்டு வரையில் முன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலேயே மின்வெட்டு இருந்தது. நாம் அப்போது முழுக்க முழுக்க புனல் மின்திட்டங்களை நம்பியிருந்தோம். மழைபொய்த்துப் போவதற்கு முன்னரேயே மின்வெட்டு இருந்தது, அந்தக் காலத்திலேயே நெய்வேலி அனல் மின்நிலையத்திலே முழு உற்பத்தி தொடங்கவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டது. நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டப்படவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டது. கல்பாக்கம் மின் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது, அதனுடைய மின் உற்பத்தி நமக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டது.

நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டப்படவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டது, கல்பாக்கம் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது, எண்ணூர் மின் திட்டம் போடப்பட்டு இந்திய அரசிடமிருந்து ஒப்புதலைக் கேட்டார்கள். 3 ஆவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிலேயே தமிழ்நாட்டில் அனல் மின்நிலையங்களை மம்பித்தான் எதிர்காலம் இருக்கிறது என்ற நிலைமை இருந்தது.

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1983 பிப்ரவரி 7]

1966 ஆம் ஆண்டிலேயே அந்த நிலைமை ஏற்பட்டது. 1966 ஆம் ஆண்டு முதல் 1969 ஆம் ஆண்டு வரை 3 ஆண்டுகள் ஆண்டு திட்ட சாலங்கள். அப்போது சராசரி வளர்ச்சி விகிதம் குறைவாக இருந்தது. தொட்டி தேக்கம் இருந்தது. அப்போது கோயம்புத்தூரிலே மில்கள் பாதிக்கப்பட்டன. அப்போது அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சியிலே இருந்தார்கள். 3 ஆண்டுகளுக்கு மின் வெட்டு இல்லை. தேவை குறைவு என்பதல்ல. அப்போது கேரளம் உதவியது, கர்நாடகம் உதவியது ஆகவேதான் அந்த மூன்று ஆண்டுகள் மின்வெட்டு இல்லை.

(பிர்பகல் 1-20)

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலே 1969 முதல் 1974 ஆம் ஆண்டு வரையில் அந்த கால கட்டத்திலே ஏற்பட்ட சங்கடங்களின் நிலைமைதான் தொடர்ந்து இந்த சிக்கலை உரு வாக்கி இருக்கிறது. நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கத்தை வெட்ட வேண்டுமென்றும் அனல் மின் உற்பத்தியைத் தொடங்கவேண்டு மென்றும் 3 ஆவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலேயே வற் புறுத்தப்பட்டும், அது நான்காவது ஐந்தாண்டுக் காலத்திட்டம் முடியும் வரையில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. 1974 ஆம் ஆண்டு வரையில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை.

எந்த கல்பாக்கம் அனுமின் நிலையம் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்திலே உற்பத்தியை தரும் என்று எதிர்பார்த்தோமோ, 1973-74-ல் அது இன்றுவரையில் உற்பத்தியைத் தரவில்லை. எண்ணூர் அனல்மின் திட்டம் அனுமதிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால் அதை நிறைவேற்றுவதில் ஒரு தாமதம். மாண்புமிகு கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் வருத்தப்பட வேண்டியதில்லை. அப்போது போதுமான அளவிற்கு மின் உற்பத்தித் திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை. என்ன காரணம் என்பதை இப்போது நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. அதற்கு பலபேர் காரணம். இந்த சட்டமன்றத்திலே கூட சொன்னேன். இருக்கிற பணத்தை நாம் உற்பத்தித் திட்டங்களுக்கு பயன்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே எந்த எண்ணூர் அனல் மின்திட்டம் விரைவு படுத்தப்பட வேண்டுமோ, அந்தத் திட்டம் விரைவுபடுத்தப்பட வில்லை. ஆகவே 1969-லிருந்து 1974 வரையில் உள்ள நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் மத்திய அரசின் மூலம் கிடைக்க வேண்டிய மின் உற்பத்தியும் நமக்கு கிடைக்கவில்லை. மாநில அரசு விரைவுபடுத்த வேண்டிய திட்டத்தை விரைவுபடுத்துவதற்கான நிதி ஒதுக்கமும் இல்லை. அதுவரையில் உதவி வந்த கேரளமும், கர்நாடகமும் என்ன நிலையை எய்திற்று என்றால் கர்நாடகம் பற்றாக்குறை மாநிலம் ஆனது. கேரளம் தொடர்ந்து உதவி வந்தது. ஆக அந்த காலக்கட்டத்திலே

1983 பிப்ரவரி 7] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

பார்ப்பீர்களேயானால் 100-க்கு 75 சதவீதம் மின்வெட்டு; 1973-74-ல் வந்தது; 1974-75-ல் மின் வெட்டு 100-ல் இருந்தது. நான் கேட்கிறேன். ஏன் நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்க அனல்மின் திட்டம் அனுமதிக்கப்படவில்லை? தயவுசெய்து நாம் சிந்திக்க வேண்டாமா? நான் காங்கிரசை குறை சொல்வதாக கருதக்கூடாது. காங்கிரஸ் இருக்கும்போது மின்வெட்டு இருந்தது. அவர்கள் போனால் மின்வெட்டு போய்விடும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை மக்கள் கொண்டு வந்தார்கள். அப்போதும் மின்வெட்டு வந்தது. சரி அவர்களை மாற்றி பார்ப்போம் என்று மக்கள் எங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். இப்போதும் மின்வெட்டு இருக்கிறது. ஆகவே ஒருவொருக் கொருவர் நம்மை குறை சொல்லிக் கொள்வதுலே பயன் இல்லை. தொடர்ந்து தமிழகம் கடந்த 25 ஆண்டுகளாக புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதற்கு இதைவிட வேறு எடுத்துக் காட்டே வேலை இல்லை. உண்மை நிலை அதுதான். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே கேட்கப்பட்டது கடைசியில் எப்போது வந்தது என்றால் 1978-ல் வந்தது; 1961-66-ல் கேட்கப்பட்ட திட்டம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அட்சிக் காலத்தில் அனுமதிக்கப்படவில்லை. இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். சட்டசபையிலே ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டு இப்போது நாம் அனுப்பியிருக்கிற திட்டங்களுக்கு எல்லாம் அனுமதியை பெறவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 1973-ம் ஆண்டு இதே சட்டமன்றம் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் ஏகமனதாக தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்க அனல்மின் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த பேரவை நிறுவேற்றிய தீர்மானம் எங்கே போய்ற்று? எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. 1978-ல் ஐனதா கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு, அதுவும் இன்றையதினம் கேரளத்திலே ஆளுநராக இருக்கிறாரே, அவர் மத்திய மின்சாரத் துறையில் அமைச்சராகி அவர் என்னென்ன பாடுபட்டார் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவர் எப்படியாவது கொண்டு வரவேண்டுமென்பதற்கு என்னென்ன சிரமங்களை மேற்கொண்டார் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். அவர் இப்போது ஆளுநராக இருக்கிற காரணத்தாலே வெளியே சொல்ல மாட்டார். ஆகவே இவ்வளவும் செய்துவிட்டு இன்றைக்கு இங்கே தொழில்கள் மூடப்படுகின்றன; தொழிலாளர்கள் சங்கடப்படுகிறார்கள்; விவசாயிகளுக்கு வேதனை; நீங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்? என்பது எந்தவிதத்திலே நியாயம் என்பதற்காகத்தான் இந்த விவரங்களை எடுத்துச் சொன்னேன்.

ஆனால் 1977-ல் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு-குறிப்பாகச் சொல்கிறேன். 1969-74 இந்த ஐந்தாண்டுகளில் உற்பத்தித் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது 75 கோடி ரூபாய்.

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1983 பிப்ரவரி 7]

ஆனால் நாம் இன்றைக்கு இந்த ஐந்தாண்டுகளில் ஒதுக்கியிருப்பது 402 கோடி ரூபாய். திட்டங்களை விரைவு படுத்தினோம். தூத்துக்குடி அனல் மின் திட்டத்தை விரைவு படுத்தினோம்; தூத்துக்குடியிலே மேலும் ஒரு யூனிட் அனுமதிக்கப்பட்டு திட்டத்தை விரைவிலே நிறைவேற்றினோம். எண்ணூர் அதற்குள் முடிந்து இருந்தது. மேட்டூர் அனல் மின் திட்டத் திற்கு அனுமதியைப் பெற்று நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம். கடந்த மின் துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் இந்த நிலைமைகளை எடுத்துச் சொன்னபோது மத்திய அரசு சொன்னார்கள்; சரி, கொஞ்சம் திட்டங்களை போட்டு அனுப்பங்கள் என்று சொன்னார்கள். வடசென்னை திட்டம் போட்டு அனுப்பி இருக்கிறோம்; மேட்டூர் விரிவாக்கம் திட்டம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறோம். அதேபோல தூத்துக்குடி விரிவாக்கம் திட்டம் இன்றையதினம் சேர்த்து அனுப்பியிருக்கிறோம். நெய்வேலியில் ஒரு திட்டத்தைப்போட்டு 1050 மெகாவாட் கிடைக்கும் அளவுக்கு கூட்டி மட்டுள்ளோம்; வடசென்னை 1,050; நெய்வேலியில் 1,050; தூத்துக்குடியில் 710; மேட்டூரில் 420; இந்தத் திட்டங்களுக்கு இன்றைக்கு அனுமதி கிடைத்தால் கூட இவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு இன்னும் ஐந்தாண்டுகள் ஆகும், அதுவரையில் நாம் நிறைவேற்ற பெரிய திட்டங்கள் எதுவும் நம்மிடல்லை. ஏதாவது 20 மெகாவாட், 30 மெகாவாட் சிறுசிறு மின்திட்டங்கள் வேண்டுமானால் இருக்குமே தவிர பெரியத் திட்டங்கள் எதுவும் கையில் இல்லை. இந்தத் திட்டங்கள் மத்திய அரசால் அனுமதிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றினால்தான் நாம் மின்பற்றாக் குறையைச் சரி செய்ய முடியும் என்ற நிலைமையிலே இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். அதனால்தான் நாம் மத்திய அரசைப் பார்த்து, இந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கின்றோமே தவிர, வேறு காரணத்தினாலே அல்ல என்பதை நான் இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாநில அரசைப் பொறுத்த அளவிலே, எந்த அளவுக்கு நிதியை ஒதுக்கமுடியுமோ, அந்த அளவுக்கு நிதியை ஒதுக்குவதற்கு எப்பொழுதும் தயாராக இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெளிவாக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நான் தெரிவித்துக் கொள்வதெல்லாம், தமிழக அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்தப் பிரச்னைகள் வெறும் மாநில அரசே தீர்க்கக்கூடிய பிரச்னைகள் அல்ல. மத்திய அரசு முன்வந்து தீர்த்தாலொழிய இந்தப் பிரச்னைகளைத் தீர்ப்பது என்பது அவ்வளவு எளிதான காரியம் அல்ல. மத்திய அரசு இந்தப் பிரச்னைகளைத் தீர்ப்பதற்கு முன் வரவேண்டு